

Yıl 9
Ocak- Şubat-Mart
2006

35.
Sayı

Çetmi'nin SESİ GÖZÜ KULAĞI NABZI

Antalya'da
Çetmililer
Toplantısı

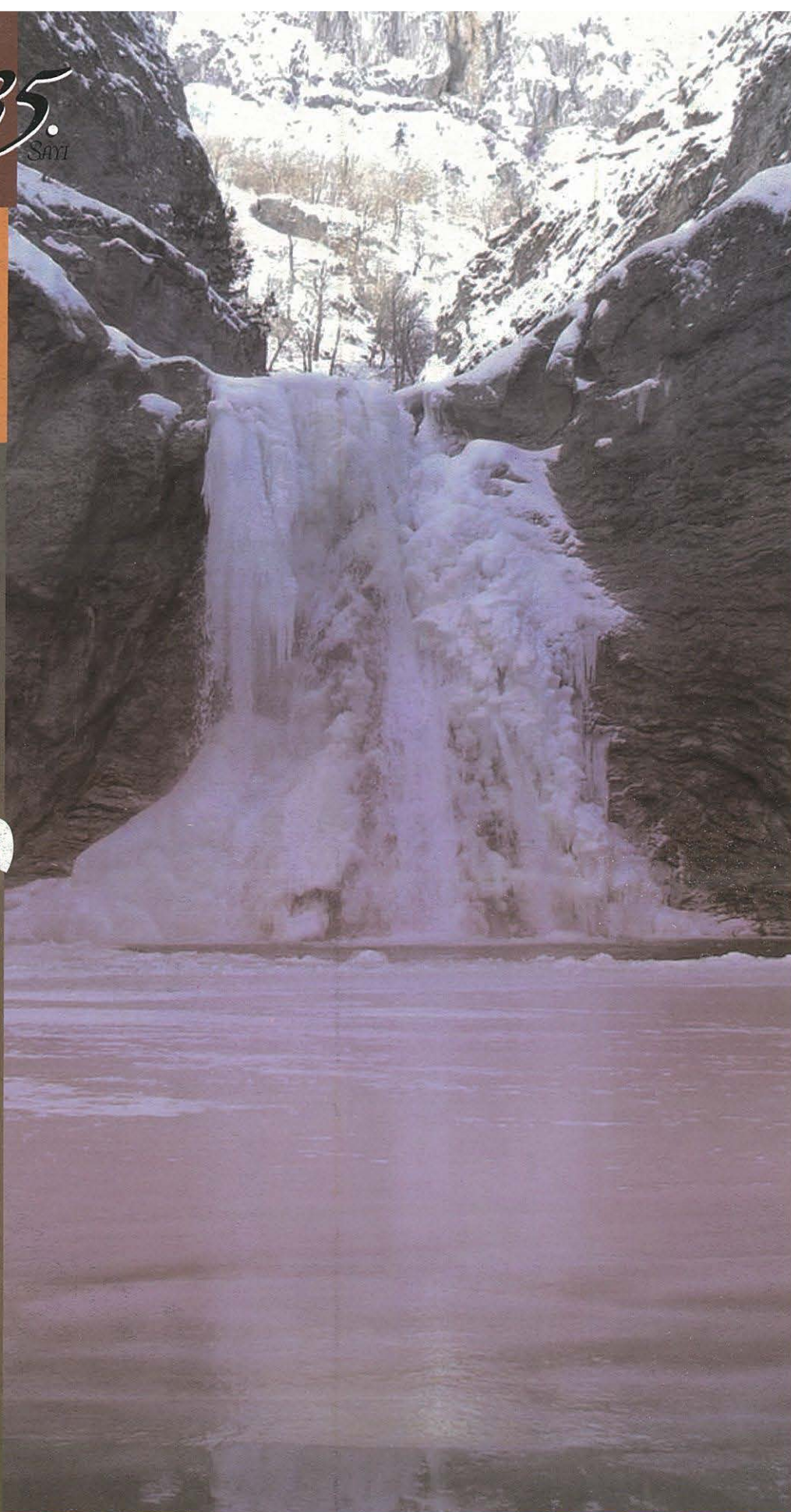
Acı Kaybımız

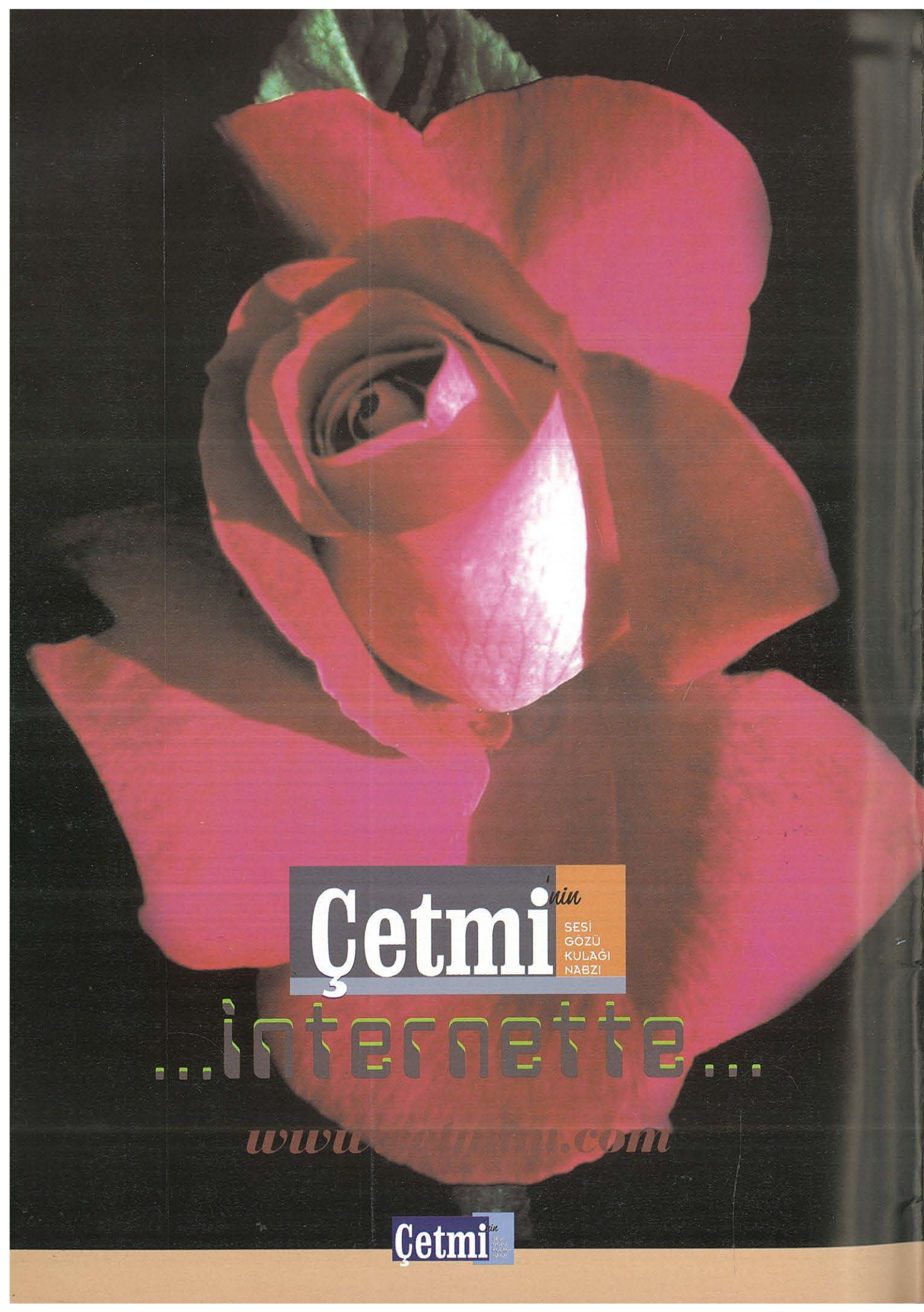
Çetmi'den
Haberler

Zemheri'de
Toroslar'da
Kamp Yapmak

Konya'daki
Çetmililer

Çetmililer Tarihi

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

...internette...

www.cetmi.com

Çetmi

Cetmi
Sesi
Gözü
Kulacağı
HAYAT

Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Mehmet BALCI

**

Temsilciler

Çetmi: Hüseyin EŞİYOK
Anamur: Abdullah KASAP
Karaman: M. Akif AKKOCA
Antalya: Hüseyin YILDIZ
İzmir: Ahmet GÜÇLÜ
İstanbul: Mustafa GÜÇLÜ
Bursa: Mahmut UÇAR
Fransa: Baki SOLMAZ
88 Fransa: Bilal BALCI

ADRES

Rampalı Çarşı No: 186
Meram-KONYA

İrtibat Telefon

0332. 351 26 67 (Vakıf Merkezi)

Yazı ve Fotoğraflarınız İçin İrtibat
Kerim BOZDAĞ

TEL:

0537. 471 95 12

0242. 426 25 73

E-POSTA

kerim.bozdog@gmail.com
kerim_bozdog@mynet.com
yeterajans@mynet.com

ABONE VE REKLAM İÇİN
BANKA HESAP NUMARASI

VAKIFBANK

KONYA MERKEZ ŞUBESİ
Hesap No: 2051382

**Çetmililer Eğitim, Kalkınma
ve Yardımlaşma Vakfı**
Rampalı Çarşı Kat:2 No: 186
Tel: 0332. 351 26 67

Grafik

Ahmet AKA
0555 338 35 54

Baskı:

taksim ofset
+90.332.342 27 27

Yıl 9
Ocak- Şubat-Mart
2006

Cetmi
Sesi
Gözü
Kulacağı
HAYAT

Antalya'da
Çetmililer
Toplantısı
Acı Kaybımız
Çetmi'den
Haberler
Zemheri'de
Toroslar'da
Kamp Yapmak
Konya'daki
Çetmililer
Çetmililer Tarihi

FOTOĞRAFI HÜSEYİN EŞİYOK

CETMİLİLER EĞİTİM KALKINMA VE YARDIMLAŞMA VAKFI

35.
SAYI

İÇİNDEKİLER

Kerim Bozdağ	Selâm ile	2
Mehmet Balcı	Çetmi'nin Sesi'nden	4
Osman Arı	Açık Teşekkür	7
Zeki Oğuz	Basında Dergimiz	8
Dr. Ali Özel	Yılanların Öcü	9
Antalya'da Çetmililer Toplantısı		13
Zeki Oğuz	Zemheri'de Toroslar...	15
Hamza Ayvat	Acı Kaybımız	17
ÇETMİ'DEN HABERLER		18
M. Salih B.	Dağarcık Ayrarı	19
Adem Turan	Rızık ve Şükür	21
Resul Güven	Artık sitemiz Var	22
Halis Yazıcı	Çetmi'nin Sesi'ne...	23
Ali Güçlü	Kainatın Sırrı	24
Bilal Balcı	Ölüm Son Değildir	26
Konya'daki Çetmililerin	Telefon ve kan Grupları	27
Yunus Bozdağ	Gurbet	30
Niğmetullah Uçar	İstediklerim	31
Hüseyin Varol	Bana Yazıklar Olsun	32
Hemşehrilerimizden fotoğraflar		34
İsmail Dere	Bana Bir Fıkra Anlat	35
Ahmet Akbulut	Türk Vatandaşı Osman Bey	36
Niğmetullah Uçar	Gençler Görev Alsın	37
Halis Yazıcı	Gel Gidelim Bizim Köye	38
Kasım Yazıcı	Sallar Köprü'den Geçtiniz mi?	39
Ahmet Cengiz	Bu Aşk	40
Salih Atabey Özcan	Çetmililer Tarihi	41
Mehmet Akif Avcı	Niçin Bodur Elma	47

Çetmi

EDİTÖR'DEN

Kerim Bozdağ

SELAM İLE

Bütün masallar “Bir varmış bir yokmuş” diye başlar... Bizim dergi hikâyesi de bir bakıma öyle başladı...

O yıllar, şimdi 35. sayıya ulaşan dergiyi çıkarmanın telaşı içerisinde kıvranıyor ona buna derdimizi anlatmaya çalışıyorduk. Ama kimse bizi dinlemiyordu. “Bu dergiden para kazanabilecek miyiz, sen ondan haber ver” diyenden tutun da, “Ne yazacaksınız? Bizim köyde yazacak bir

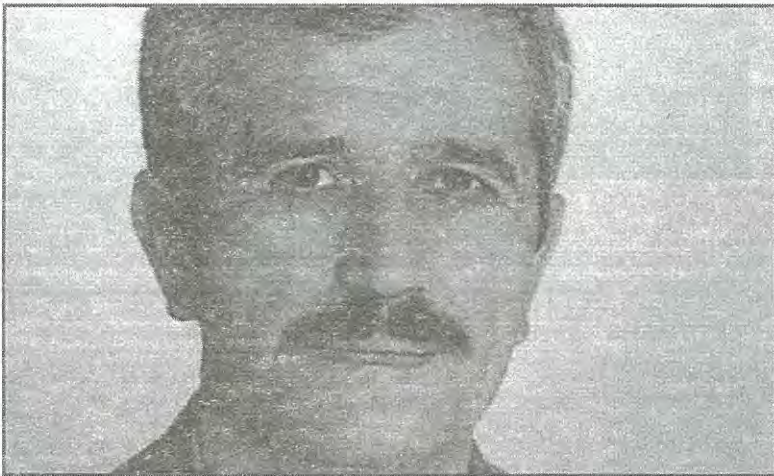
diler... Bu arada 2. sayı ve 3. sayı devreye girdi... Çetmililer büyük alâka göstererek dergiyi benimsedi ve sahiplendi.

İlk sayılarda reklâm desteği ile katkıda bulunan hemşerilerimiz **Sayın Ahmet Özel, Mustafa Öğüt' ve Ramazan Yerlikaya'ya** buradan teşekkür ediyoruz...

Yayınlanan her sayı ile birlikte yeni yeni ufuklara açıldık... Ve dergi vakfımızın ayrılmaz bir parçası haline geldi. Bugün artık istisnasız bütün Çetmililerin desteği ile daha da güçlü bir şekilde yarımlara ilerlemektedir.

Dergide yayınlanan fotoğraf ve haberler, şiirler, kimi makaleler, tanıtım yazıları, biyografiler, hatıralar muazzam bir arşiv oluşturmaktadır. Bu arşiv gelecek nesillere intikal edecek önemli vesikalar hüvi-yetindedir. Bu noktada bizler isteriz ki her sayıda değişik simalara yer verelim... Farklı ve Çetmi'ye has mevzuları işleyelim... Mümkün olduğunca yaşayan tüm hem-şerilerimizin hayatını sayfalarımızda satır satır belgeleyelim... Kare kare resmedelim. Maalesef isteklerimiz eldeki imkânlarla sınırlı kalıyor... Bunun bir sebebi de bize kaynak ak-tarımında zorlanan hemşerileri-mizdir. Fotoğraf, bilgi ve belge iste-ğimiz genelde zoraki karşılanıyor. Bunu da anlayışla karşılamak ve su-çu kendimizde aramak duru-mundayız. Çünkü, herkeste istenen fotoğraf bulunmayabiliyor... Yazı ve belgede de öyle sıkıntılar yaşandığı bir gerçek... O halde yapılması gereken bizzat bu konuları takip edecek bir strateji geliştirip uygu-lamak... **Ve mutlaka bir plan dai-resi içerisinde ne zaman ne yapılacağını belirleyerek hareket etmektir...**

35. sayıya ulaştığımız bugünlerde siz değerli hemşerilerimizin karşısına kendi internet sitemizle çıkmak kadar güzel bir duygu olamaz...

Şimdilik bizim yegâne kaynağımız bundan önce yayınlanmış Çetmi'nin Sesi Dergileri'dir. Baştan sona sitemizde izlediğiniz dergiler yıllardır yapılan çalışmaların, harcanan emeklerin boşa gitmediğini gösteriyor.

şey mi var?” diyenler... “Olmaz” deyip işi yokuşa sürenler... Hatta daha çok inanmayanlar revaçtaydı...

Şu oldu bu oldu, şöyle oldu böyle oldu ve biz Ocak-Şubat 1998'de birinci sayımızı çıkardık. Bu sayının yayımlanabilmesi için epeyi mücadele vermiştik. Sonuçta Vakfımızın o zamanki başkanı **Sayın İbrahim TIKIR Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürlüğünü** üstlendi ve derginin çıkışına katkıda bulundu... Onunla birlikte Vakfımızın diğer yöneticileri **Mehmet Balcı, Ramazan Ayvat ve Rahmetli Hasan Uysal ve Ahmet Yeşil** vakıf yönetim kurulu üyeleri olarak maddi manevi destek ver-

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR KI

Ekiz, İbrahim Tıkır, Kerim Tıkır ve Niğmetullah Uçar

Burada uzun uzadıya internetin faydalarından bahsedecek değiliz elbet... Ancak, internet ortamında gezinen ve bu siteye ulaşan herkes bilir ki, tek kaynaktan bütün dünyaya hitap edebilme şansı... Bu kaynak ne kadar verimli olursa başvuranlar o derecede istifade edebilir... Şimdilik bizim yegâne kaynağımız bundan önce yayınlanmış **Çetmi'nin Sesi Dergileri**'dir. Baştan sona sitemizde izlediğiniz dergiler yıllardır yapılan çalışmaların, harcanan emeklerin boşa gitmediğini gösteriyor.

Yeni sayımız ile huzurlarınıza çıkarken değerli büyüğümüz **Halis Yazıcı**'nın bize

ulaşan sitem yüklü mektubunu yapılacak eleştirilere ne kadar açık olduğumuzun bir nişanesi olarak yayınlıyoruz. Halis ağabeyimiz, büyüğümüz, eleştirilerinde yerden göğe kadar haklıdır. Kendisinin hatıra defterini alıp kaybeden her kimse onu bilmiyoruz. Kendisinin bize ulaşan tüm yazılarını yayınlıyoruz. O kadar gayretli ki bazen kalan şiirleri öbür sayılara sarkabiliyor. Bunu da daha önce sözlü olarak izah etmiştik. Şiirlerinde kimi kelimelerin çıkarılarak manaların değiştirildiği hususu doğrudur. Bunlar yazım hatalarından olabilir.

Umarız bu yönde bizi ay-

dınlatici eleştiriler bundan sonra da gelmeye devam eder...

Bu sayıda Çetmililerin tarihî geçmişi hakkında uzun bir çalışmaya yer verdik. Umarız bu alandaki boşluk ehil kalemelerin yeni çalışmaları ile doldurulur.

Vefat eden hemşerilerimiz ile ilgili yazı ve resimler geldikçe yayınlıyoruz. Konya'da yaşayan değerli hemşerimiz **Hamza Ayvat**'ın yazısı Rahmet-i Rahmana kavuşan **İrfan Balcı** hakkında... Yine yakınlarda vefat eden **Halis Şaşmaz**, **Abdurrahman Karadeniz**, **Abdurrahman Akbay** hakkında yazılar bekliyoruz. 34. Sayımızda **Hüseyin Eşiyok**'un **Ali Aslan ve Eşi**'nin vefatları hakkındaki yazısı imzasız çıkmıştır. Kendisinden özür dileriz.

Bilindiği gibi Danimarka'da karikatürlerle İslâm Peygamberi Hz. Muhammed'e (s.a.v) saldırıldı ve bu Haçlı zihniyetini taşıyanlar tarafından yaygınlaştırıldı. Bütün âlemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Peygamberimize yapılan saldırılar Müslümanlar tarafından tel'in edildi. **Anamur**'dan yazan değerli hemşerimiz **Abdullah Cengiz** "**Bu aşk**" şiiriyle Peygamber sevgisini anlatıyor... Biz de ona katlıyoruz. İslam'a ve Müslümanlara yapılan her türlü saldırıyı lanetliyoruz.

Bu arada Danıştay'ın Okul haricinde türban takan bir öğretmenın başörtüsünü öğrencilere **kötü örnek** göstermesini ve o öğretmenin haksız bulunarak görevi başına tayininin engellenmesini...Okuyucularımızın anlayışına havale ediyoruz...

Dergimizin yeni sayılarında buluşmak dileği ile...

Cetmi
SESİNDEN

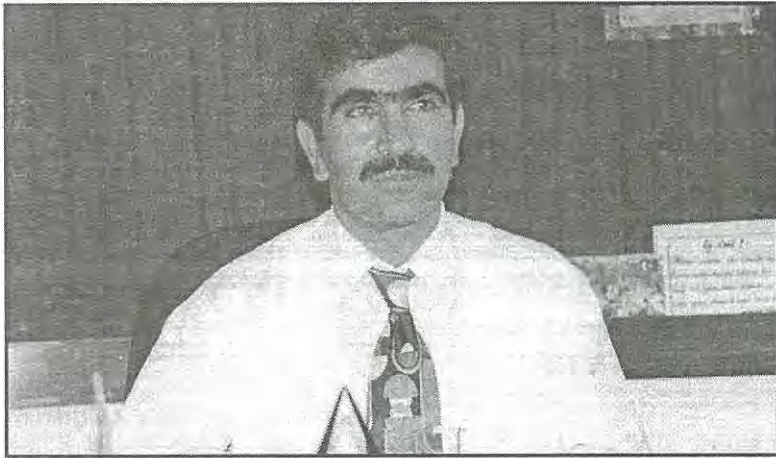
Mehmet BALCI

Çetmiller
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Başkanı

GÖREV VE SORUMLULUK

Konuya bir hadisi şerifle
başlamak istiyorum:

“İbni Ömer (r.a.) Anlatıyor: Resulullah (sav) buyurdular ki; “hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden mesulsünüz. İmam çobandır ve sürüsünden mes'uldür. Erkek ailesinin çobanıdır ve sürüsünden mes'uldür. Kadın kocasının evinde çobandır, o da sürüsünden mes'uldür. Hizmetçi efendisinin malından sorumludur ve o da sürüsünden mes'uldür” İbnu Ömer (r.a.)

*Devlet
malından
çalınan bir
bürgü veya
abanın sebeb
olduğu acı sonucu
görenler,
kamuya
ait malların az
olsun çok olsun
büyük bir
ustalıkla
aşırıların
vahim sonlarını
düşünmezler mi?*

zannediyorum şöyle de demişti: “Kişi babasının malında çobandır, o da sürüsünden mes'uldür.” **Buhari, Müslim, Ebu Dâvud, Tirmizi**

Hadisi Şerif herkesin bir sorumluluğu olduğunu veciz bir şekilde ifade etmektedir. Hadiste ifade edilen çobandan kasıt, sorumlu olan, sürü'den maksat da uhdesine verilen işler ve İmam'la devlet reisliği kastedilmiştir. Hadisi Şerife baktığımızda herkese durumuna göre bir görev yüklemiştir. Her şahıs, kendisine verilen görevlerden ve ilgili işlerden sorumlu olarak ve ahiret yurdunda vazifesi doğrultusunda hesaba çekilecektir. O zaman yapmamız gereken, görev alanımızı tespit ederek, oradan başlamaktır. Bir insan, bir Müslüman ve

toplumun bir ferdi olarak bana düşen görev nedir? Görevimi yapabiliyor muyum? vb. soruları kendi kendimize sormalı ve gönül huzuru vicdan rahatlığı ile, evet ben görevimi yapıyorum veya yaptım diyene kadar kendimizi islah etmeliyiz. Bütün insanlar bunu yaptığı gün, toplum düzelecek, üstün değerleri olan bir cemiyet, bir millet oluşacaktır. Böyle güzel hasletleri elde eden bir topluluk da, başlarına kendi içlerinden liyakatli birini seçeceklerdir.

Bir Ayet-i Kerimede: **‘Şüphesiz ki bir kavim kendi özlerindeki değişimden, Allah (cc) da onların hallerini değiştirmez’** buyrulmaktadır. **Ra'd: 11**

Anarşi ve düzensizliğe alışmış nefisler, âdil bir yönetim ve yöneten istemedikleri gibi, adalet ve intizama alışmış nefisler de hiçbir zaman, zulüm ve haksızlığı ve zalim bir yöneteni istemezler.

Şahıslardan başlayan sorumluluğun kapsamı tavana doğru yükseldikçe genişlemektedir. Burada; çeşitli yönetim kademelerinde bulunan amirlerin ve memurların yoluna ışık tutacak sahih haberlerin bazılarını hatırlatmaya çalışacağım.

İbnu Meryem el-Ezdi (r.a.) anlatıyor: “Hz. Muaviye (r.a.) (halife iken) yanına girmiştin. Bana: **“Ey Ebu Fulan, seni hangi rüzgâr attı?** diyerek ziyaretimden memnuniyetini izhar etti. Ben de “Resulullah (sav.) den işitmiş olduğum şu hadisi sizlere hatırlatmayı düşündüm dedim: “Allah kime müslümanların işlerinden birşeyler tevdi eder, o da onların ihtiyaçlarına, isteklerine, darlıklarına perde olur (giderirse) kıyamet gününde Allah da onun, ihtiyaç, istek ve darlıklarına perde olur (giderir).” Hz. Muaviye (r.a.) bu hadisi duyunca insanların ihtiyaçlarını tespit edip, onlara yardım etmek için hemen bir adam görevlendirdi. **Ebu Dâvud, Tirmizi**

Özellikle idari mevkiye bulunanlar, uygun olmamakla beraber çoğu kere bu görevlere kendi istekleri ile geldiklerinden, herkesin gözü onlar üzerinde

olmakta ve sürekli takibat altında bulunmaktadır. Onun için yöneticilerin, görevlerini titizlikle yapmaları, hakkı her zaman üstün tutmaları ve aleyhine bile olsa adaletten ayrılmamaları ve peygamberi ikazlara ve uyarılara kulak vermeleri gerekir.

Genel olarak baktığımızda yüce sultan Hz. Peygamber (sav) çok sorumluluğu olduğundan yapılan işlerin ekseriyetle kul hakkına taalluk ettiğinden, adaletli olmaya engel pek çok sebep olduğundan ve adaletli olmanın zorluğundan ötürü emir olmak istemeyi tavsiye etmemiştir. Amir ve memurun çokluğunun devlete getireceği maddi külfeti de düşünen Hz. Peygamber (sav); geçim kaynaklarını sayarken, ticaret, zanaat ve ziraattan bahsetmiş ve memurluğu saymamıştır. Bir de bu işlere talip olanların çoğalmasıyla layık olmayanların iş başına gelmesi endişesini de taşımıştır.

Ebu Zer (r.a.) anlatıyor: Ey Allah'ın Rasulü dedim. "Beni memur tayin etmez misin?" Bu sözüm üzerine elini omzuma vurdu ve sonra da:

"Ey Ebu Zer, sen zayıfsın, memurluk ise bir emanettir. Hakkını veremediğin takdirde, kıyamet günü rüsvaylık ve pişmanlıktır. Ancak kim onu hak ederek alır ve onun sebebi ile üzerinde düşen vazifeleri eksiksiz eda ederse o hariç."

Müslim, Ebu Dâvud

Ebu Dâvud'un diğer bir rivayetinde şöyle gelmiş : "Ey Ebu Zer, ben seni zayıf görüyorum. Ben kendim için istediğimi senin için de isterim. Sakın iki kişi üzerine âmir olma, yetim malına da velilik yapma."

Hadiste âmir ve memurluğun zorluğu ve liyakatsiz olanlara bu görevin verilmemesi gerektiği ve verildiği takdirde, hem kendisinin hem de toplumun ziyana uğrayacağı ve bunun da rüsvaylık olduğu vurgulanmıştır.

Abdurrahman İbnu Semure (r.a.) anlatıyor: Rasulullah (sav.) buyurdular ki: "Ey Abdurrahman: Emirlik isteme, eğer senin talebin üzerine sana emirlik verilirse, istediğin şeyin sorumluluğu sana yüklenir, eğer sen talibi olmadan sana emirlik verilirse, o işte yardım görürsün. Bir iş için yemin eder, sonra da aksini yapmakta hayır görürsen, daha hayırlı gördüğün ne ise onu yap, ettiğin yemin için de kefarette bulun." **Buhari, Müslim, Ebu Dâvud, Tirmizi, Nesâi**

Bu hadis de, emirliğe hırs göstermenin uygun olmadığını beyan etmekte ve konu ile ilgili diğer hadiste "**Biz hırs göstereni tayin etmeyiz**" diyerek aç

gözlülere bu kapıyı kapamaktadır.

Hadisi şerifler emirlik talebini reddetmekte ise de bunun da istisnai durumları, bir âyet ve bir hadisle gösterilmektedir:

Kuran'da Hz. Yusuf a.s.'ın: "Yusuf beni memleketin hazinelerine memur et, çünkü ben korumasını ve yönetmesini bilirim" **Yusuf: 55**

Ebu Dâvud'un rivayet ettiği bir hadis: "Kim Müslümanların kaza (hâkimlik) işlerini talep eder, ona nail olur, sonra da verdiği âdilane hükümler, adilane olmayanlara galebe çalarsa cenneti hak eder, kimin de âdilâne olmayan hükümleri galebe çalarsa cehennemi boylar."

O zaman konu şu noktada düğümlenmektedir. Liyakatlı olmayan ve âciz olan kıyamet günü rüsvan olacağını da düşünerek bu önemli görevleri talep etmemeli, etse bile atanmamalı, ehil olanlar aranmalı ve göreve getirilmelidir.

Görevde ihmal ve dikkatsizliğin neye mal olacağını hatırlatma konusunda peygamberimiz (sav.) Muaz (r.a.) Yemen'e vali olarak gönderirken "Benim iznim olmadıkça hiçbir şeye dokunmayacaksın. Zira bu 'gulül'dür (hıyanet). Kim gulülde bulunursa kıyamet günü çaldığı şeyle birlikte gelir. Bununla efendimiz şunu demek istemiştir: "Sakın ganimetten (devlet malından) çalıp da, bunun günahından gelecek azaplar sebebiyle kıyamet günü benden şefaata talep etmeyin. Ben bunun günahını tebliğ etmiş bulunduğum için, bu çeşit günahlarınıza hiçbir şefaatte bulunamam.

Semure İbnu Cündeb (r.a.), Rasulullah (sav.) şöyle söylediğini haber verdi. "Kim ganimet hırsızını gizlerse o da onun gibi olur" **Ebu Dâvud**

Bu hadis de, devlet malının çalınmasına göz yumanların, vesile olanların, bu konuda bildiklerini söylemeyenlerin de suç ortağı olacağını haber veriyor.

Abdullah b. Amr b. İbnî'l Âs (r.a.) anlatıyor: Resulullah (sav.)'in ağırlıklarının başını bekleyen Kerkere denen bir zat vardı. Derken vefat etti. Rasulullah (sav.) "O cehennemdedir" buyurdu. Bu söz üzerine adamı görmeye gittiler. Üzerinde ganimetten çalınmış bir haba buldular." **Buhârî, İbnî Mâce**

Rivayette adı geçen Kerkere savaş sırasında Resulullah'a (sav.) seyislik yapan Nûbi isimli siyahî bir köle olduğu ya da, Rasulullah'ın (sav.) atını tımar eden Mid'am isimli birinin olduğu ve Hayber dönüşü bir ok isabeti sonucu öldüğü ve bunu görenlerin ne mutlu şehit oldu" demeleri üzerine Rasulullah (sav.) "Hayır, o Hayber günü ganimetten çaldığı bir bürgü üzerinde

Bu hadis de, devlet malının çalınmasına göz yumanların, vesile olanların, bu konuda bildiklerini söylemeyenlerin de suç ortağı olacağını haber veriyor.

Abdullah b. Amr b. İbni'l Âs (r.a.) anlatıyor: Resulullah (sav.)'in ağırlıklarının başını bekleyen Kerkere denen bir zat vardı. Derken vefat etti. Rasulullah (sav.) "O cehennemdedir" buyurdu. Bu söz üzerine adamı görmeye gittiler. Üzerinde ganimetten çalınmış bir haba buldular." **Buhâri, İbni Mâce**

Rivayette adı geçen Kerkere savaş sırasında Resulullah'a (sav.) seyislik yapan Nûbi isimli siyahî bir köle olduğu ya da, Rasulullah'ın (sav.) atını tımar eden Mid'am isimli birinin olduğu ve Hayber dönüşü bir ok isa-beti sonucu öldüğü ve bunu görenlerin ne mutlu şehit oldu" demeleri üzerine Rasulullah (sav.) "Hayır, o Hayber günü ganimetten çaldığı bir bürgü üzerinde ateş olmuş yakmaktadır" dedi.

Devlet malından çalınan bir bürgü veya aba'nın sebep olduğu acı sonucu görenler, kamuya ait malların az olsun çok olsun büyük bir ustalikle aşırıların vahim sonlarını düşünmezler mi?

Bu hususla ilgili ikinci sahih bir örnek. Zeyd İbnu Hâlid (r.a.) anlatıyor: "Hayber Savaşı sırasında Resulullah (sav.) ahabından biri öldürülmüştü. Resulullah (sav.) e haber verildi.

"Arkadaşınız üzerine namaz kılın!" dedi. Resulullah (sav.)'in bu sözü üzerine, halkın çehresi değişmiş (bir soğukluk çökmüştü). Rasulullah (sav.) açıkladı. "Arkadaşınız Allah için cihat sırasında ganimetten çalmıştı."

Bunun üzerine öldürülenin eşyasını karıştırdık, Yahudilere ait boncuk kolyelerden iki dirhem bile etmeyen bir kolyeyi çalmış olduğunu gördük. **Muvatta, Ebu Dâvud, Nesâi, İbni Mâce**

"Büreyde (r.a.) anlatıyor: Rasulullah (sav.) buyurdular ki; "Biz kimi bir işe tayin eder, bir rızık tahsis edersek, bu tahsis edilenden maada aldığı gulûl'dür (devlet malından hırsızlıktır) **Ebu Dâvud**

İbni Sa'd'ın Hz. Aişe (r.a.) den gelen rivayete göre, Hz. Ebu Bekir (r.a.) kendisini ölüme götüren hastalığa yakalandığı zaman "Halife olduğum zamandan beri malımda meydana gelen fazlalığa bakın ve onu benden sonra kim halife olursa ona gönderin" der. Hz. Aişe (r.a.) ölünce baktık, bir kölesi ve bahçesini sulayan bir devesi vardı. Bunları Hz. Ömer (r.a.)'a gönderdik. Ömer (r.a.) Allah'ın rahmeti Ebu Bekir üzerine olsun. "Kendisinden sonrakini yordu" dedi.

Kamu adına hizmet verenler, elbette hizmetlerine mukabil ücret alacaklar ve bunu helal etmek için göre-

vin gereğini yapacaklar ve bunun dışındakine tevessül etmeyecekler.

İstismara vesile olacak şahıslardan veya kurumlardan hediye alınmayacak, rüşvete bulaşmayacak, şaibeden uzak duracak.

Ebu Humayd es-Sâidi (r.a.) anlattığı şu haber, tereddüde mahal bırakmayacak şekilde konuyu aydınlatmaktadır: Rasulullah (sav.) zekât toplama işinde bir adam istihdam etti; bir rivayette "Beni Süleym'in zekâtını toplama işinde" denmiştir. Adam vazifeden dönünce:

Bu size aittir, şu da bana hediye edilendir" dedi. Bunun üzerine Rasulullah (sav.) öfkeyle minbere çıkıp, Allah'a hamd ve senada bulunduktan sonra şunları söyledi:

"Emma ba'd, ben sizden birini, Allah'ın bana tevdi ettiği bir işte istihdam ederim. Sonra o gelir:

Bu size aittir, şu da bana hediye edilenler!" der. Bu adama babasının veya anasının evinde otursaydı da, eğer doğru sözlüyse hediyesi ayağına gelseydi ya! Vallahi sizden kim haksız bir şey alırsa mutlaka onu boynunda taşır olduğu halde kıyamet günü Allah'la karşılaşacaktır. Eğer bu haksız aldığı şey deve ise böğürececek, sığırsa möleyecek, koyunsa meleyecek." Sonra Rasulullah ellerini kaldırdı. O kadar ki koltuk altındaki beyazlık gözükte. "Allah'ım tebliğ ettim mi?" dedi ve bu sözü üç kere tekrar etti" **Buhari, Müslim, Ebu Dâvud**

Bu sahih hadisi şerifi esas alan birçok âlim, evinde oturması halinde hediye getirmeyeceklerin hediyeleri memura haramdır hükmüne varmışlardır.

Çünkü bu hediyelerin gelmesi için, memur ya hile yollarına başvurur, ya vazifesinin bir kısmında gevşeklik gösterir, görevini kötüye kullanır ve gelen hediye yaptıklarına teşekkür olarak veya karşı tarafa olan toleransı vesilesiyle gelir.

Peygamberimiz (sav) açık bir şekilde ifade ettiğine göre memurun hediyeye müstahak olmadığını, onun da diğer insanlardan biri gibi, bulunduğunu, memuriyet sebebiyle getirilen hediyelerden kendisine seçmeye hakkı bulunmadığını açıklamıştır.

Hadisi şeriften, memura verilmiş olan hediyelerin, müsadere edilerek devlet hazinesine teslim edilmesi hükmüne varılmıştır.

Görev başındaki sorumluların, işi gereği âmir ve memurlarla muhatap olan fertlerin ahiret yurdunda rüşvan olma endişesini taşıyarak rüşvet olabilecek hediyeleri alma ve verme hususunda hassasiyet göstermeleri dileklerimle.

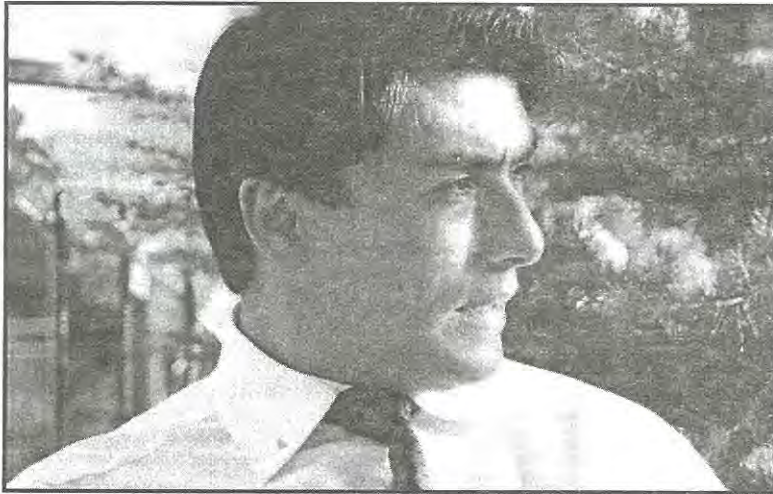
Osman Arı

Çetmi Belediye Başkanı

AÇIK TEŞEKKÜR

Saygıdeğer Hemşerilerim. Evvela sizleri selam ve saygıyla selamlarım.

Malumunuz olduğu üzere 25 günlük yıllık iznimi bazı değerlendirmelerde bulunmak üzere Fransa'da geçirdim. Bütün hemşerilerimizin gece demeden gündüz demeden çalıştıklarına şahit oldum. Birçoğumuzun gidip görüp Avrupa'da çalışmak istediklerini düşünüyorum. Fakat ben gördüm ki çok değerli hemşerilerim o kadar çok çalışıyorlar ki onların birçoğunu gündüz görmek adeta imkânsız gibi. Oradaki gurbetçi

İki defa Fransa ziyaretinde bulundum ve her ikisinde de Belediyemize çok güzel bir adet Ambulans ve Bir adet İtfaiye aracını bir hemşerimiz hediye etti. Bir başka hemşerimizde İtfaiye aracının alım satım gibi muhtelif işleriyle beraber bizlere destekleri oldu

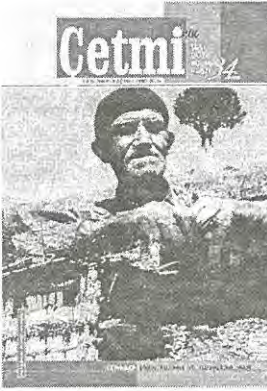
hemşerilerimiz, dost ve akrabalarımız akşam saat 9:00 gibi ancak evlere dönerler. Eğer bir misafirlığe gitmek isterse de saat akşamdan sonra 10.00'dan evvel olmaz. Ertesi gün saat 1:00 gibi kalkıp işe gidilir. Çünkü en boş vakitleri hoş sohbet edecek vakit ancak denk geliyor. Bizde ise misafirlik akşamdan hemen sonra başlar. Bir veya birkaç saat sonra müsaade istenir. Buradan şuna gelmek istiyorum. Gerçekten hemşerilerimizin hepsi çok zor şartlar altında rızık temin çabası içindeler. Sordum ortalama bir aylık çalışan bir insana 1000 ile 1500 Avro gibi bir ücret verildiğini ancak yettiğini ifade ettiler. Hepsinde anne, baba, kardeş, akraba ve vatan gibi varlıkların hasretini çekiyorlar. Bizde ise; yani Çetmi'de Usta yevmiesi 35-40

YTL, İşçinin günlüğü ise 2530 YTL. Evimizde sıcak aile ortamında çocuğumuzun başındayız. Ancak hiç bir zaman da halimize şükretmez memnuniyetimizi ifade etmeyiz. Bağda, bahçede, inşaatta çoğu zaman çalışacak işçi ve usta da bulamıyoruz. Çetmi'de verilen ücret yaklaşık Fransa'ya eşit desem mübalağa etmiş olmam her halde. Şükredip Allah bereket versin diyenimiz azdır.

"Vatanda Almancı" "gurbette yabancı" denilen Avrupa'da yaşayan kıymetli hemşerilerimizin hepsi; zekât, fitir, sadaka ve yardımlarını Türkiye'ye göndermektedirler. Hasta olanlara, Vakıflara, Derneklere, felakete uğramış ülkelere, hatta yardım talep eden Belediyelere bile yıllardır yardımlar yapmak tadırlar. Hiç bir zaman hiç bir kimseyi de boş çevirmediklerini biliyorum. Her gidişimizde bizlerden yardımlarını, ilgi ve güler yüzlü iltifatlarını esirgemeyen, hep kahrımızı çeken o fedakâr insanlara ne kadar teşekkür etsek azdır. Hepsinden Allah bir değil bin kere razı olsun diyorum.

Seyahatim boyunca görüşmüş olduğum Çetmili gurbetçilerimizden **Sayın Baki Solmaz ve evlatları, Baki-Ali Şahin- Âdem KOCAMAN, Ahmet GÜÇLÜ ve evlatları, Osman ÖZEL, (Rahmetli Amerikan'ın oğulları) Baki ve kardeşleri, Ahmet SOLMAZ, Eyyup AKBOĞA, Efendi BİRCAN ve evlatları, Yusuf BOZDAĞ, Mahmut SEMERCI'nin oğulları, Uzun Ali amca ve evlatları, Helim KARADENİZ, Ramazan ERTEK, Bilal BALCI, Yusuf BOZDAĞ, Servet ŞEVİK** ve şu anda isimlerini hatırlayamadığım hemşerilerimizin hepsine canı gönülden teşekkür ederim. İki defa Fransa ziyaretinde bulundum ve her ikisinde de Belediyemize çok güzel bir adet Ambulans ve Bir adet İtfaiye aracını bir hemşerimiz hediye etti. Bir başka hemşerimizde İtfaiye aracının alım satım gibi muhtelif işleriyle beraber bizlere destekleri oldu o kardeşlerimize de özellikle teşekkür ederim. Bizleri en güzel şekilde karşılayan ilgi ve alaka gösteren hemşerilerime beldem ve şahsım adına teşekkürü bir borç biliyor ve Allah hayrını kabul etsin diyerek sözlerime son verirken bütün hemşerilerimi saygı ve sevgiyle selamlarım.

Zeki Oğuz

Basında dergimiz

Çetmi'nin Sesi

Bazı beldelerde, o beldelerin kalkınması, gelişmesi için kurulan vakıf ya da dernekler tarafından dergiler yayımlanır.

Çok severek, keyifle okurum öyle dergileri. Bu dergilerde beldenin

tanıtımının yanı sıra beldenin sosyal yapısını, kültürünü, geçmişini bulursunuz. Bunlardan biri, ara sıra benim de yazdığım Çetmi'nin Sesi, diğeri ise Konya Akören Dergisi.

Çetmi'nin sesi, sözü, kulağı, nabızı olan **Çetmi'nin Sesi**'nin Çetmililer Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma Vakfı yayımlıyor. Şu an derginin 34. sayısını yayımlayan vakıf bildiğim kadarıyla yoksul Çetmili öğrencilere burs veriyor ve her yıl Ağustos ayında **Çetmi Beldesi**'nin desteği ile Çetmililer günü yapıyor.

Dergiyi, birçok yönüyle kendime benzettiğim arkadaşım **Kerim Bozdağ hazırlıyor**. Kerim, hiç erinmeden yaşlı Çetmililer'i buluyor, söyleşiler yapıyor, onların anılarını yayımlıyor. En keyifle okuduğum yazılar bu anılar oluyor. **Dr. Ali Özel**'in anılarını hiç kaçırmadan okumaya çalışırım. Kerim Bozdağ'a önerim yıllarca Güzel Sanatlar Müdürlüğü yapan **Mehmet Özel** için özel bir sayı hazırlaması. Mehmet Özel sılasını hiç unutmayan, her yaz sılasına koşan, yöre için ellerinden geleni yapan bir aydınımız.

Kerim Bozdağ Antalya'da yaşıyor, ama gözü kulağı hep kendi yöresinde. Derginin otuz dördüncü sayfasında **Vakıf Başkanı Mehmet Balcı** bu yıl 11.si düzenlenen Çetmililer Günü'ne destek olanlara teşekkür ediyor. 2006'da Çetmililer Günü'nün 19 Ağustos'ta yapılacağı müjdesini veriyor. **Altıncı sayfada beldede yetişen demirciler, semerciler, galericiler, ayakkabıcılar, marangozlar tanıtılmış. İstisnasız bütün isimlerin başında bir lakap var**: Gavgalı Ali, Döğü Ahmet gibi. Kerim Bozdağ Geçmişin Gülleri başlıklı yazısında Çetmili yaşlıların insanı gülümseten anılarını yazmış. Dergide bolca görsel malzeme kullanılıyor. Yine en keyifli yazılardan biri **Dr. Ali Özel**'in anıları.

Çetmi'den haberlerde ise hasta olanları, vefat edenleri, evlenenleri öğreniyoruz.

Evliya Çelebi'nin Çetmi Seyahati...

Evliya Çelebi'nin Çetmiye geldiğini biliyor musunuz. Çetmi'de bir hafta kaldığını...

Cuma günü caminin önünde yapılan köy kavgalarını...

Çetmi'de eğitim veren mederese hocalarını biliyor musunuz...

Yakında Çetmi'nin Sesi dergisinde okuyun.

Herkese bir çuval selâm, bir sepet elma, bir yannık ayran, bir dağarcık ekmek ve bir tepsi kaşık helvası, ayranlı çorba ve de tahranaşı ikram ediyorum, helali hoş olsun.

Caminin hoporlöründen bir ses!
Dikkat! Dikkat!..

Nurettin ÖZEL
nurettinozel@mynet.com

internet sitesi : <http://www.filmafilmatolyesi.com>

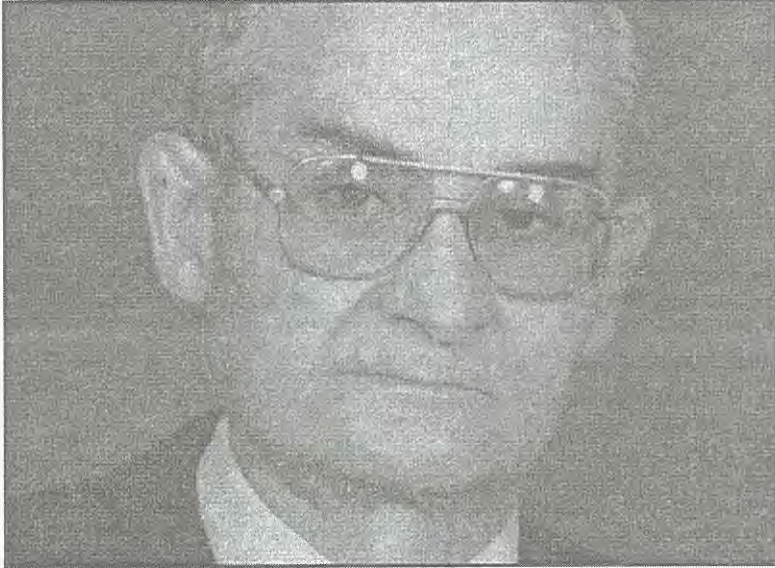
Dr. Ali Özel
HATIRALAR

Güneydoğu
Gezisi
(1)

'YILANLARIN ÖCÜ'

Sevgili Çetmililer ve okuyucularımız çok şükür yine sizlerle beraberiz.

Dergimizin son sayısı bir saha güzeldi. Daha da güzel olması için sevgili kardeşim Kerim'in yaptığı çağrısı bende tekrarlıyorum. Dergi hepimizin gerek yazılarınızla, gerek resimlerinizle, her ne şekilde olursa olsun lütfen dergiye ve çıkarmak için didinenlere yardımcı olalım.

*Alanya'yı
çoğumuz biliriz.
Toros dağları ile
deniz arasına
sıkışmış fazla
arazisi olmayan
bir bölgemiz.
Ama turizm cen-
neti imiş. Bu
turizm işi ilk önce
Alanya olmak
üzere her sene
patlar.*

Yine son dergide sevgili arkadaşım Mustafa Zengin'in oğlu Ahmet Zengin'in yazısı dikkatimi çekti. Ahmet hepimiz gibi Çetmililer Gününün önemini belirtiyor, o günleri seviyor. Amma sevgili Ahmet başka şeyler de yazıyor. Yazılanlar hiç birimizin kabul edeceği cinsten değil. Ahmet o günlerde bol bol içki içildiğini, günün sabahında ortalıktaki boş içki şişelerinden geçilmediğini söylüyor. Bu Çetmililerin özelliği; vatanını, milletini canından iyi bilen, saygıda ve sevgide asla kusur etmeyen, gelenek ve göreneklerine sıkıca bağlı, inançlı

ve imanlı, her türlü sigara dahil, alkol, uyuşturucu gibi meretlerden uzak olmamızdır. Hele Çetmi'de içkiler içilmesini asla kabul etmeyiz. Yoksa bizler de ortalıklarda dolaşan milyonlardan birileri oluruz, ama asla Çetmili olamayız.

Neyse sağa sola fazla dalaşmadan hatıralarımıza dönelim. Bu hatıralar gerilere ait değil. Günlük taptaze çiçeği burnunda hatıralar. Hatıraların konusu Güneydoğu Anadolu'muz. Oralarda gördüklerimizden bahsedeceğiz. "Peki de Güneydoğumuza niye gittin, zorun neydi?" diye de bir soru olabilir. Önce onun izahını yapalım, ya da hesabını verelim.

Güneydoğu gezimizin esas sebebi olan üç Mahmut olayını ele alayım. Üç Mahmut benim okuldan kırk yılı aş-kındır arkadaşlarım. Üçüde doktor. Bu üç Mahmut tan birisi Adana'da, Birisi Urfa'da, diğeri ise Urfa'da otururlar. Birisi karı koca ağır bir kalp ameliyatı geçirdiler. Birisinin epey yaşlı olan ana babası kısa zaman aralığı ile vefat etti. Üçüncüsünün 25 yaşlarında fidan gibi kardeşini vurular. Üç arkadaş da hallerini bildirdiler. Zaten üçünün de ailelerini yakından tanıyoruz. Bu yakın arkadaşlarımızın acılarına ortak olmak boy-numuzun borcu idi. Hele bir de telefon açıp haber verilince geçmiş olsun ya da baş sağlığının yolu çoktan görünmüştü.

Ayrıca Güneydoğumuzu oldum olası merak ederdim. Bizim oralar Ortadoğu denen bölgenin can damarını teşkil eder. Dünyanın ilk üniversitesinin kurulduğu yer olan Harran ovası bizim topraklarımız. İki nehir arası anlamına (Fırat ve Dicle nehirleri) gelen Mezopotamya'da bizim oralar. Hz. Âdem'in arza ilk indirildiği yer ve Hz. Havva ile buluştuğu yerde bizim yerlerimiz. İlk Peygamber Hz. Âdem'den son Pey-

gamber Hz. Muhammed' (S.A.V) e gelene kadar sayısı bilinmeyen binlerce peygamberin doğup büyüdüğü yerler yine bizim topraklarımız. Yani Ortadoğu bir nevi kıyamet denebilecek Nuh Tufanı'na da, bu tufanın sembol ismi ve aynı zamanda insanlığın ikinci atası kabul edilen Hz. Nuh da Mezopotamyalıdır. İnsanoğlu ilk medeni hamleleri Sümerler ve Babilliler eliyle Mezopotamya'da gerçekleştirmiştir. Toplum düzeninin ana kaynağı olan kanunlar yine ilk defa bu bölgelerde uygulamaya konulmuştur. (Üçyüz maddelik meşhur Hammurabi kanunları) "Tarih Boyunca Anadolu Sakinleri" adlı kitaptan okuduğumuza göre bu bölgelerde.

Beylik ve krallıklardan devletliğe ve imparatorluğa uzanan altmışın üzerinde topluluk yaşamıştır. Bu toplulukların hepsini yazmak çok sıkıcı olur. Ama herkesçe bilinen ve en eski uygarlıkların kurucuları olan Sümerleri, Babillileri, Asurluları, Aramileri, Kalde ve Akadları hatırlamakta fayda var sanıyorum. Bunları yazmamdaki maksadım, bölgenin yani Ortadoğu'nun ya da güneydoğumuzun önemini belirtmek içindir. Ortadoğu bu önemi dolayısıyla tarih boyunca gün-güneş görmemiş, hep kanlı savaşlara sahne olmuştur. Halen bu fokurdama devam etmektedir. Ortadoğu'daki devletlerin tamamına yakını Müslüman'dır. Bu Müslüman devletler sırf benlik davasından dolayı daima bir-birlerine

küstür ve hasımdır. Bu küslüğü ve kindarlığı iyicene körükleyip paramparça ayrılmaları için Avrupa Birliği ile Amerika "Büyük Ortadoğu Projesi" adı ile bir parçalama ve yutma planı hazırlamışlardır. Ve bu plan uygulamaya konmuştur. Önce Afganistan'ı hallettiler sonra Irak'ı dağıttılar. Suriye ve İran sırada. Türkiye'yi önce içten çökertip sonra dıştan vurmaya düşünüyorlar. Türkiye'mizi iç dirliğini çökertmeden dıştan halledemey-

eceklerini biliyorlar. Benim merak ettiğim başka bir husus ise Avrupa Birliğinden Türkiye'ye gelen diplomatlar ve devlet adamlarının Ankara'ya bile uğramadan soluğu Diyarbakır'da yani Güneydoğumuzda almaları idi. Sonraları anladım ki bu Avrupalılar Diyarbakır'da şurada ya da burada PKK temsilcileri ve Yahudi Kürtlerle kafa kafaya verip ülkemizin altını oyma

planları yapıyorlar. Güneydoğumuzu sahiplenme hazırlığının planlarını görüşüyorlar. Adamlar bu şer planlarını yine şer insanlarla görüştüktan sonra Ankara'ya bile uğramadan defolup gidiyorlar. Bizim Ankara'mızda da; arkadaş sizin muhabetiniz Ankara, yani biziz. Diyarbakırlarda ne işiniz var diyecek bir ses yok. Sanki "İsterseniz Güneydoğumuzu sahiplenebilirsiniz, yeter ki bizi Avrupa Birliği'ne alın" der gibi bir ürkeklik, çekingenlik ya da korkaklık hâkim. Gezimiz alanına girdiği için ve önemine binaen Mezopotamya (Ortadoğu'dan) şöyle bir geçelim dedik. Ama bayağı uzattık. Zaten bölgenin önemi bütün dünyaca bilindiği için bu hususta yerli ve yabancı yüzlerce kitap yazılmıştır...

Evet, Güneydoğu'ya üç Mahmut arkadaşımızı ziyaret ve de oraları merak ettiğim için gideceğimi yazdım. Oralara gideceğiz, gitmesini istiyoruz, ama nasıl gideceğimizin şaşkınlığı içindeydik. Kendi arabamızla gitsek bir türlü, otobüsle gitsek başka türlü. Ama ne türlü olursa olsun illa da gidip arkadaşlarımızın gönülleri alınacak. Biz bu kararsızlık içindeyken Güneydoğu'ya bir tur (gezi) düzenlendiğini duyduk. Geziyi Sevim diye bir hanım düzenliyormuş. Kendisini hiç tanımıyoruz. Mersin, Adana, İskenderun, Hatay, Gaziantep, Urfa, Kahramanmaraş, Adıyaman, Diyarbakır, Batman, Bitlis, Van, Bingöl, Kayseri, Malatya, Nevşehir'i kapsayan on günlük bir

geziymiş. Gezip tozma, yiyip içme, gidip gelme olarak kişi başı dört yüz otuz lira. Hesap çok uygun. Zaten biz de bu fiyatın cazibesine aldanıp geziye ve aynı zamanda arkadaş ziyaretine gitmeye karar verdik.

Gezi 25 Mayıs'ta başladı. O gün erkenden yola çıkılıp Alanya Antalya arasında çok yoğun olan trafiğe takılınmasın isteniyordu. Yolcular şehrin değişik semtlerinden alınacakmış. Program gereği otobüse ilk binen bizdik. Diğer yol arkadaşlarımızı merak

Diğer yolcuların tümü birbirlerini tanıyordu. Onların çoğunun tuzu fazlasıyla kuru gibiydi. Sık sık geziler düzenleyip Türkiye'nin dört bir yanını gezmişler. Arkadaşlarımızın on tanesi erkek diğerleri bayandı. Bu tontonların otobüse nasıl inip bineceklerini, bu on günlük hızlı tura nasıl dayanacaklarını düşünürken, otobüs Serik yakınlarında bir benzin istasyonunda kahvaltı molası verdi. Otobüsün durması ile yolcuların boşalması bir olmuştu. Bu tontonların bu kadar

turistik tesisler sırt sırta, hiç ara verilmeden yapılandırılmış. Oysa başka ülkelerde bir yöreye nasıl ve ne kadar tesis yapılacağı önceden planlanmış. (Mesela İsrail'de eczaneler bazı bölgelerde beşer yüz, bazı bölgelerde sekiz yüz metre aralarla açılıyor bizdeki gibi dip dibe değil.) Yol boyunca uzanan bu koyun koyuna tesisler devlet parası ile yapılmıştır. Ya da devletten dolandırılan paralar buralara çoğu ölü yatırım olan bu çimento yığınlarına akıtılmıştır. Bu dolandırma modası taktikleri Özal'ın buluşuydu. Sistem kısaca şöyle çalışıyordu. Turistik tesis yapacak kişi turizmi teşvik kredisi almak için ilgili bakanlığa başvurur. Bakanlık eksper ya da bilirkişi adı ile sözde uzman gönderir. Bu uzman kişi adamın yerini, yani tesis yapılacak yeri inceler... Farz edelim yüz milyona çıkacak. Bilirkişi tesis ikiyüzelli milyona çıkacakmış gibi yapar, hazırlar yüzellimilyonluk fazlalık hortumculukta uzmanlaşmış olan banka ve bakanlık elemanları ile bizzat tesis yapılacak kişi arasında pay edilir. Bu hırsızlık olayı zincirleme şeklinde devam eder gider. Bu dün böyleydi bugün de böyle. Belki biraz yol ve yöntem değişikliği olur ama mutlaka devam eder. Hem de geniş kapsamlı ve de siyasî çıkarlar için devam eder, devam eder gider...

Alanya'yı çoğumuz biliriz. Toros dağları ile deniz arasına sıkışmış fazla arazisi olmayan bir bölgemiz. Ama turizm cenneti imiş. Bu turizm işi ilk önce Alanya olmak üzere her sene patlar. Bu patlamayla beraber ortalık toza dumana belenir. Göz gözü

ediyorduk. Yolcular kısa aralıklarla binmeye başladılar. Bu yolcuların hiç birisini de tanımiyorduk. İlginç olan yolcuların tümü yaşlıydı. Kimileri tek, kimileri de çift değneklerle yürüyorlardı. Birbirlerine destek olarak yürüyenler de vardı. Anlaşıldığı kadarıyla en gençleri bizdik. Bizi de altmış beş sayarsak varın gerisini siz düşünün. Yani bir otobüs dolusu tonton insanla geziye çıkıyorduk. Otobüsümüz kısa zamanda doldu ve Alanya yönüne hareket ettik.

antramanlı ve işlerinin ehli oluşlarına şaşıp kalmıştım. Otobüsten inen koşarak değil her biri bir suma güreşçisi görünümlü olan bu arkadaşlar Karaman'ın koyunu misali uğrúnerek ve yalpalayarak masalara üşüşmüşlerdi. Maşallah her biri ayrı ayrı birer boğazlıktı. Bizlerin tabiri ile el gibi lokmalar yel gibi gidiyordu.

AntalyaAlanya arası yol çok güzel. Gidiş geliş otoban gibi. Alanya'ya varana kadar yolun sağ, yani deniz tarafı otel, motel ve tatil köyleri ile dolu. Bu sözde

Mehmet Taştekin ve Eşi Müslime Taştekin

görmez olur. Toz duman çekildiği zaman bu turizm patlamasından faydalanılarak bazı turistlerin kaçırıldığının, bazılarının boğularak ırzına geçildiğinin, bazılarının da ırzına geçildikten sonra kayalıklardan derin çukurlara yuvarlandığı görülür. Ne güzel gidiş ve anlayış! Patlatan memnun, ölen ve öldüren memnun!.. ***Bu patlama işine tüm turizm ahalisi sevinçten uçuşurlar.*** Ama güz gelip mevsim kapanınca da batıyoruz diye oturup hep beraber ağlaşıp dövünürler. Bu sözde turizm cenneti Alanya'mız enteresan bir yer. ***Neredeyse tüm dükkânların adları yabancı.*** Ya da eski tabirle gâvurca. İnsanlar birkaç dolar için dillerini, ayrıca devlet eliyle

dinlerini feda etmeyi göze almışlar. ***Oysa dil ve din var olmanın iki ana direği. Her şey bu iki ana unsura bağlı.*** Zaten Alanya'nın sokaklarında pek yerli görülmez. Ahalinin çoğu yabancıdır. Gazeteler yazdı. Alanya'dan 'beşbin yabancı' mülk almış. Bunun çoğu toprakmış. İyice düşünülüp, iyice ölçülüp biçilirse Alanya'nın yabancıların eline geçtiği anlaşılır... Zaten Maliye Bakanımız 'her şeyi satacağım' diyor. Sayın Başbakanımız da ben Türkiye'yi pazarlıyorum diyordu. Yani Başbakanımız ey köylüm, esnafım, çiftçim, fabrikatörüm, ben sizin ürettiğiniz malları pazarlıyorum. Hatta bunun için uçaktan bile inmiyorum, dünyayı dolaş-

maktan başım dönüyor, hatta Ankara'nın yerini bile unuttum derse mesele olmayacak...

Yalnız Alanya'dan buruk geçtiğimi söylemem lâzım. Sevgili ağabeyimiz ***Galeyci Hüseyin***'in toslakları oradalar. Hemen yolun üzerinde çok güzel ve modern bir ekmek fabrikaları var. Onlara merhaba diyebilmeyi istedim. Ama olmadı oradan transit geçtik. ***Alanya Antalya'ya 140 km. idi. Gazipaşa ise 180 km.*** Gazipaşa geniş bir ovalık üzerine kurulmuş. Şehrin denize kıyısı yok. Büyük ve çok güzel bir ilçe. Şehrin geniş düzlüğü seralarla dolu. Seralar çoğunlukla muz üzerine. Burayı da transit geçtik. Mersin'e doğru yol aldık.

(Devamı gelecek sayıda)

ANTALYA'DA ÇETMİLİLER TOPLANTISI

Antalya'da 21 Ocak 2006
günü vakfımızın bu günü
ve geleceği üzerinde
önemli bir toplantı yapıldı.

Kervansaray Otel Konferans Salonunda başlayan toplantıya Kur'an-ı Kerim okunarak başlandı. Vakıf Başkanımız **Mehmet Balcı** açılış konuşması yaptı.

"Hayırlı hizmetlere imza atmak ve onu her zaman bütün şartlarda sürdürmek gerek. Peygamber efendimiz bir hadisi şerifinde: "Kişi öldükten sonra arkasından üç şeyin hayrı devam eder:

**... Vakfımız 2005
yılında 23 öğrencimize
burs vermiştir. 2006
yılında ise 25 öğrenciye 4
yıllıklara 80, 2 yıllıklara 60
YTL. olmak üzere burs
vermektedir.**

1-Allah için verenler.

2-Hayırlı evlat bırakanlar.

3-İlim bırakanlar" der. Ve "Hayra teşvik eden onu işleyen gibidir." Bu-yururlar. Ecdadımız bu düşünceden hareketle devamlı hayır işlemiş ve hayra koşmuştur. Okullar, mektepler, medreseler, kervansaraylar yapılmış. Günümüzde dahi onların arkada bıraktıkları eserler ortadadır.

Hayır yapmak hususunda gücü olmayan kardeşlerimizin iyi niyet taşıması bile çok güzel bir haslettir. Yıllar öncesinden kurulan bu mües-

sese inşallah ebediyen devam edecektir. Vakfımız kurulduğundan bu güne çok güzel şeyler yapmış ve daima hatırlanabilecek güzel hizmetlere imza atmıştır. Görevlerimizden en üstünü ve en önemlisi "ilme hizmet etme görevidir." İnsan yetiştirmek, insana hizmet en önemli vazifedir. Bu düşünceden hareketle vakfımız 2005 yılında 23 öğrencimize burs vermiştir. 2006 yılında ise 25 öğrenciye 4 yıllıklara 80, 2 yıllıklara 60 YTL. olmak üzere burs vermektedir.

Bu güne kadar dergimiz düzenli bir şekilde çıkmış ve bundan sonra da çıkmaya devam edecektir.

En son Çetmililer gününün 11.si düzenlendi ve müesseseseleşti.

Fakir fukaraya yardım noktasında imkânlarımızın yetersizliği bizi üz-mektedir. Ancak önümüzdeki dönemde **Çetmi**'de oturan ve dışarıda okuyan öğrencilerimize teşvik edici yardımlar yapmayı düşünüyoruz.

2005 yılında vakfımızın gelir ve gider seviyesi 28 bin YTL olmuştur. 2006 yılı giderlerinin de aynı olacağını tahmin ediyoruz.

Kur'an Namazla birlikte infak etmeyi emreder. "**Siz emanetçi olduğunuz halde niçin vermiyorsunuz?**" der. "**Ancak yediğiniz içtiğiniz ve Allah yolunda verdiğiniz sizin malınızdır**" buyrulur. Samimiyetle ve iyi niyetle verenler bir'e yedi yüz kazanırlar. Bu dünyada böylesine kazançlı bir ticaret var mı? "**Allah onların mallarını alır, canlarını alır, karşılığında Cennet'i verir**" ayet-i kerimesinin gereği için çalışmalı ve vakfımızı ilerletmeliyiz.

Bu vesileyle iştirak eden hemşerilerime teşekkür ederek toplantının hayırlara vesile olmasını diliyorum."

Vakıf Başkanımız Mehmet Balcı'dan sonra söz alan hemşerimiz **Kerim Tıkır**, "Vakfın bu haliyle nereye kadar devam edebileceği"

hususlarını değerlendirdikten sonra, ebediyete kadar devamı için katılımcıların sayısının artması gerektiğini belirterek, "Neden bu vakfın çalışmalarında yer alan başka yüzler görünmüyor. Yoksa bizlerde bir hata mı var. Hatamız varsa kendimizi bunlardan arındırmalı ve yeni katılımlarla geleceğe doğru kalıcı yatırımlar yapılmalı. Burada toplandık. Öncelikle yeni yeni insanlarla tanışma fırsatını yakalıyoruz. Gelişmede bizim payımız ne olmalı? Bu soruyu her fert kendine sorup cevaplamalı ve katılımı sağlamak için herkes fikirlerini ortaya koymalı. Gençlerimiz niye aramızda değil? Bu duyarsızlık ve ilgisizlik nedendir? Yeni yetişen gençlerimizi toplantılara getirip onların görev alıp vakfı geleceğe taşımasının yollarını bulmalıyız."

Ahmet Zengin, yaptığı konuşmada katılım için gerekli çalışmalarda bulunulması fikrini teyit ederek eğitim alanında beldemizde Hafız yetiştirmeye yönelik çalışma içerisine girilmesinin öneminden ve zaruretinden bahsetti. Temelden gençler ele alınıp ilme hizmet yapılmalı, çocukların beyin kapasitesine göre hareket edilmeli ve yönlendirilmeli, derilerin vakfa toplanması gereği üzerinde durulmalı, dergi dağıtımı aksamalara meydan vermeyecek şekilde organize edilmeli, kısa mesaj yolu ile gruplar oluşturularak bilgilendirme faaliyetine geçilmeli, bunun için iletişim teknolojilerinden istifade edilmeli...

Abdurrahman Önder, Öncelikle kişilerin kendilerinden sorumlu olduklarını ve her şeyden önce "*ben ne yapıyorum, ne yapmalıyım?*" sorusuna muhatap olduklarından bahsetti. Vakfın kuruluşu esnasında "Biz yola çıkarken, hiçbir kimse destek çıkıp omuz vermese bile biz bu hizmeti kendi imkânlarımızla devam ettirebiliriz anlayışı ile hareket ettik. Dün olduğu gibi bu gün de hala **Memiş Uslan** ve **Mehmet Ünal** ağabeylerimiz gibi ilk kurucularımız bu görevlerini aksatmadan sürdürüyor" dedi.

Memiş Uslan daha çok insanın katılımı için önceden herkesin haberdar edilmesi gerektiğini belirterek bu yolla verimin artırılabilceğini belirtti.

Azım Aslan söz alarak yapılan hizmetlerin devamı için gereken araştırmaların konunun ehli kişilerce yapılmasını ve neticeye göre hareket edilmesini önerdi.

Hüseyin Tıkır, başarılı öğrencilerin daha fazla teşvik edilerek sonuç alıcı neticelere ulaşıl-

bileceğini belirtti. Dergi hakkında **Kerim Bozdağ**'a gayretlerinden dolayı teşekkür ederek ihtiyaçlar için izahat istedi. Kerim Bozdağ, derginin buradan internet ortamında gönderdiği yazıların Konya'da bir arkadaşı tarafından değerlendirilerek vakıf başkanı **Mehmet Balcı**'nın kontrolünden sonra basıldığını, her sayı için matbaa giderleri ile birlikte bin beşyüz YTL masraf olduğunu belirtti.

Mustafa Ögüt, Estonya'da yaşamış olduğu bir kısım faaliyetlerden örnekler vererek vakfın gelecek nesillere ulaşması ve hizmetlerinin devamı için yeni yetişen gençleri çeşitli etkinlikler düzenleyerek bir araya getirmeyi ve onları bilgilendirerek katılımı aktif hale getirecek 3-5 günlük kamp çalışmalarına ağırlık verilmesi gerektiğini anlattı.

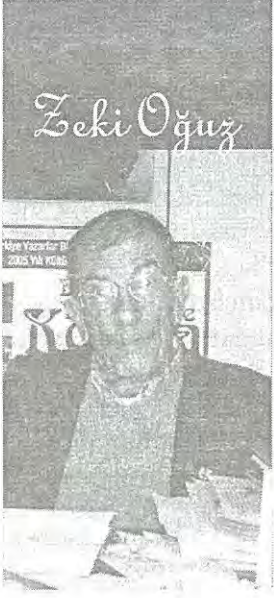
Mustafa Ögüt'ün önerileri üzerine söz alan **Abdurrahman Önder** ve **Kerim Tıkır** bu görüşler doğrultusunda çalışılması gerektiği hususunu teyit ettiler. Kerim Tıkır, "Çetmili demek, dünya demektir. Bizler büyük düşünmeliyiz. Sadece **Çetmi**'yi değil, Türkiye'yi ilgilendiren konularda da ağırlığımız olabilir. Bugün dünyanın önemli merkezlerinde Çetmili hemşerilerimiz vardır ve onlar birlikte hareket ettikçe gücümüzü pekiştirerek geleceğimizi şekillendirecektir" dedi.

Mustafa Ögüt'ün bu safhada "Vakfın bir sekreteryası olması gerektiği" şeklindeki önerisi nedenleri ve niçinleri ile tartışıldı. Bu öneri katılımcı herkes tarafından benimsendi. **Mehmet Balcı** "bu hususu araştıracaklarını, çalışacak şahıs hakkında önerilerini beklediğini" beyan etti. Çalışacak kişinin Vakfın merkezi Konya'da olması gereğine işaret edildi.

Yapılan toplantı bu temenniler ile son buldu. Vakfa yardım toplanması safhasına geçildi. Yardım etmek isteyenler taahhüt ettikleri miktarları kâğıda yazarak vakıf yönetimine teslim ettiler.

Toplantıya iştirak eden hemşerilerimiz:

Mehmet Balcı, **Memiş Uslan**, **Mehmet Ünal**, **Abdurrahman Önder**, **Kerim Tıkır**, Dr. Ali Özel, **Mustafa Ögüt**, **Hulusi Boz**, **Ramazan Yerlikaya**, **Ahmet Akbay**, **Azım Aslan**, **Hüseyin Yıldız**, **Ahmet Zengin**, **Niğmetullah Uçar**, **Bilal Ünal**, M. Akif Akkoca, **Hüseyin Tıkır**, Ali Boz, **Mehmet Aydoğdu**, Osman Yeni, **Abdullah Kasap**, Mehmet Bozdağ, **Hüseyin Balcı**, Ali Akbay, **Kerim Bozdağ**.

Zeki Oğuz

Zemheride Toroslarda Kamp Yapmak

Eskiler “Zemheride yılan deliğinden çıkmaz” derlerdi. Doğru söz, ama iyi fotoğrafa ulaşmanın yolu da biraz cızıdan çıkmaktır. Bu cızıdan çıkmak deyimi de bizim Konyalı fotoğrafçıların sıkça kullandıkları bir deyim. Gerçekten deyimın doğruluğunu defalarca kanıtladık. Birkaç yıl önce Beyşehir tarafına fotoğraf çekmeye gideceğiz. Sabah rektörlüğün önünde toplandık ki hava kış kıyamet, boyuna kar

Tertemiz bir havayı soluyarak, iki gün boyunca doğal gıdalar yiyerek güzel bir kamp yapmıştık. Şehre girerken bizi ilk karşılayan pis hava ve kokuydu.

yağıyor. Cızıdan çıkalım, dedik ve düştük yola. Ballıkayalar'dan sonra hava açılmaya başladı, Beyşehir'de ise bahardan çalma bir gün karşıladı bizi.

Selçuk Üniversitesi Fotoğraf Topluluğunun girişimi ile Fen Edebiyat Fakültesi'nde açtığım fotoğraf sergisi sırasında, topluluğun yöneticisi Nadir Kaya ile kış ortasında Toroslarda bir kamp yapma kararı almıştık. Aldığımız kararı uyguladık da.

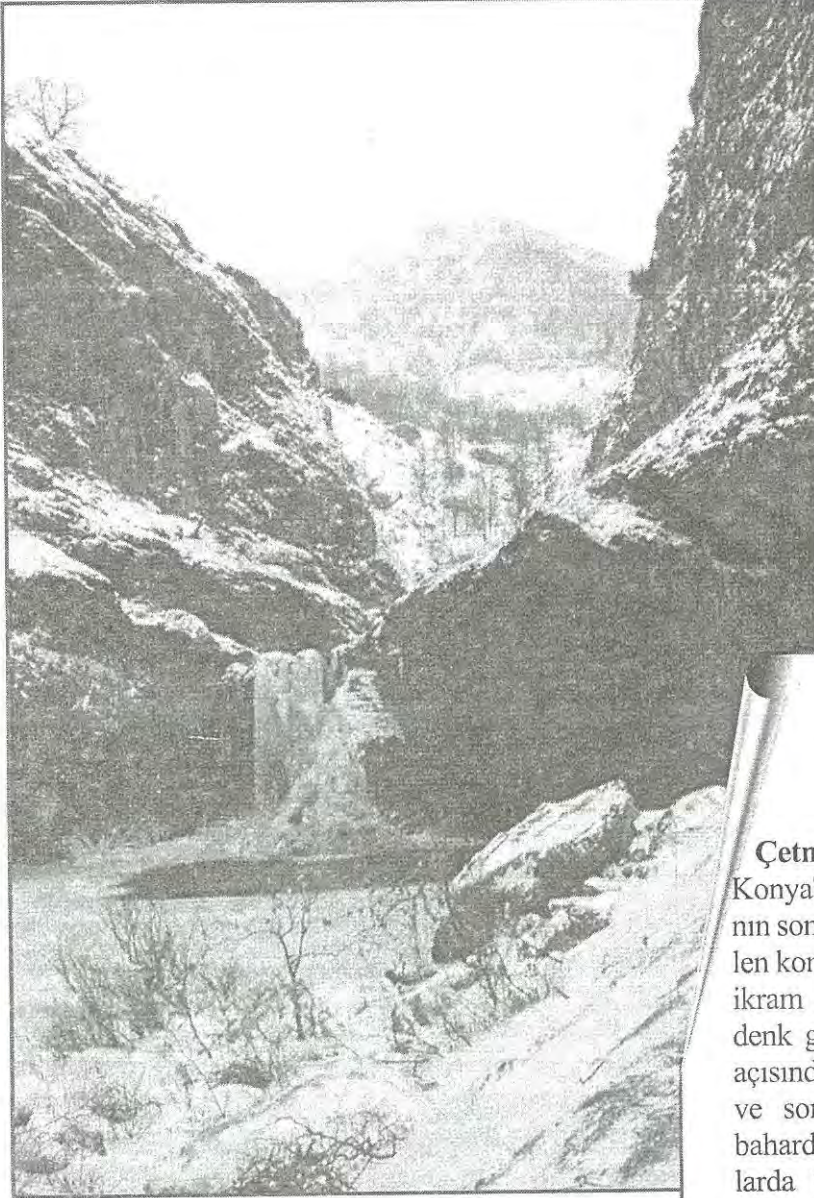
Gezginliğin bir yararı da gittiğimiz yerlerde sıkı dostluklar yapma imkânı bulmamızdır. Çetmili Hamza Ayvat da bunlardan biri.

Onun Çetmi Ayboğazı şelalesi yakınlarında yazlık bir evi var. Her zaman söyler sağolsun, 'Abi ne zaman istersen gidip kalabilirsin' diye. Oraya daha önce de gitmiş Hamza'nın kardeşi Yusuf'un tuttuğu nefis balıkları yemiştik. Bizi Hamza götürecekti.

Ben öğrenci gençlerin gelebileceğine hiç ihtimal vermiyordum. Zemherinin ortasında, Toroslarda kamp yapma pek iyi bir fikir gibi gelmeye bilirdi gençlere. Fakat geldiler. Aslında ben de iyi bir şey yapıp yapmadığım konusunda kuşkuluydum. Bu karda kıyamette Eğitise deresini aşmak, Taşkent'ten Çetmi'ye kadar inen Kuzyaka yolunu inmek oldukça riskliydi. Özellikle Kuzyaka yolu buz tutmuş olabiliyordu.

Fotoğraf Topluluğu ile birlikte on kampeçi düştük yola. Bu güzergâhta ilk durağımız Sarıoğlan olur. Burada bir yorgunluk çayından sonra Taşkent'te ulaştık. Toroslar demek, her şeyin en doğalı demektir. Taşkent'te bir kasaptan, dağların türüm türüm kokan kekiği ile beslenen keçilerin etinden aldık. Pirlerkondu otelinin yanbaşındaki alabalık tesisinden balık aldık. Yeniden düştük yola. Gençlerin heyecanı gerçekten görmeye değerdi. Heyecanlı bir macera yaşıyorlardı. Hamza'nın evine ulaşım yüklerimizi indirir indirmez makinelerini kapıp Ayboğazı Şelalesi'ne gittiler. Gece yakacağımız odunu tedarik etmek kuzine sobasını hazırlamak da Hamza ile bana kalmıştı. Hamza'nın akrabası İbrahim'in hakkını da yememek gerekiyor. Odunları hazırlayan, yemeklerimizi yapan oydu. Yusuf da bizi rahat ettirmek için elinden geleni yapıyordu. Hamza bir çuval patates çıkarmıştı sobayı kurduğumuz odaya.

Gün batarken herkes soban başındaydı. Akşam yemeğinden sonra o doğal ortamda yetiştirilen patatesleri doldurduk kuzine sobaya. Sabah kalktığımızda bir çuval patatesten eser yoktu.

Yemekten sonra gençleri içerde tutmak mümkün değildi. Dışarıda hafif kar atıştırıyordu. Gece yarısına kadar kardan adam yaptılar, kartopu oynadılar.

Ertesi sabah Çetmi'ye indik ama yolda lastikleri bağladığımız zincirler koptu. Zincir olmadan Kuzyaka'yı aşmak çok zor oluyordu. Hamza ile oğlu zincirleri tamir ederken

gençlerde köye dağılmış, fotoğraf çekiyorlardı. Kışın keyfini en iyi gençler ve çocuklar çıkarır bence. Köyün çocukları ara sokaklarda kayıyorlardı. Bizim grupta hemen onlara katılıverdi. Damlarda Çetmili yaşlılar dam kürüyorlardı. Bizi gören herkes yanımıza sokularak, güler yüzle "hoş geldiniz" diyorlardı. Zincir tamir olunca, hava kararmadan Eğitise deresini geçmek için yola düştük. Arabaya binerken gençler yalvarıyorlardı, "üşüdük, ilk fırsatta bir yerlerde durup çay içelim" diye. Taşkent'te çay içebilirdik ama duymazdan geldim onları. Sarioğlan'a kadar dayanacaklardı artık.

Tertemiz bir havayı soluyarak, iki gün boyunca doğal gıdalar yiyerek güzel bir kamp yapmıştık. Şehre girerken bizi ilk karşılayan pis hava ve kokuydu.

MERAKLISINA NOTLAR

Çetmi, Taşkent ilçesine bağlı bir belde. Konya'ya yaklaşık 170 km. Ağustos ayının sonunda Çetmililer günü yapılıyor, gelen konuklara geleneksel Çetmi yemekleri ikram ediliyor. Geziyi bu şenlik gününe denk getirmek Çetmi kültürünü tanımak açısından önemli. Çetmi özellikle ilkbahar ve sonbaharda çok güzel oluyor. İlkbaharda karlar erimeye başlayınca dağlarda Toroslara has kardelen ve nevruların fotoğrafını çekmek mümkün. Sonbaharda ise bağ ve bahçelerde doğal olarak yetiştirilen meyve ve sebzeleri yiyebilirsiniz.

Ben özellikle pekmezi bu çevreden temin etmeye çalışırım. Ayboğazi kamp için ideal alanlardan biri. Ayrıca Çetmi'de kamp yapılabilecek onlarca yayla var.

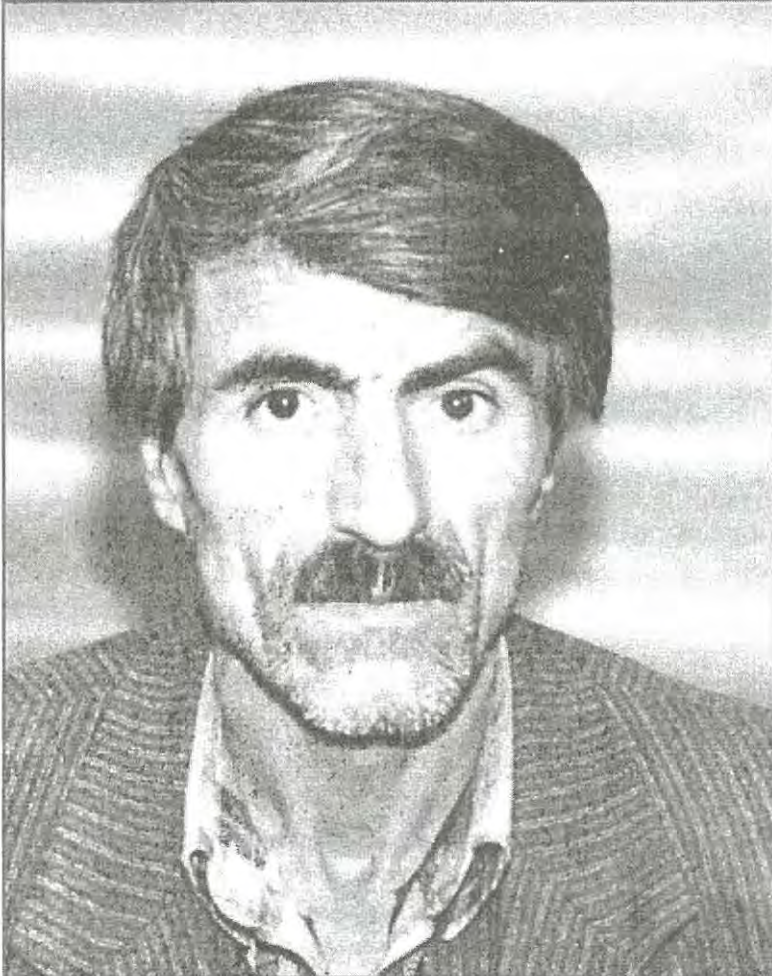
Hamza Aydat

ACI KAYBIMIZ

Allah ve Rasulünün emri;
her nefis ölümü tadacaktır.

29 Ocak 2006 Pazar günü içimde müthiş bir sıkıntı vardı. Sanki gelecek bir acı haber bir elem bir ıstırap beni evimde oturtmuyordu. Tabi ki ölüm hepimiz için gelmesi muhtemel değil elzem bir şeydi. Kaderimizin mutlak bir tecellisiydi. Bu duygular içerisinde evimden kalkıp arabama bindim. Halamın oğlu İrfan Balcı'nın evinin yolunu tuttum. Yolda giderken

Ani bir çığlık
sesinde odaya
geri
döndüğümüzde
gördüm ki o bu
dünyadan
göçüyor idi. Son
nefeslerini alıp
veriyordu.

İrfan Balcı

yaşadığı hayat ve benim yaşadığım hayat bir film şeridi gibi gözümün önünden geçti.

Bir atasözü vardır. "Oğlan dayıya kız halaya çeker" derler. Halamın oğlu İrfan da babamlara huy itibariyle çekmişti. Çok hırslı çok çalışkan kimseye minnet etmeyen. Çocuklarını dahi iyi şartlarda yaşasın diye sürekli çalışan ve sıkıntılara göğüs geren cefakâr bir insandı.

Sevgili okurlarım belki bu satırları okurken içiniz den diyeceksiniz. Acı sizin acınız. Hayır, bence öyle değil, acı hepimizin acısı. Paylaşmak lazım. Paylaşmamız gerek. Çetmi'nin en büyük hasletlerinden biri ise ölüm yangın hastalık zelzele gibi olaylarda. Hep bir yumruk gibi olduğumuzun kendi insanımız. Civar köylerdeki insanlar çok iyi bilirler. Bu duygular kafamda bir film şeridi gibi geçerken bu arada hastanın yanına varmış durumdaydım. Selam verip yanına girdim. Saat 18.00 sıralarıydı. Eliyle işaret ederek yanına gelmemi istedi. Tokalaştık tabiki son anlarıydı.

Bilincini kaybetmemiştii, mütevazı bir şekilde çevresinde oturanları seyrediyordu. Ben hastalığımı bildiğim ve doktorlarından öğrendiğim kadarıyla. Hayatının son anlarını yaşadığının farkındaydım. Bu arada odanın içi fazlaca insan doluydu. Kalabalık biraz hafiflesin diye öbür odaya geçmiştik. Çünkü hastanın ruhu daralıyordu.

Ani bir çığlık sesinde odaya geri döndüğümüzde gördüm ki o bu dünyadan göçüyor idi. Son nefeslerini alıp veriyordu. Evet *innalillahi ve innaileyhi raciun*. O hakkın rahmetine kavuşmuş idi. Artık yapılacak bir şey yok idi. Sayın Belediye Başkanımızı arayıp ailesini babasını annesini teskin etmesini istedik. Başkan sağ olsun hemen dayıcığım ne gerekiyorsa yapalım. Ambulansı göndereyim dedi. Bizler cenazeyi kendi arabamızla köye götüreceğimi-

ÇETMİ'DEN HABERLER

Hüseyin Gaziye

HASTA VE DÜŞKÜN OLANLAR

Mustafa ÖZEL (Hacı Mustafa) Çetmi'de
Mehmet KARADENİZ (Maraşlı) Çetmi'de
 Mehmet YILDIRIM (Kör Mehmet) (Çetmi'de)
Ahmet ÖZEL (Çavuşların Ahmet) (Çetmi'de)
 Cemal YAZICI Çetmi'de
Mehmet Güçlü (Topal)
 Ali GÜÇLÜ (Çetmi'de)
Hüseyin BOZDAĞ (Çetmi'de)

VEFAT EDENLER

İrfan BALCI D:1954 Ö:29.01.2006

EVLENENLER

Ellez Hüseyin'in oğlu **Adem**,
Celil'in Hüseyin'in kızı **Raziye** ile evlendi.

Şükrü Hüseyin'in oğlu Ramazan,
 Sadık Fadime'nin kızı Gülay ile evlendi.

NİŞANLANANLAR

Çetmi Sağlık Ocağında
 görevli Ebe
Zeynep TOKGÖZ hanım
 hemşehrisi **Yusuf ERDEM**
 ile nişanladı.

Hasta olan hemşerilerimize acil şifalar, vefat edenlerimize rahmet ve mağfiret, evlenen gençlerimize ömür boyu sağlık ve mutluluklar dileriz.

zi söyledik ve teşekkür ettik. Otur ya ambulans bize gelir ya köyde bir yaralı hasta olursa o düşüncelerle cenazemizi biz kendimiz götürürelim dedik. Bu arada yoğun kış şarttan hüküm sürmekte. Buz, kar, sis aynı anda devam ediyordu. Allahım bir kolaylık verdi yola çıkmak için sabahı bekleyelim dedik. Bu arada başından sonuna kadar hastalığında ve ölümünde bizlere yardımcı olan Ali Solmaz'a çok çok teşekkür ederiz Allah ondan razı olsun.

30.01.2006 günü sabah erkenden cenaze işlemlerini yaptırıp evinin önüne arabamla yanaştığımda işte kıyamet o zaman kopmuştu, acıyı o zaman hissetmiştik tabiki acı büyüktü. 52 yaşındaydı ve evlenecek oğlu, kızı vardı. Onun da bizim gibi hayattan çok beklentileri vardı. Ama olmadı hayat onun için bitmişti artık.

Vasiyeti üzerine cenazeyi Çetmi'ye götürmemizi istemişti. Bizde onun son istek ve arzusunun yerine getirmek için cenazesini arabama koyduk. Ve bir konvoy halinde ona son görevimizi yapmak için yola koyulduk. Bir müddet sonra Çetmi'ye vardığımızda tüm insanlar bütün

Çetmili mezarını kazmış. Cenaze yıkama aracı hazırlanmış. Son görevini yapmak için bekleniyordu. Arabamı cenaze yıkama aracının yanına yanaştırdım. Kapağını açtım ki anne, baba, kardeşler bir acı çığıktır ki dayanılması mümkün değil bu benim çetmiye götürdüğüm beşinci cenazeydi. Tabi ki onun yeri bir başkaydı kan bağı can bağı var idi. Çetmili ona son görevini yapıyordu. Büyük bir kalabalık eşliğinde cenazeyi toprağa verdik. Ve hava şartlarının ne getireceği belli olmadığı için ertesi gün görevim olması nedeniyle hemen geriye döndüm.

Allah'ım kederli ailesine çocuklarına ve kardeşlerine sabırlar versin. Başları sağ olsun, hüküm Allah'ındır. Bu ölümler bize birçok şey hatırlatmalıdır.

Bu dünya yalancı biliyor musun

Binlerce gideni görmüyor musun

Verilen selalar hep cuma değil diyorlar

Cenaze var sen gelir misin

Ey genç adam, yolumu adım adım bilirsin

Erken gel belki beni evde bulamayabilirsin

Sanki bu dünyada tek ben fani miyim

Ben de o gidenlerin acı bir örneğiyim

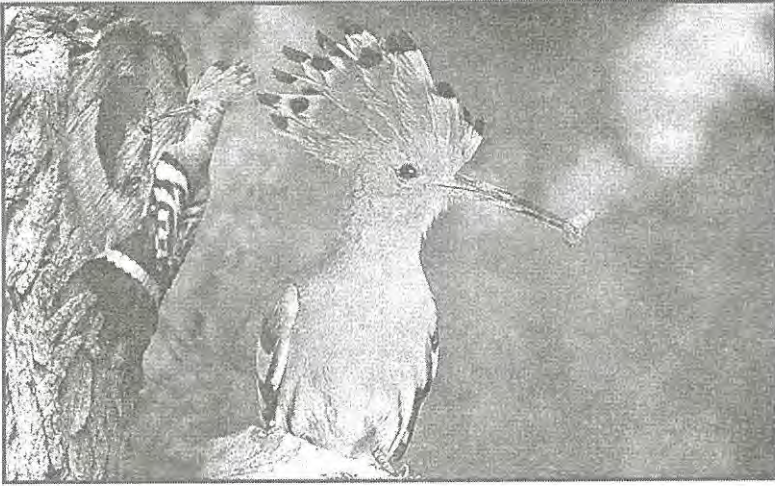
Belki bugün belki yarın ben de gelirim.

M. Salih B.

DAĞARCIK AYRANI

Hangi yıld, kaç yaşındaydım, hangi aya ve güne denk geliyordu bilmiyorum. Ama bir yaz günüydü ve geceydi bunu biliyorum.

Ortalık zifiri karanlıktı. O zaman yaylamıza göç etmiştik ve yayla evinin hemen kenarında bir köşede ayaktaydık ve benden daha büyük adımı İsmail olarak bildiğim birsiyle gökyüzüne bakıyorduk. (İsmail Dere/Bursa) Yeryüzünde hiç ışık

olmayan bir ortamda gökyüzünü seyretmek, o kadar çok yıldızlar arasına dalıp gitmek ne kadar güzeldi... O bana parlayan büyük bir nesne göstermiş ve "bu Ay" demişti. Sanki ilk defa görmüştüm onu... O hızla ilerliyor ve biz öylece bakıyorduk...

Ötelerden, dağların içlerinden Kurtların uluma sesleri kulaklarımıza kadar geliyordu... Uuuu Uuuu... "Bunlar Canavar"... Sonra o sesler kesiliyor yakınlarımızdan belli aralıklarla Duk-guk.. Duk-guk diyen bir canlının gecenin karanlığın delen melodisi duyuluyordu...

O gece geçmişime kazınmış en

önemli sayfalardan birisiydi. Bunu şimdi daha iyi anlıyorum. Ay aydınlığında hemen ötemizde bulunan ağaç silüetleri hemen hareket ediverecekmiş gibi duran canlı varlıklardı sanki... Biraz yürüsek belki üzerimize gelecekler, önümüzü kesecekler... Sıralı evlerin biraz ötesinde büyük bir ardıç ağacının etrafı yığma taş duvarlarla örülmüş ve çekli dediğimiz bu mekâna koyun keçi gibi mallarımız katılmıştı. Onların sesleri bize kadar geliyordu. Dışarda bağlı inekler, tosunlar yatıyor, katırlarımız ayakta bekliyordu. O katırlar ayakta mı uyurdu, neydi? Hiç yatmazlardı. Bütün yükümüz onların sırtında taşınır ve yorulmak nedir bilmezlerdi... Onlar ve diğerleri, o gecenin bende bıraktığı izlerden bir suret taşıyorlar hafızamda...

Yan komşumuzun çilekeş kadını uyarmasa belki daha çok bekleyecektik. "Gülüm geçin evinize, oralarda ne yapıyorsunuz, üşürsünüz" dedi. Biz taştan örme tek odalı yayla evlerimize girdik. Evimizin bir köşesinde ocak vardı. O ocak kuru ağaç dallarından elde edilen odunlarla yakılır, hem ısınır hem aydınlanma ihtiyacımızı giderirdik. Bütün yemekler o ocakta pişerdi. Ocağın kenarında ibrikte muhakkak sıcak su bulunurdu. Tencerelerin dışı simsiyah olurdu... Evin bir köşesi kap kacaklar için ayrılmış, diğer bir köşesineyse yataklar yığılmıştı... Evin başka bir aksesuarı kıl çullardı. Bu çullar üzerindeki döşeklerde otururduk.

Sabah erkenden kalkılırdı. Ekin biçmek aile büyüklerinin işiydi. Bizler kelle toplardık.. Nerdeyse boyumuzu aşan atlar arasında oynardık. Zaman zaman keklik yumurtaları bulurduk. Bir yuvada 10-15 bulduğumuz olurdu.. Yılanlara rastlar ve sanki bizi yakalayacaklarmış gibi kaçardık. Ondan sonra sürekli orada beklediklerini hayal edip gelip geçerken dikkat kesilirdik.

Koyunlarımız az ama onlara göre

Sonra
o sesler kesiliyor
yakınlarımızdan
belli
aralıklarla
Duk-guk..
Duk-guk diyen
bir canlının
gecenin
karanlığın
delen melodisi
duyuluyordu...

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ

keçilerimiz fazlacaydı. Bunların genel adı davar'dı. Davarların güdülmesi, yayılması gerekir... Onları güden çoban, kendilerine emanet edilen bu canlıları her gün güder sonra ilki zamanı getirirdi. İlkı, sütlerin sağılma zamanıdır. Bizim obamızın kadınları bu işi maharetle yaparlar ve sağdıkları sütü birleştirip birbirlerine ödünç verirlerdi. Süt sağma işi bittikten sonra oğlaklar, kuzular salınır ve koyun melemeleri, keçi sesleri birbirine karışır... Hayatta hiçbir insan elinden çıkma hiçbir melodi bunların çıkardığı sesler kadar ahenkli ve içten olmaz...

Sağılan sütler pişirilir, kaymakları alınır ve yoğurt yapıldıktan sonra yayılırdı. Yayma, ayran yapmanın öteki adı. Önce yayık dağınları birbirine

üçgen şeklinde çatılır. Daha sonra keçi veya koyun derisinden yapılma dağarcık bu dağınlara bağlanır ve onun içi yoğurtla doldurulur. Bu yoğurt maharetli ellerde bişeklerle dövülür. Bişekler dağarcığın içinde gidip gelirken çıkan uğultu insanın içine işler... Yayık yayma işlemi zahmetli ve zordur. Uzun uğraş ister. Ama sonunda ayran elde edilmiştir. Önce ayranın yüzeyinde biriken yağlar alınır özenle. Sonra bu yağ soğuk suyla yıkanır da yıkanır. Adı ve sanı ile tereyağı budur işte... Yağ alma faslının bitimi ile ayran hazır hale gelmiştir.

Bu ayranı içmeğe değerdir artık. Tadına doyum olmaz. O ekşimsi tat, o hilesiz hurdasız saf ayran, yeri gelir adını verir ayranı çorbaya, yeri gelir keş olur, peynir olur...

Adem Turan

RIZIK ve ŞÜKÜR

Sani yüce Allah'a sonsuz Hamdü senâ ile O'nun sevgili resûlü, iki cihan ser-veri Hz. Muhammed (sav)'e salât ve selâm olsun.

Allah-u Teala tüm canlılara (gerekten çabayı gösterdikleri takdirde) yaşamlarını sürdürebilecekleri kadar rızık verir. Allah'ın verdiği rızıkların helallerinden yiyen ve yediği rızıklara şükretmeyi bilenler şüphesiz Yüce Allah tarafından daha fazla rızıklandırılırlar. *(Artık Allahın size*

Canlılar yaşamları süresince hayatta kalmak ve yaşamlarını sürdürebilmek için verilen rızıkları tüketirler ve kendi içlerinde bir savaş verirler. Özellikle hayvanlar Yüce Allah tarafından verilen yetenek ile kendilerini korumak ve hayatta kalabilmek için birbirlerini öldürürler ve gerektiği yerde öldürdüğü hayvanı yiyerek yaşamlarını sürdürürler.

Bu açıdan insanlara baktığımızda insanlar da rızıklarını kazanmak için çalışırlar ve çalışmalarının verimi olarak yine Allah-u Teala tarafından rızıklandırılırlar. Allah-u Teala bunun karşısında bizlerden sadece ona şükretmemizi ve emirlerini yerine getirmemizi istemektedir. Bu konuda küçük bir örnek vermemiz gerekirse; Yüce Allah bize bir günde 24 altın(24 saat) vermektedir ve bizden bunun karşılığında sadece bir altınını geri istemektedir. Beş vakit namazı kılmak insanın en fazla bir saatini almaktadır. Bizler Yüce Allah'ın bize verdiği 24 altından bir tanesini bile geri vermek istemiyoruz. Hâlbuki 23 altınını geri istese ne yapardık. Halimize ve Allah-u Teala'ya sadece ve sadece şükretmeliyiz. Şayet bize her gün 24 altınını veren yüce Allah'a sadece istediği bir altın geri verirsek şüphesiz O da bizi rızıklandıracaktır.

Günümüzde insanlar rızıklarını kazanmak için çalışmak zorundadırlar. Ancak yine insanlar nefislerinin kurbanı olarak Allah korkusu olmadan, rızık verenin Allah olduğunu unutarak bir işe girmek için, bir iş sahibi olabilmek için her şeyi yapabilmektedirler. Hedefe giden her yol mubah düşüncesiyle hareket etmekte olan birçok insan nefislerine yenilerek, rızık verenin Allah olduğunu unutarak birçok kişinin hayallerini yıkmakta ve onların nasiplerini engellemektedir. Bu yapılan çok yanlış bir davranıştır ve zaten Allah her ne olursa olsun engellenen

helâl ve temiz olarak verdiği rızıklardan yiyin. Eğer yalnız ona ibadet ediyorsanız, Allah'ın nimetine şükredin. NAHL; 114)

bizim artık sitemiz var Resul Güven / Antalya

bizimle olmak için zorlanma kardeşim
bizim artık sitemiz var
gel orada konuşalım görüşelim
bizim artık sitemiz var

dünya duysun adımızı artık
biz de dünyaya yayılalım artık
bize ulaşamayanlara yazık
bizim artık sitemiz var

neden bekleyesin görüşemediğinde
veya telefonla erişemediğinde
canın hemşerinin görüşmek istediğinde
biz buradayız sakın unutma
bizim artık sitemiz var

Ahmet Semerci kurmuş bu siteyi
Allah ondan razı olsun gani gani
siteye geldiğinde ziyaretçi defterini
gözden geçirmeyi sakın unutma

ben derim ki bu site güzel
yazı sohbet falan olaylar süper
bunun için ki

Ahmet Semerci'ye
sonsuz teşekkürler...

bu insanları ödüllendirecek ve
rızıklandıracaktır. Bunun ya-
nında ise bu kötü hareketi yapan
insanlar da yine Yüce Allah ta-
rafından mutlaka bir şekilde ce-
zalandırılacaktır.

Şayet Allah'ın emrettiği helal
rızıklardan yemek istiyorsak
başka insanların hayallerine en-
gel olmadan ve Allah korku-
suyla yaşayarak hareket etme-
liyiz. İnsanlar bilmelidir ki biz-
ler sadece kuluz ve sadece bize
emredileni yaparız, başka-

*...ve zaten Allah, her ne olursa olsun
bu insanları ödüllendirecek ve
rızıklandıracaktır.*

larının rızkı ile oynayamayız.
Rızkı istediğine veren de iste-
mediğine vermeyen de Allah'tır.
(Allah kullarına çok lütuf-
kârdır, dilediğini rızıklandırır.
O, kuvvetlidir, mutlak güç sa-
hibidir. ŞÛRÂ; 19)

Şayet bir şeylere sahip olmak
istiyorsak ve Allah'ın rızasını ka-
zanmak istiyorsak, şüphesiz en
doğru olan Allah'ın kudretine ve
adaletine sonuna kadar inan-
maktır. Çünkü Allah'a yürekten
dua eden mutlaka meyvesini
alır. Kimse görmeden içten içe
yapılan fesatlık ve kötülükleri
bilen yine Allah'tır. (De ki: İçi-

nizdekileri gizleseniz de açığa
vursanız da Allah onu bilir.
Göklerde ve yerde olanları da
bilir. Allah her şeye kadirdir.
AL-İ İMRÂN: 29) Yani kimse
görmese bile Allah-u Teala
görmektedir. Önemli olan da
budur. Çünkü bizleri hesaba
çekecek olan ve hesap verme-

miz gereken Allah'tır.

Yüce Allah bizleri hayırlı
kullarından, helal rızıklardan
tüketenlerden, hayırlı ameller
işleyenlerden ve hesap günü al-
nı açık olanlardan eylesin in-
şallah...

Allah'a emanet olun...

ELEŞTİRİ

Kalis Yazıcı

ÇETMİ'NİN SESİ'NE...

Sözlerime başlarken baştan şunu arz edeyim ki, hiçbir tenkit ve eleştiri niyetim yoktur. Haddim olmayarak sadece uyarı, hatta ufak tefek hatalara istemeyerek de olsa düşülebiliyor. O anda hata yapılmamasına bir nevi yardımcı olmak maksadıyla birkaç kelam söz edeceğim. Affola.

Bendeniz *Çetmi'nin Sesi*'ne bazı hatıralar yazmaktayım. Fakat ne yazık ki, çoğu zaman yazılarım kaybolup gidiyor. Evet, hepsi değil, yayımlanan yazılarım da var. Yalnız en azından üçte biri kaybolup gidiyor. Dalgınlık olmuştur, bir sonraki sayıda yayınlanır ümidiyle tekrarını yazamıyorum bekliyorum... Maalesef şu da var ki, sözlerimin bazı kısımları değiştiriliyor. Bunun sebebi nedir?

Birçok kardeşlerim Çetmi'nin Sesi dergisinde görev alıp tüm Çetmililere hizmet ettiler. Hepsi saygıdeğer insanlar. Ne kadar teşekkür etsek azdır.

Mesela 26. sayıdaki Seyr-i Âlem adlı sözlerimde "*Çakıllı üstünde külhanı güzel*" olan satırını, "*Çakıllı üstünde seyranı güzel*" olarak, bir de "*Kızı, gelinleri, dulları güzel*" satırını, "*Kızı, gelinleri, çocuğu güzel*" denilmiş. Hayır, "*kızlarımız, gelinlerimiz*" deyince sırada (analarımızdır) dullarımız var. Çetmi yaylalarının hepsinin üstünde bir seyrangahı var. Ama Külhan sadece Çakıllı üstünde var. Bir de aynı sayıda *Aktopraklık Akpınarın* simgesi idi. *Cıgıl kapı Akpınar'ın* simgesi denilmiş. Cıgıl kapı nereye yaparsan orada var olur. Fakat tabiatın yaratılışına göre *Aktopraklık* (Ak toprak) bizim Çetmi yaylalarında sadece *Akpınar*'da var. Onun için benim duygularıma göre *Akpınar'ın* simgesi *Aktopraklık*'tır.

Şiirlerimizde bir noksanlık olmuyor

ama şiir laçkalaşiyor. Bir de 32. sayıda birkaç dörtlükten ibaret "*Neddin torbayı?*" adlı şiiri yazdığımında kısacık olduğu için yanına güldürücü fıkralar ve bir de ek olarak "*Gel gidelim bizim köye*" adlı bir şiir daha ekledim. Onlar da yayınlanmadı. Şunu da izah edeyim ki, *Çetmi'nin Sesi* benim sesim değil, *Çetmi'nin Sesi* de değil, bana göre Çetmililerin sesi. Birkaç sayfayı işgal etme hakkım yok. Ama bir yandan da yazılanlar yayınlanmadığı halde "*yazı gelmiyor*" diye dert yanılıyor. Yine sayısını hatırlayamadım birinde "*Kul hakkını yeme kardeş*" adlı bir şiir yazdım. O da yayımlanmadı. Karşımda şudur budur diye birileri yok. Birçok kardeşlerim *Çetmi'nin Sesi* dergisinde görev alıp tüm Çetmililere (bizlere) hizmet ettiler. Hepsi saygıdeğer insanlar. Ne kadar teşekkür etsek azdır. Onlara saygılar sunar teşekkür ederim.

İsmi mevzu değil dergide görev alan kardeşimizin birisi, çok rica edip yalvarırcasına yılların birikimi hatıra defterimi istedi, verdim. Bir tek şiir yayımlanmadı. *Defterim de kayboldu*. Bu beni derinden üzdü. Arada birçok şiirimin kayboluşunu bir zamanın Antalya temsilcisi kardeşimiz Mehmet Karaca beye arz ettim. Senin yazılarını faksla göndereyim kaybolmaz dedi. Ona verdim faksladı. Yine maalesef *kayboldu*.

Kimseye bir art niyetim yoktur. Şan şöhret sahibi de değilim. Zamanım en aciz kullarından biriyim. Niye arz ettim? Evet, niye arz ettim; 1959 yılından beri maniler yazarım sesimi *Çetmi'nin Sesi* duyurdu.

1-Başta değerli büyüğümüz Dr. Ali Özel her dergide sesini duyuracağım tembihatını verdi.

2-Bazı dostlarım dergide yazın çıkmadığı zaman mahzun oluyoruz diyorlar.

3-İşte bu sebeple bu durumları arz ettim. Sözlerim yazılarım kusurlu ise haberimiz olsun. O zaman *Çetmi'nin Sesi'ne* elveda deriz olay biter. Vesselam.

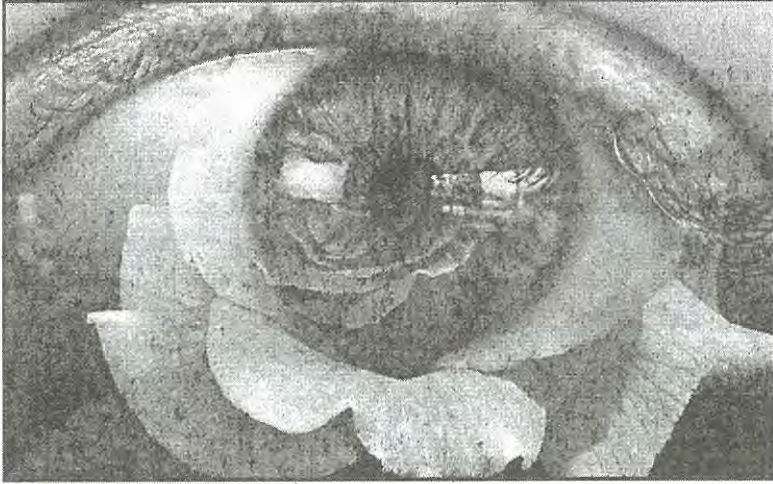
Dergimize emeği geçen kardeşlerime ve tüm Çetmililere selamlarımla saygılar sunarım.

Ali Güllü

Dumlupınar Üniversitesi

Kâinatın Sırrı: Esir Maddesi

Yaratılış, tarihin her anında ilgili-ilgisiz tüm insanları kendisine hayran bırakan bir denklem özelliğindedir. Zira yaratılış (hilkat), hem mitolojide hem halk hikâyelerinde hem de kutsal kitaplarda üzerinde durulan ortak bir temsili noktaya sahiptir. Buna rağmen yaratılışın keyfiyetinin ne olduğu (*Nereden geliyor sun?*) Sorusu, 'zihinlerdeki ezeli soru' olarak sıfatlandırılabilir. Nitekim

...tabiatta gerçekleşen her olayda yüce bir 'Yaratıcı'nın sikkesini müşahade etmek, çözülemeyen gibi görünen tüm problemlerin çözümünü beraberinde getirecektir. Dolayısıyla tabiat ya da geniş manada kâinat, Allah'ın varlığını 'iki kere iki dört edercesine' ispatlayacaktır.

yaratılışın en önemli safhaları olan kâinatın ve ardından insanın yaratılış», bu manada birçok teoriyi suskunluğa, çaresizliğe sürüklemiştir. Esir maddesi de bu sürüklenişin bir başka adresidir!

Esir; eskilere göre, dünya atmosferinin ötesindeki boşlukları dolduran çok uçucu akışkan olarak tanımlanmaktadır, bir kaynaktır. Yine aynı kaynaktan esir, içinde ışık dalgalarının yayıldığı varsayılan, bütün uzayı dolduran ancak elle tutulamayan, varsayımsal, maddesel ortam şeklinde tanımlanmaktadır ki, ilk tanımla ikinci tanım arasında ol-

dukça derin farklılıkların olduğu görülmektedir.

Filhakika, esir maddesi hakkındaki tanımlamalar oldukça fazladır, ancak bu noktada bile henüz görüş birliği sağlanabilmiş değildir. Nitekim tabiat ilimlerinde inanç eksikliği bulunan 'Maddeci Felsefe'nin kalp gözünün kör olması, bu konudaki kargaşanın en büyük faillerindendir. Oysa kâinata 'İsm-i Kayyum' dürbünüyle bakıldığında sır gibi görünen pek çok kapalı pencerenin açıldığı da vakıadır.

Maddeci ya da materyalist felsefe esir maddesini 'masdar' ve 'fail' olarak tanımlamaktadır ki, bu da kâinatın yaratıcısını 'yok' saymaktır. Aynı şekilde yaratıcı tek bir kudrete atfedilmediğinde milyonlarca yaratıcıdan bahsetmek gerekir ve böyle bir faraziye akla-mantığa sığmamaktadır. Buna karşılık olarak Bediüzzaman Hazretleri esir maddesini tarif ederken bakın hangi ifadeleri kullanıyor: "*En nazenin bir hulle-i icad, bir maiye-i masnuat, bir mezraat-ı hububat...*" Görüldüğü üzere esir maddesi, kâinatın yaratıcısı değil, kâinatın yaratılmasındaki en önemli sırdır. Bu sırrı da Bediüzzaman Hazretleri şöyle açıklamaktadır: "*Cenab-ı Hakk'ın arşı, su hükmünde olan şu esir maddesi üzerinde imiş. Esir maddesi yaratıldıktan sonra Sanı" in ilk icatlarının tecellisine merkez olmuştur. Yani esiri halk ettikten sonra cevahir-i ferde kalbetmiştir. Sonra bir kısmını kesif kılmıştır ve bu kesif kısmından meskûn olmak üzere yedi küre yaratılmıştır. Arz, bunlardandır.*" Buradan da anlaşılacağı üzere esir maddesi, bütün eşyanın özüdür; her şey ondan yaratılmıştır. *Esir maddesine ilk hareket emrini veren de maddeyi yaratan Allah'tır.*

Öte yandan, belki de tüm zihinlerin muamması durumundaki insanın yaratılışı da esir maddesinin anlaşılmasıyla açıklığa kavuşmuş olacaktır. Zira insanı oluşturan maddelerin kâinatı da oluşturduğunu bilmekteyiz. Yani insanın vücudunda bulunan her türlü madde,

kâinatta da bulunmaktadır. Şu halde esir maddesi gibi bir maddenin de insanın bünyesinde olması, aynı zamanda kâinatta da olmasını gerekli kılmaktadır. Dolayısıyla insanı çözmek isteyen bilimin, öncelikle esir maddesini çözmesi muhakkaktır.

SESİNİ DUYURACAK

*Esir maddesinin bu denli bir öneme sahip olması, Bediüzzaman'ın ifadesiyle "İsm-i Kayyum'un cilvesine baktırmak için"*dir. Cenab-ı Hakk'ın bu isminin en kısa ve açık anlamı ise şudur: Her şeye her hususta iktidarı olan. Esir gibi günümüz teknolojisinin bile tam olarak çözemediği bir zerreye yön verebilen Kudret'in azameti, herhalde, materyalist felsefenin cinâyetvari söylemleri karşısında elbette sesini mutlaka duyurmak ister ve duyuracaktır.

HERŞEYİ SPATLIYOR

Aslında konunun özünü esir maddesinin var olup olmadığı ya da tanımını oluşturmuyor. Burada dikkat çekilmek istenen asıl nokta; esir maddesinde olduğu gibi, maddecilerin tabiatı anlamlandırırken metot olarak benimsedikleri yolun yanlışlığıdır. Nitekim manevi unsurların her hangi bir belirleyiciliğinin olmadığı metotların gerçeğe uzanmada ne kadar zorlandığı yadsınamaz bir gerçektir. Binaenaleyh, tabiatı gerçekleşen her olayda yüce bir 'Yaratıcı'nın sikkesini müşahade etmek, çözülemez gibi görünen tüm problemlerin çözümünü beraberinde getirecektir. Dolayısıyla tabiat ya da geniş manada kâinat, Allah'ın varlığını 'iki kere iki dört edercesine' ispatlayacaktır.

SONUÇ OLARAK

Esir maddesi gibi birçok kâinat gizeminin anlaşılması, tabiatı 'İman' gözüyle bakmakla mümkündür. Takdir edilmelidir ki; yüce Allah, kâinattaki her eşyanın ruhuna kendi sanatını ve ismini nakşetmiştir, önemli olan bu nakışların okunabilmesidir.

Bilal Balcı

Fransa

ÖLÜM SON DEĞİLDİR

Yaşadığımız şu dünya insanogluna baki değildir ne kadar yaşarsak yaşayalım mutlaka sonunda ölüm vardır. Dünya ebedi olmadığı gibi ölüm de sonsuz yok olup gitmek değildir. İnsanın ömrü tamam oldu mu dünya âlemini bırakıp kabir denilen tünelden: geçip ebedi ve sonu olmayan ukba âlemine göç etmektedir. Önemli olan dünya âleminde ahret için kendine verilen ömrü iyi değerlendirmek.

ALLAH (c.c.) Münafıgun suresi 9,10 ve 11.ayetlerinde söyle buyuruyor: "Ey

ölmüş gibi görünürler, onlar dünya âleminden ahret âlemine göç ederler.

Şimdi konumuza bir hikâyeye devam edelim. Medine'de yaşanmış bir olay bu. Medine'de zikir ehli bir zat vefat eder. Bunu sahabelerden Ebuderda Enesbinmalik, Hz. Ömer, Hz. Osman, yıkamaya teşebbüs ederler. Adaletiyle mensur Hz. Ömer, durun tartışmayalım, Resulâllah efendimize haber verelim, gelsin kimi tayin ederse o yıkasın der ve bu teklifi kabul ederler. Peygamber efendimiz gelir. Her şeyin bir ehli vardır. Kişiyi ehline bırakın. Bana Medine'nin falan mahallesinde zikir ehli bir zat vardır. Onu getirin, bunu o yıkayacak.

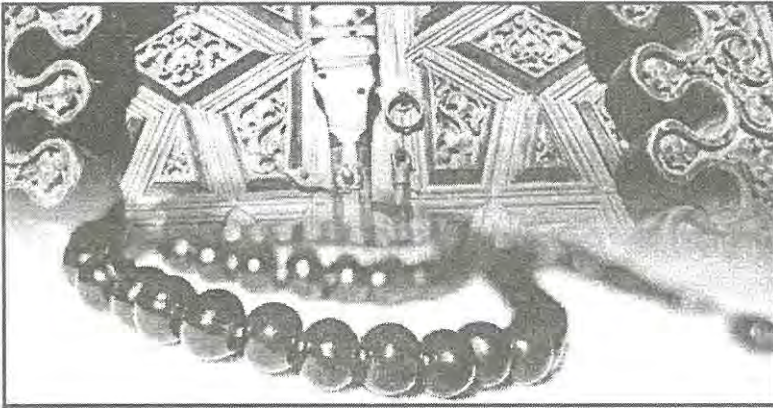
Selmâni Farisi'ye haber verdiler. Ya Rasullallah, Selmâni Farisi şimdi zikir halindedir derler. Peygamber Efendimiz, zikri bıraksın gelsin der. Selmâni Farisi gelir. Peygamberimiz (sav) "Ya Selmâni şu mevtayı, تنها bir kenara çek, orada yıka der. Selmâni Farisi, mevtayı çekip, yıkamaya başlar. Bütün bedenini yıkar, sıra edep yerine gelince, elini uzatır uzatmaz, ölmüş mevta elinden tutar. "Elini oradan çek! Edep yerime el sürme der. Selmâni Farisi, şaşırır. **Sen ölü değil misin der. Mevta "Hayır, ben ölmedim!** Ben sadece halkın gözüne ölü görünürüm" çabuk ol beni lafla oyalama elini çabuk tut kefenle işini bitir, çünkü Rabbim beni bekliyor, hemen yıka ve kefenle der. Bu durum peygamber efendimize bildirilir. "Nasıl olur ya Resulullah? Sanki daha ölmemiş, canlı gibi konuştuk" der. Peygamber efendimiz "Doğrudur" o zat zikir ehli bir zattır. Allah'a gönül veren bir zattır. Allah'a gönül verenler ölmez. Gerçek müminler ölmez, onlar halkın gözüne ölmüş gibi görünürler. Dünya âleminden ahrete göç ederler.

Cenabı Allah, dünya âleminden imanla, Kuranla ahrete göç edenlerden eğlesin. Konumuzu merhum Necip Fazıl Kısakürek'in bir dizesiyle bitirelim.

Bilene her gün bayram ölümüne sevinmek var. Oh ne güzel bayram dostla kavuşmak var.

Allah cümlemizi gerçek dostla kavuşanlardan eğlesin.

Gelecek sayımızda başka bir yazıyla buluşmak dileğiyle.

iman edenler! Mallarınız ve evlatlarınız, dünya telaşı sizi, Allah'a şükretmekten ve ibadet etmekten alıkoymasın. Her kim bunu yaparsa, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir. Herhangi birinize, ölüm gelip de, **Ey Rabbim, beni yakın bir zamana kadar geciktirsen de sadaka verip daha çok ibadet edeyim**, iyilerden olayım demeden önce size rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcayın. Allah, eceli geldiğinde hiç kimseyi asla ertelemesin. Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır. Peygamber efendimiz (sav) şöyle buyuruyor: "Size ölüm gelmeden önce salih amel işleyin. Allah (cc) Zilzel suresi 8. ayette **"Kim zerre kadar hayır işlerse onun mükâfatını görecektir**, kim de zerre kadar şer işlerse mutlaka onun cezasını görecektir. İyi amel işleyip Allah'a kulluk vazifesini yerine getirenler ölmezler, Onlar halkın gözüne

Mallarınız ve evlatlarınız, dünya telaşı sizi, Allah'a şükretmekten ve ibadet etmekten alıkoymasın. Her kim bunu yaparsa, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

SN	SOYADI ADI	EV TEL	İŞ TEL	CEP TEL	ADRES	KAN GR
1	AKBAY ALİ	331 31 56		0536 501 87 13	HASANKÖY MH. ÇAPRAZ SK. NO:4 MERAM	0 RH(+)
2	AKBAY BAKİ	357 56 39		0536 424 47 70	DOĞU HADİMİ MH.ÇİNGÖZ SK. NO:7/3 MERAM	B RH(+)
3	AKKOCA HASAN	323 01 28	237 02 90	0532 354 23 30	SÜLEYMANŞAH MH ŞURA SK. AKVİLLA ST. B BLK NO:2/10	A RH(+)
4	AKKOCA SELİM(HASAN OĞLU)	257 03 34	238 02 90	0535 655 58 33	HOCACİHAN SARAYLI MH.MANTAR SK.ERKAM ST.F BL38/12	A RH(+)
5	AKKOCA HÜSEYİN	357 32 01			GAZİOSMAN PASA MH. KENT SK. ÇİĞDEM APT. 11/6	
6	AKKOCA MEVLÜT	358 32 01	342 08 85	0535 893 11 60	GAZİOSMAN PASA MH. KENT SK. ÇİĞDEM APT. 11/7	A RH(+)
7	AKPINAR SEFER	331 29 97			HASANKÖY MH. AŞÇI SK. NO:9 MERAM	
8	AKPINAR VELİ				HASANKÖY MH. AŞÇI SK. NO:7 MERAM	
9	AVCI MEHMET AKİF	351 43 25		0536 697 98 33	ŞEKERFURUŞ MH. ABDÜLMÜMİN SK. NO:15/3 SELÇUKLU	0 RH(-)
10	AVCI YUSUF	325 00 67		0555 372 13 88	YUNUSEMRE MH. ALKEMER SK. NO:16 MERAM	0 RH(-)
11	AKSOY CAFER	324 72 99			SEYDİSEHİR İLÇESİ MERKEZ KONYA	0 RH(+)
12	AKSOY RAMAZAN	357 46 10	237 44 30	0535 422 04 83	HACİBALI MH. SERÇEBOĞAZI SK. NO:41 KARATAY	0 RH(-)
13	AKSOY MUSTAFA	357 46 10	351 39 14	0536 237 46 34	HACİBALI MH. SERÇEBOĞAZI SK. NO:37 KARATAY	0 RH(-)
14	ARI ABDURREZZAK	247 02 52	352 12 47		AKINCILAR MH. DARBOGAZ SK. NO:15 SELÇUKLU	
15	ARI FAHİR (ABDURAZZAK OG)	641 41 48		0532 727 14 74	KULU İLÇESİ TAVŞANÇALI KASABASI KONYA	A RH(+)
16	ARI HÜSEYİN (ABDURREZZAK)	247 02 52		0542 577 41 86	AKINCILAR MH. DARBOGAZ SK. NO:15 SELÇUKLU	B RH(+)
17	ARI HÜSEYİN (MUSTAFA OG.)	247 16 04	351 55 67	0535 333 95 59	AKINCILAR MH. ILGIN SK. NO:8 SELÇUKLU	B RH(+)
18	ARI HÜSEYİN (ALİ OĞLU)	236 01 23		0536 656 42 05	BÜYÜKSİNAN MH. GÜNDÜZ SK. KARDELEN ST. NO:2/39	A RH(+)
19	ARI HÜSEYİN (HASAN OĞLU)			0535 523 27 92	KARAMAN CD. NO:702 KARATAY	
20	ASLAN AHMET			0505 242 22 03	AKINCILAR MH.ŞEHİTAHMET CD.NO:97/6 SELÇUKLU	B RH(+)
21	AYDOĞDU HELİM	352 84 37		0535 457 94 91	FURKANDEDE CD. BELEDİYEDÜKKANLARI NO:35	0 RH(+)
22	AYDENİZ MUSTAFA	357 50 42		0535 371 77 20	HACİBALI MH. SERÇEBOGAZI SK. NO:25 KARATAY	A RH(+)
23	AYDOĞDU H HÜSEYİN	358 18 01		0535 597 79 43	MENGENE MH. ERIŞGİN SK. NO:8 KARATAY	0 RH(+)
24	AYVAT HAMZA	327 21 04		0505 683 33 18	HARMANCİ MH.MERHEM SK. NO:8/2 MERAM	A RH(+)
25	AYVAT ŞEREF	325 14 25	351 78 73	0532 523 72 82	MERAMSELVER MH ASLANALI CD İNCEİRMAK SK NO:18	A RH(+)
26	AYVAT ALİ (MUST.OĞLU)	245 71 26	238 34 04	0536 329 21 10	MEHMET AKİF MH. OĞUZKAAN SK. UYGAR ST. A BL. NO:9	A RH(+)
27	AYVAT AHMET	323 22 03		0537 420 27 99	ALAVARDI MH. KİMYA SK. SEHER ST.B BLOK NO:4/19	B RH(+)
28	AYVAT RAMAZAN	325 14 25		0532 523 72 62	MERAMSELVER MH ASLANALI CD İNCEİRMAK SK NO:17	
29	AYVAT ALİ (ŞEREF)	326 14 25			MERAMSELVER MH ASLANALI CD İNCEİRMAK SK NO:18	A RH(-)
30	AYVAT VEYSEL	327 21 04		0538 502 63 55	HARMANCİ MH.MERHEM SK. NO:8/2 MERAM	A RH(+)
31	BAKDEMİR EMİN (MUSANIN)	357 50 42		0533 491 29 00	HACİBALI MH. SERÇEBOGAZI SK. NO:25 KARATAY	B RH(+)
32	BAKDEMİR ADEM (MUSA OĞLU)	358 01 09		0535 666 39 97	HACİBALI MH. BÜYÜKKADI SK. NO:14 KARATAY	AB RH(+)
33	BAKDEMİR M.EMİN	323 90 17	351 98 89	0532 292 86 80	MELİHŞAH MH. GEZE SK. NO:1 MERAM	AB RH(+)
34	BAKDEMİR RIZVAN	324 13 55		0532 516 61 31	HACIKAYMAK MH.HACIKAYMAK CD. SELÇUKLU	
35	BALCI BAKİ (BÜYÜK)	357 83 09			SELİMSULTAN CD. ŞARKKÖY SK. NO:4 KARATAY	
36	BALCI BAKİ	357 02 13		0537 982 95 65	SELİM SULTAN MH. ÇANCI CD. KIRPINDI SK. NO:8 KARATAY	0 RH(+)
37	AHMET BALCI			0535 661 09 90	OKÇU KASABASI ÇUMRA KONYA	
38	BALCI HÜSEYİN	355 73 15		0532 341 52 92	ASLANLIKIŞLA CD. MEVLANA SİTELERİ. D BLOK 171/1 NO:6	A BR(+)
39	BALCI İRFAN	357 19 05		0543 554 14 77	HACİBALI MH. SERÇEBOĞAZI SK. NO:21 KARATAY	B RH(+)
40	BALCI KEMAL	357 14 23		0536 252 43 46	ÇATALHÜYÜK MH. ÇİLENTİ SK. NO:7 KARATAY	A RH(+)
41	BALCI HALİT	358 14 23		0538 319 14 99	ÇATALHÜYÜK MH. ÇİLENTİ SK. NO:7 KARATAY	A RH(+)
42	BALCI MEMİŞ	359 14 23		0535 984 14 23	ÇATALHÜYÜK MH. ÇİLENTİ SK. NO:7 KARATAY	A RH(-)
43	BALCI ALİ (İRFAN OĞLU)	357 19 05		0536 463 60 17	HACİBALI MH. SERÇEBOĞAZI SK. NO:21 KARATAY	0 RH(+)
44	BALCI MEHMET	321 78 00		0536 522 27 09	TOPRAKSARNIÇ MH. MERAMKENT SİTESİ G GİRİŞ DAİRE 12	A RH(+)
45	BALCI EBU BEKİR (MUZ. OĞLU)	251 12 95	351 98 89	0536 452 66 60	MERKEZ PTT ARKASI KARAHAFIZLAR SK. NO:20/B	0 RH(+)
46	BALCI MEVLÜT	356 35 67		0033624135296	HOCALARKÖPRÜSÜ MH GEPRAN SK NO:6 KARATAY	
47	BALCI MUZAFFER	357 35 67		0536 454 00 65	HOCALARKÖPRÜSÜ MH GEPRAN SK NO:6 KARATAY	0 RH(+)
48	BALCI BEKİR (AHMET OĞLU)	357 34 82	237 02 23	0535 201 11 93	ULUIRMAK SELİM SULTAN CD. BOZYAZ SK. NO:1	0 RH(+)
49	BALCI ALİ ÖSMAN (MUZ. OĞLU)			0538 236 84 27	ÖBRUK KASABASI ESENTEPE KÖYÜ	
50	BALCI RAMAZAN			0537 748 58 77	KOZAGAÇ MH. KALETaş SK. NO:10 MERAM	B RH(+)
51	BALCI HAKAN (MUZ. OĞLU)	357 35 67		0505 358 10 24	HOCALARKÖPRÜSÜ MH GEPRAN SK NO:6 KARATAY	
52	BAYRAM BİLAL	320 68 25	236 68 39	0542 436 39 07	KURTULUŞ MH. KUMKALE SK. NO:1 MERAM	B RH(-)
53	BAYRAM HASAN küçük	322 88 61	237 68 39	0533 698 07 72	KURTULUŞ MH. BUĞDAY SK. NO:6 MERAM	
54	BAYRAM AYŞE (DAVUT)	247 03 51			AKINCILAR MH. DARBOGAZ SK. NO:3 SELÇUKLU	
55	BAYRAM HASAN (DAVUT)	245 41 35		0505 680 28 30	HÜSAMETTİNÇELEBİ MH.GAZİVEREN SK.İKBALKENT ST.B BL	B RH(+)
56	BAYRAM HASAN büyük	320 86 38		0532 769 45 17	KURTULUŞ MH. BUĞDAY SK. NO:7 MERAM	B RH(+)
57	BAYRAM MUSTAFA (TAHİR)	331 37 58		0533 526 82 66	HASANKÖY MH. ÇAPRAZ SK. NO 8/2 MERAM	A RH(+)
58	BAYRAM MEHMET (TAHİR OG)	332 37 58		0538 312 89 07	HASANKÖY MH. ÇAPRAZ SK. NO 8/2 MERAM	B RH(+)
59	BAYRAM RİRAT	331 29 95			HASANKÖY MH. AŞÇI SK. NO:1 MERAM	A RH(+)
60	BAYRAM SAMİ	320 86 38			KURTULUŞ MH. BUĞDAY SK. NO:7 MERAM	
61	BAYRAM AHMET	320 86 38		0555 332 45 50	KURTULUŞ MH. BUĞDAY SK. NO:7 MERAM	A RH(+)
62	BAYRAM FEHMİ	331 05 16		0535 878 84 34	HASANKÖY MH. AŞÇI SK. NO:4 MERAM	

SN	SOYADI ADI	EV TEL	İŞ TEL	CEP TEL	ADRES	KAN GR
63	BAYRAM HASAN(ABDURAZAK)	323 26 11		0537 977 96 62	SÜLEYMANŞAH MH. AZİZMAHMUTHÜDAİ CD NO:132/A	O RH(+)
64	BIÇER CELİL	323 71 67			MELİKŞAH MH. ERTOSUN SK. BIÇER APT. NO:7 MERAM	AB RH(+)
65	BIÇER TEYFİK	323 74 75		0532 575 83 43	MELİKŞAH MH. ERTOSUN SK. BIÇER APT. NO:7 MERAM	A RH(-)
66	BIÇER MEHMET	323 74 76		0532 495 88 71	MELİKŞAH MH. ERTOSUN SK. BIÇER APT. NO:7 MERAM	AB RH(+)
67	BIÇER SALİH				MELİKŞAH MH. ERTOSUN SK. BIÇER APT. NO:7 MERAM	AB RH(+)
68	BİRCAN ALİ	364 26 29		0535 843 14 59	KAŞINHANI BELEDİYESİ KONYA	O RH(+)
69	BİRCAN NURULLAH	365 26 29		0537 488 07 61	KAŞINHANI BELEDİYESİ KONYA	A RH(+)
70	BİRCAN KERİM	366 26 29			KAŞINHANI BELEDİYESİ KONYA	
71	BOZ HULUSİ	351 59 65	353 36 89	0542 417 02 21	İSTANBUL CD. KADILAR SK. NO:32/2 KARATAY	B RH(-)
72	BOZDAĞ KERİM	324 39 20			DEDEKORKUT MH. LİMONDERE SK. NO:20	
73	BOZDAĞ MEHMET	324 72 28		0533 387 14 82	MELİKŞAH MH. GEBZE SK. NO:8 MERAM	A RH(+)
74	BOZDAĞ HÜSEYİN	323 63 07			DEDEKORKUT MH. LİMONDERE SK. NO:20	O RH(+)
75	ÇOŞKUN ALİ	331 28 20		0535 743 78 23	HASANKÖY MH. AŞÇI SK. NO:5 MERAM	O RH(+)
76	ÇOŞKUN RECEP (ALİ OĞLU)	332 28 20		0536 350 06 30	HASANKÖY MH. AŞÇI SK. NO:5 MERAM	O RH(-)
77	ÇETİN HÜSEYİN	352 56 63		0536 961 19 77	KÜLAHÇI MH. ESADKONEVİ SK. NO:29	A RH(+)
78	ÇETİN MEHMET	352 56 63			KÜLAHÇI MH. ESADKONEVİ SK. NO:30	A RH(+)
79	DAĞLI DURAN	357 51 52		0544 746 42 51	HACIİBALI MH. SERÇEBOGAZI SK. NO:17 KARATAY	O RH(+)
80	DAL RAMAZAN	357 19 05		0538 241 97 23	HACIİBALI MH. SERÇEBOGAZI SK. NO:21 KARATAY	
81	DERE YUSUF			0535 612 08 70	HACIİBALI MH. SERÇEBOGAZI SK. NO:21 KARATAY	O RH(+)
82	ERTEK FAHRİ	246 02 39		0542 36514 18	BEDİR MH. ÇINARDI Bİ SK. SEVGİ SİTESİ B BLOK KAT 4	O RH(+)
83	ERGÜL MEHMET			0535 874 22 04	SÜLEYMANŞAH MH. AZİZMAHMUTHÜDAİ CD NO:132/A	B RH(-)
84	ERGÜL VELİ	331 28 80			HASANKÖY MH. AŞÇI SK. NO:9 MERAM	O RH(+)
85	GÖKGÜN H. HÜSEYİN	357 03 03		0532 579 72 30	KARAAŞLAN AYBAHÇE MH. ALSANCAK CD.47.SK. NO:20	
86	GÜÇLÜ ABDURRAHMAN	265 07 21			YAZIR MH. DATAKENT ST. SELÇUKLU	O RH(+)
87	GÜNER VAHİT	357 54 41		0543 681 80 07	HOCALARKÖPRÜSÜ MH. GALEBE SK. NO:12 KARATAY	
88	KARADENİZ ALİ	324 13 59			HACIKAYMAK MH. NESİMİ SK. NO:16 SELÇUKLU	O RH(+)
89	KARADENİZ İSA			0537 845 01 32	HOCALARKÖPRÜSÜ MH. BOZYAZ SOKAKIÇI	
90	KARADENİZ MUŞA	323 55 33		0555 449 61 10	YENİŞEHİR MH. HÜSNÜDİL SK. NO:8 SELÇUKLU	A RH(+)
91	KARADENİZ MUSTAFA	324 13 76		0536 374 19 60	YENİŞEHİR MH. HÜSNÜDİL SK. NO:8 SELÇUKLU	A RH(+)
92	KARADENİZ MUŞA (ALİ OĞLU)	324 55 86		0542 695 38 09	HACIKAYMAK MH. NESİMİ SK. NO:16 SELÇUKLU	O RH(+)
93	KASAP MEHMET	350 87 63		0505 774 60 46	ŞEMS MH. ŞEMS SK. TUNCELİ APTMANI NO:5/1	AB RH(+)
94	KASAP HÜSREV	251 65 43	236 70 68	0532 369 44 08	ŞEMS MH. ŞEMS SK. TUNCELİ APTMANI NO:5/2	AB RH(+)
95	KASAP SAİT NURİ	350 87 63		0505 774 60 46	ŞEMS MH. ŞEMS SK. TUNCELİ APTMANI NO:5/1	AB RH(+)
96	KILÇARSLAN HASAN	357 36 31		0537 406 85 51	SELİM SULTAN CD. SERKKÖY SK. NO:3 KARATAY	A RH(+)
97	KILIÇLI MUSTAFA	357 44 68		0538 664 86 85	DOĞU HADİMİ MH. KALYON SK. NO:22 MERAM	O RH(+)
98	KILIÇLI ORHAN			0536 628 37 07	HASANKÖY MH. AŞÇI SK. NO:5 MERAM	O RH(+)
99	KOC AHMET	357 34 82	237 03 23	0532 481 39 49	ULUIRMAK SELİM SULTAN CD. BOZYAZ SK. NO:1	O RH(+)
100	KOCAMAN HÜSEYİN	356 03 68		0542 610 95 07	KARAKULUK MH. BONCUKLU SK. NO:6	O RH(+)
101	KOCAMAN RAMAZAN	357 03 68		0535 880 08 99	KARAKULUK MH. BONCUKLU SK. NO:7	AB RH(+)
102	KORKMAZ FAHRETTİN	246 48 05	238 27 69	0532 465 69 15	ERENKÖY MH. KONAKLI SK. NO:8 SELÇUKLU	A RH(+)
103	KORKMAZ MEHMET	248 19 78		0535 335 00 84	KOCATEPE MH. SÖMUNCUBABA CD. UĞRAŞ ST. 2/2	A RH(+)
104	KORKMAZ SEFER	248 64 64		0535 482 82 31	AYDINLIK EVLER MH.GAZİDERE SK. YAGMUR APR. NO:31/1	A RH(+)
105	KORKMAZ AHMET (ÇUMRA)				BARDAKÇI MH. SİVAŞ SK. NO:43 ÇUMRA	A RH(+)
106	KORKMAZ FARUK (ÇUMRA)			0536 782 37 47	BARDAKÇI MH. SİVAŞ SK. NO:43 ÇUMRA	AB RH(+)
107	KORKMAZ ATILLA	323 77 19		0535 546 09 38	HACIKAYMAK MH. EŞREFRUMİ SK. NO:28	A RH(+)
108	KORKMAZ MEMİS	357 03 28		0538 369 45 47	KARAAŞLAN AYBAHÇE MH. EKİN SK. NO:8/2	B RH(+)
109	KORKMAZ AVNİ	359 13 77		0352 481 39 60	ÇATALHÜYÜK MH. TAŞDELEN SK. NO:12	A RH(+)
110	ÖNDER ABDURRAHMAN	247 46 26			HOCACIHAN YÜZÜNCÜYİL MH. SABIHA SK. NO:6	A RH(+)
111	ÖNDER İBRAHİM	247 09 82			HOCACIHAN YÜZÜNCÜYİL MH. SABIHA SK. NO:1	
112	ÖNDER MEHMET	247 09 99			HOCACIHAN YÜZÜNCÜYİL MH. SABIHA SK. NO:3	
113	ÖNDER OSMAN	358 38 61			KARAMAN CD NO:537	
114	ÖNDER YUSUF			0536 512 09 34	HASANKÖY MH. ÇAPRAZ SK. NO:4 MERAM	O RH(+)
115	ÖZEL AHMET	236 25 27	237 57 55	0533 726 81 54	KILIÇARSLAN MH. BAYRAK SK. BOZKURT ST. B BL. 5/19	
116	ÖZEL HÜSEYİN ALP	358 29 45		0555 249 79 71	TASAAYUF MÖZİĞİ TOPLULUGU MEVLANA KÜLTÜR MRZ.	AB RH(+)
117	ÖZEL ENVER	235 80 49		0505 501 21 86	NALÇACI CD. DOĞAN ST. FERİTPAŞA MH. SELÇUKLU	O RH(-)
118	ÖZEL NURETTİN	324 72 99		0536 466 53 22	AŞKAN MH. TESBİH SK. MERAM	O RH(+)
119	ÖZEL İŞA	323 35 51		0536 341 95 07	SÜLEYMANŞAH MH. AZİZMAHMUTHÜDAİ CD NO:132/A	A RH(+)
120	ÖZGÜL HASAN	320 61 44			KALFALAR MH. SARAYGÜNDÜZÜ SK. NO:18 MERAM	
121	ÖZGÜL MEHMET (HASAN OĞ.)	321 61 44		0535 616 71 57	KALFALAR MH. SARAYGÜNDÜZÜ SK. NO:18 MERAM	A RH(+)
122	ÖZGÜL MEHMET	357 03 13		0536 516 30 85	KARAAŞLAN AYBAHÇE MH. 11 SK. NO:2 KARATAY	O RH(+)
123	ÖZTÜRK CENGİZ	323 24 59			DEDEKORKUT MH. SAİTHADİM SK. NO:13/A	O RH(+)
124	PARLAKÇI ESAT	234 07 07	352 13 06	0537 880 59 11	KECECİLER MH. SUŞEHRİ SK. NO:1 KARATAY	AB RH(+)
125	PARLAKÇI H. HÜSEYİN	247 09 94			AKŞEMSETTİN MH. AKKUYU SK. NO:32 SELÇUKLU	B RH(+)

SN	SOYADI ADI	EV TEL	İŞ TEL	CEP TEL	ADRES	KAN GR
126	PARLAKÇI KADİR	322 33 48		0536 943 42 39	OSMANGAZI MH SALİHA SK NO:1 MERAM	O RH(+)
127	PARLAKÇI SELMAN	321 25 2			OSMANGAZI MH SALİHA SK NO:1 MERAM	AB RH(+)
128	PARLAKÇI KENAN	246 15 44	352 13 06	0543 710 31 36	MEHMET AKİF MH. MUBADELE SK. ÇAGRI SİTELERİ NO:10/4	AB RH(+)
129	PARLAKÇI AHMET	247 09 94		0538 387 73 31	AKŞEMSETTİN MH. AKKUYU SK. NO:32 SELÇUKLU	A RH(+)
130	PARLAKÇI SAMİ	247 09 94		0535 845 15 42	AKŞEMSETTİN MH. AKKUYU SK. NO:32 SELÇUKLU	A RH(+)
131	SEVİNÇ SEHER (MEHMET KIZI)	447 52 34		0543 894 31 56	MEYDAN MH. HALZEMŞAH SK. NO:10 ÇUMRA	O RH(+)
132	SOLMAZ ALİ	357 21 51	223 36 43	0536 724 89 31	HACİBALI MH. SERÇEBOGAZI SK. NO:31 KARATAY	O RH(+)
133	SOLMAZ MEHMET			0535 653 83 66	KARAASLAN VİLLALARI KARATAY	
134	SOLMAZ MUSTAFA	357 21 52			HACİBALI MH. SERÇEBOGAZI SK. NO:33 KARATAY	
135	SOLMAZ CAFER		235 48 43	0536 249 51 59	MUSALLABAGLARI TEKSTİLCİLER PAZ. SESİĞÜR SK NO:8	B RH(+)
136	SOLMAZ SALİH		236 48 43	0535 791 65 02	MUSALLABAGLARI TEKSTİLCİLER PAZ. SESİĞÜR SK NO:9	B RH(+)
137	ŞAŞMAZ CELAL	357 37 78		0543 455 19 27	MENGENE MH. İSKENDER CD. AÇIKBAŞ SK. NO:11	O RH(+)
138	ŞAŞMAZ MEHMET		358 35 28	0535 628 59 79	MENGENE MH. İSKENDER CD. AÇIKBAŞ SK. NO:12	O RH(+)
139	ŞAŞMAZ ALİ	357 46 55		0535 348 86 79	HACİBALI MH. SERÇEBOGAZI SK. NO:23 KARATAY	O RH(+)
140	ŞAVKIR MEVLÜT	357 38 96		0538 204 46 10	HOCALARKÖPRÜSÜ MH. BÜYÜKÇINAR SK. NO:5 KARATAY	O RH(+)
141	TIKIR İBRAHİM	323 89 43	351 79 44	0533 811 20 61	ALAVARDI MH. YESİL SK. NO:3/9 MERAM	A RH(+)
142	TURAN MEHMET			0538 542 17 12	HARMANCIK MH. MERHEM SK. NO:10/4 MERAM	A RH(+)
143	TURAN RECEP	241 26 79		0535 388 65 94	BÖŞNAHERSEK. MH. SİYEMEN SK. HİZMETKENT ST.A GİRİŞ	O RH(+)
144	TUNÇ MEHMET			0537 202 83 90	DOĞUHADİMİ MH. CİNGÖZ SK. NO:11 MERAM	O RH(+)
145	TUNÇ VELİ	265 22 37		0535 503 40 42	YAZIR MH.ELMALIHAMDIHOCA CD. 49/E NO:15 SELÇUKLU	O RH(+)
146	TUNÇ YUSUF			0536 670 62 53	HOCACIHAN 100 YIL MH.TEMİZER SK. NO:10 SELÇUKLU	O RH(+)
147	TOPKARA MEHMET	447 11 25		0544 447 67 67	MEYDAN MH. HALZEMŞAH SK. NO:10 ÇUMRA	O RH(+)
148	UÇAR BAHATTİN	357 92 08		0533 471 59 91	ZAFER MH. KARŞIYAKA SK. NO:18 MERAM	A RH(+)
149	UÇAR HASAN	357 50 61				
150	UÇAR MEHMET			0536 550 85 59	KÜÇÜKAYMANAS CD. GAZANFER MH. NO:10	B RH(+)
151	UÇAR RAMAZAN	358 33 82			KALFALAR MH. ZEYNEPKAMİL SK. NO:50 MERAM	AB RH(+)
152	UYSAK EMIN	245 69 38		0537 890 59 40	MEHMETAKİF MH. ÖZALKENT ST. 31 BLOK KAT4 DAİRE 13	B RH(+)
153	UYSAK HASAN	323 79 47			SİVASLIALİKEMAL CD. MERAM KONYA	
154	ÜNAL ALİ			0535 844 48 87	AKŞEMSETTİN MH. AKKUYU SK. NO:30 SELÇUKLU	
155	ÜNAL MEHMET	364 26 47	369 50 72	0535 282 82 54	KAŞINHANI SAĞLIKÖCAGI LOCMANLARI KAT 2	B RH(+)
156	ÜNAL MUSTAFA			0542 783 36 62	KILIÇARSLAN MH. BİNSA SİTESİ NO:5/19 MERAM	B RH(+)
157	ÜNAL İBRAHİM	327 12 93	342 53 77	0536 713 12 01	HARMANCIK MH.MERHEM SK. NO:10/2 MERAM	A RH(-)
158	ÜNAL CELİL	327 12 19	239 02 40	0536 222 46 27	HARMANCIK MH.MERHEM SK. NO:10/3 MERAM	A RH(-)
159	ÜNAL SALİH	327 12 93	342 53 77	0536 713 12 00	HARMANCIK MH.MERHEM SK. NO:10/1 MERAM	A RH(+)
160	YANAR MUSTAFA	0533 686 95 71		0542 529 74 76	FERİTPAŞA MH. GÖKÇEBAYIR SK. GAYE ST ALTI MO:5/E	O RH(+)
161	YEŞİL İSMAIL	235 45 50		0542 336 02 01	FERİTPAŞA MH. BİRLİK APT. KAT:2 SELÇUKLU	B RH(+)
162	YERLİKAYA RAMAZAN	323 80 60	238 98 83	0532 746 84 07	DEDEKORKUT MH. SİVASLIALİKEMAL CD. NO:48/2	B RH(+)
163	YERLİKAYA İSMET	211 07 52		0536 408 06 59	PARSANA MH. YILDIZLI SK. NO:17/1 SELÇUKLU	O RH(+)
164	YILDIZHAN HÜSEYİN	357 40 62		0555 201 11 93	KOCABEKİR MH. BÖGRÜİPEK SK. NO:7 KARATAY	A RH(-)
165	YILDIZHAN HÜSEYİN (KÜÇÜK)	358 28 75		0544 645 54 82	KOCABEKİR MH. BÖGRÜİPEK SK. NO:7 KARATAY	O RH(+)
166	YILDIZHAN MUSTAFA (BÜYÜK)	357 40 62			KOCABEKİR MH. BÖGRÜİPEK SK. NO:7 KARATAY	O RH(+)
167	YILDIZHAN MUSTAFA (MUH.)	358 40 62	236 96 13	0536 429 79 96	KOCABEKİR MH. BÖGRÜİPEK SK. NO:7 KARATAY	O RH(+)
168	YILDIZHAN METİN	358 17 86		0555 259 65 00	KOCABEKİR MH. BÖGRÜİPEK SK. NO:7 KARATAY	O RH(+)
169	YILDIZHAN MUSTAFA	358 28 75		0537 628 46 36	KOCABEKİR MH. BÖGRÜİPEK SK. NO:7 KARATAY	O RH(+)
170	YILDIZHAN SAMİ	357 51 52	235 48 43	0543 508 10 01	KOCABEKİR MH. BÖGRÜİPEK SK. NO:7 KARATAY	A RH(+)
171	YILDIZHAN YUSUF			0544 453 77 60	KOCABEKİR MH. BÖGRÜİPEK SK. NO:7 KARATAY	A RH(+)
172	YILDIRIM NİYAZİ	358 36 49		0536 236 85 28	MENGENE MH. ADİLÇELEBİ SK. NO:38 KARATAY	B RH(+)
173	YILDIRIM HELİM	359 36 49		0536 395 30 83	MENGENE MH. ADİLÇELEBİ SK. NO:38 KARATAY	B RH(+)
174	YILDIRIM REMZİ	360 36 49			MENGENE MH. ADİLÇELEBİ SK. NO:38 KARATAY	B RH(+)
175	YILDIRIM İSA	357 55 52		0535 559 92 54	BÜYÜKAYMANAS MH. DEVLETOĞLUYUSUF SK NO:37	B RH(+)

HAZIRLAYAN: VEYSEL AYVAT

GURBET

savurdu bizi gurbet ellerine
ta Fransa'ya
özledik havasını suyunu, o samimi
içten insanların hoş geldiniz guzularım
demelerini

özledik çeşme başında su içmeyi
yaylalarda gezip dolaşmayı
uçurum harmanda çay içmeyi
babaannemin evinin önünde sohbet etmeyi
özledik

Allah razı olsun hepinizden emeği gecen
herkesten dergi geldi evimize hoş geldi
kavuşturdu bizi anavatan Çetmi'ye

Yunus Bozdağ

ÇETMİ BELEDİYESİ PERSONELİ ADRES KAN GRUBU VE TELEFON NUMARALARI

S N	ADI SOYADI	EV TEL	İŞ TEL	CEP TEL	ADRES	KAN GR
176	OSMAN ARI	493 33 21	493 30 20	0533 476 01 67	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	A RH(+)
177	HÜSEYİN EŞİYOK	493 30 22	493 30 10	0533 394 88 35	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	0 RH(+)
178	MEHMET BAYRAM	493 30 41	493 30 10	0533 699 19 08	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	B RH(-)
179	NIYAZI ERTEK	493 32 32	493 30 10	0533 497 53 62	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	0 RH(+)
180	HÜSNÜ GÜÇLÜ	493 30 79	493 30 10	0537 794 18 53	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	A RH(+)
181	METİN COŞKUN	493 31 43	493 30 10	0536 327 31 27	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	0 RH(+)
182	VELİ ÇAMURCU	493 30 30	493 30 10	0537 682 80 96	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	0 RH(+)
183	ALİ BOZ	493 30 77	493 30 10	0536 825 35 27	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	B RH(+)
184	BAHATTİN ASLAN	493 30 18	493 30 10	0536 624 35 10	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	B RH(-)
185	SAMİ ÖZEL	493 30 07	493 30 10	0536 417 89 58	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	B RH(+)
186	MEMİŞ BOZ	493 31 50	493 30 10	0533 494 81 97	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	0 RH(+)
187	MEHMET AKKOCA	493 33 65	493 30 10	0537 212 12 73	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	A RH(+)
188	MÜMİN YAZICI	493 33 64	493 30 10	0538 320 64 94	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	A RH(+)
189	MEHMETKARADUMAN	493 31 41	493 30 10	0535 696 48 01	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	A RH(+)
190	ALİ ÖNDER	493 30 67	493 30 10	0535 414 33 60	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	A RH(+)
191	MEMİŞ DERE		493 30 10	0537 548 90 20	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	B RH(+)
192	SAMİ ASLAN		493 30 10	0538 268 32 70	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	A RH(+)
193	HASAN ÇAĞLAR	493 30 52	493 30 10	0537 688 92 65	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	0 RH(-)
194	KERİM PARLAKÇI		493 30 10	0535 816 80 76	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	A RH(+)
195	DEDE BOZDEMİR	493 31 64	493 30 10	0538 310 15 81	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	0 RH(+)
196	SAMİ ARI	493 31 09	493 30 10	0533 491 29 02	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	A RH(+)
197	İBRAHİM BİRCAN	493 31 65	493 30 10	0536 616 27 81	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	0 RH(+)
198	ADNAN KILIŞLI	493 30 89	493 30 10	0538 317 77 54	ÇETMİ KASABASI TAŞKENT KONYA	0 RH(+)

Niğmetullah Uçar
Antalya

İSTEDİKLERİM

Dergiyi elime aldığım zaman
Çetmi'yi okumak görmek isterim
Bulmak istiyorum derdime derman
Doğduğum yerlere hasret çekerim

Kapağı içimi ferahlandırır
İsmi huzur verir resim canlanır
Benim oralara özlemim vardır

Sayfa çeviririm gözlerim görür
Garip geçmişime beni götürür
Hasret ağlatıyor anı güldürür
Dergiyi okurken ben ah çekerim

Selam ile diye başlıyor söze
Çetmi'nin Sesi'nden takılır göze
Resimler yazılar ilahtır bize
Baştan sona kadar hep incelerim

Hatıralar okur hüzünlenirim
Resimlere bakar çok sevinirim
Bütün sayfalara değer veririm
Bazen dalar gider bazen gülerim

Herkes yazacaktır onların hakkı
Ortaya serecektir varsa merakı
Bizler göreceğiz karayı ve akı
Yazılar birini üzmez dilerim

Ben derim ki konu Çetmili olsun
Herkes her konuda kendini bulsun
Dünden yarınlara bir bağ kurulsun
Kardeşlik gelişsin onu isterim

Herkese gerekli ilimler fenler
Çetmi'den dünyadan olumlu haber
Geçmişten bahsetse gönlüm çok ister
Yazı yazarlardan bunu beklerim

Bütün bireylerden bir şeyler gelse
Yazı, resim, şiir çok gönderilse
Dergi kabullenilip benimsenilse
Kişiler demeli "benim eserim"

Tüm Çetmiliilerden, Çetmi sevenden
Çetmi'yi yüceltmek isteyenlerden
Öncelikle şunu istiyorum ben
Dirlik bozulmasın onu özlerim

Mazideki canlar kalmasın dünde
Elinizin artığı kalmasın bu gün de
Milletler yaşıyor kendi özünde
Herkesi göreve davet ederim.

Yusuf Akcan, Fahri Bakdemir, Sinemacı Ali (yabancı) ve Mehmet Çağlar

Hüseyin Varol

BANA YAZIKLAR OLSUN

Hepimiz biliriz camide namaz kılmanın faziletinin yüksek olduğunu.

Ama nedense hep evde kılmaı adet edinmişiz. Tabi kılabilirsek. Bir gün hanıma, "haydi kardeşime gidelim biraz sohbet eder hal hatır sorar geliriz" dedim. Hanım da "olur" dedi. Evden ayrıldık. Tam gidiyorduk ki, baktım caminin hocası geliyor. "Ezan yakın galiba, bizi görmese bari" derken hoca gördü. "Selamünaleyküm", "ve

Baktım ihtiyar mı ihtiyar bir adam, ikiye bükülmüş adeta rükuya eğilmiş gibi, elinde değnek sanki apalaya apalaya geliyordu. Hayretle baktım ve kendi kendime şöyle dedim: Halinden utanmalısın, böyle olunca mı camiye geleceksin, sana yazıklar olsun!

Caminin avlusundan içeriye doğru girmiştım ki, daha da hayretime giden bir şey oldu. Bacağının birisi dibinden olmayan bir adam koltuk değneklerine dayana dayana geldi. Merdivenlere yöneldi. Yardım etmek için koluna girmek istedim. "Gerek yok" dedi. "Ben çıkarım." Arkasından bakakalmıştım. Bu adam bu vaziyette camiye gelirken bana yazıklar olsun!.. Ben bunları düşünürken camiden incecik bir ses yükseldi. "Allahu ekber, Allahuekber" diye. Bu bir çocuk olmalıydı. Hem de çok küçük bir çocuk. Tahminimde yanılmamışım 8-10 yaşlarında küçücük bir çocuktı. Okuduğu ezan incecik sesiyle apartmanlardan yankılanıyor, sanki insanın yüreğini titretiyordu. Bu çocuk bu yaşta camiye geliyor ezan okuyorsa, bende camide bir gamet bile getirmekten acizsem bana yazıklar olsun!..

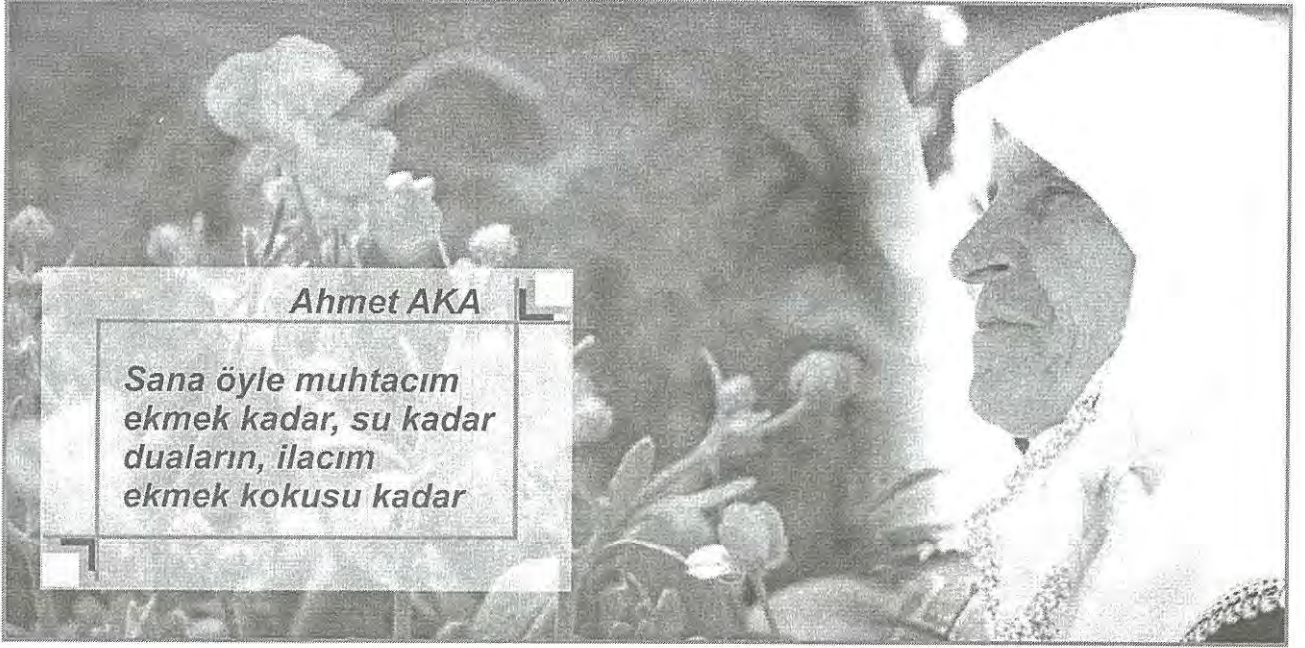
Hani hepimiz biliriz tuğlacı hikâyesini. Eskiden bir tuğla ustası varmış. Tuğla yaparmış, yanındaki işçiye bağırırmış, "harç ver, tuğla ver, harç ver tuğla ver" bu böylece akşamlara kadar devam edermiş. Sonunda hastalanmış. Günlerce ölüm döşeğinde ölümü beklemiş. Ama dilinden hiç düşürmediği kelime devamlı "harç ver tuğla ver!" Hocayı çağırılmışlar. "Yahu hoca, bizim ustanın son anları, ama kelime-i şahadet getiremiyor, harç tuğladan başka bir şey diyemiyor." Hoca, okuyor üflüyor, onu duysun anlasın diye kelime-i şahadet getiriyor. Ama nafiye usta harç tuğladan başka bir şey diyemiyor. Hoca adamın yüzüne eğiliyor, "ey usta, vakit doldu paydos" diyor.

aleyküm selâm" "Hüseyin nereye?" "Ya hoca şurada ileride kardeşim varda biraz oturalım gelelim diye gidiyoruz." "Ama ezan yakın. Dön namazı kılalım ondan sonra gidersen. Yenge gide dursun." "Hocam evde kılabilirim. Siz buyurun" "Olmaz" dedi hoca. "Sen evde kılacaksın, ben evde kılacağım. Camiye kim gelecek? Ca-miler niçin yapıldı? Dön bakalım" "Olur madem" dedim döndüm.

Camiye doğru yürüyoruz. Hoca bana, "Nazım, şakam geçiyor da ondan yaptım kızmadın değil mi?" dedi. "Hocam kızılır mı? Senin sayende namazımı kılacağım. Eh Allah razı olsun sağ ol hocam."

Demek insan nasıl yaşarsa, ne ile daha çok meşgul olursa onu söyleye söyleye yaşıyor ve son nefeste onu söyleye söyleye ölüyor.

Ahmet AKA

*Sana öyle muhtacım
ekmek kadar, su kadar
duaların, ilacım
ekmek kokusu kadar*

Ve bizim tuğlacı ölüyor. Demek ki insan neyle çok uğraşırsa onunla yaşıyor ve onu söyleye söyleye ölüyor. Allah Müslüman kullarına iman Kur'an nasip etsin. Son anında imanla götürsün.

Her zaman dedemi anlatırım. Gene de anlatmadan yapamayacağım. Dedem ne muhteşem insanmış da kıymetini bilememişiz. Kur'an okumayı çok severdi. Fazlada iyi okuyamıyordu ama okuyordu. Son zamanlarda gözleri görmez olmuştu. Ama Kur'an aşkıyla yanıyordu. "Oğlum" dedi, "çok Kur'an okuyun. Her şey gençlikle... Bak benim içim yanıyor ama okuyamıyorum. Bir gün abdest alıp geldim dışarıda. (O zamanlar evlerde su yoktu, ibrikle abdest alınıyordu.) İçeriye doğru geliyordum. Allah'ım ne olur gözüm açılsaydı da bir sayfa Kur'an okusaydım dedim. Kapıyı açıp içeriye girdim. Birden gözüm açılıvermişti. Her şeyi görüyordum. Elimdeki ibriği sobanın üstüne koydum. Baktım yerde Kur'an-ı Kerim açık bir şekilde duruyordu. **Ham-mim** suresinin olduğu yerd. Çok şaşırmıştım. Besmele çekip okumaya başladım. Ham mim dedim Kur'an kapandı. O anda gözüm de kapandı. Elimi şöyle yere bir sürdüm, çulun üzerinde gezdirdim. Kur'an filan yoktu. Yarabbi sana şükürler olsun dedim." Diye anlattı. Seni rahmetle anıyorum. Yerin Cennet olsun dedeciğim.

Ben ne âlemdeyim? Bir de kendimden bahsedeyim. Yasin-i Şerifi ezberlemek için günlerce uğraştım. Akşam okuyorum. Sabah okuyorum, bir de kasete aldım ara sıra dinliyorum ancak baştaki yarım sayfayı ezberleyebildim. Demek ki kafa kaputlaşmış almıyor. O gece Yasin-i Şerifin ezberlediğim kısmını okuyarak uyandım.

Bir başka gece Ebru Yaşar'ın bir kaseti çıkmıştı. Çocuklar o kaseti almışlar ha bire çevirip çevirip çalıyor dinliyorlardı. "**Seni anan benim için doğurmuş**" diye. Yavrum yapmayın etmeyin dediysem de çaldılar. "Ulan" dedim içimden "çalsınlar bakalım" **Aslında benim de bayağı hoşuma gitmişti.** Akşam yatmadan önce televizyonda da çıkmıştı. Onu da güzelce dinleyip yattık. İnanır mısınız o gecede bu parçayı söyleyerek uyanmıştım.

Demek insan nasıl yaşarsa, ne ile daha çok meşgul olursa onu söyleye söyleye yaşıyor ve son nefeste onu söyleye söyleye ölüyor. Yukarıda anlatmaya çalıştığım tuğlacı misali sevgili Çetmi'nin Sesi okurları, kendimce bir şeyleri anlatmaya çalıştım, anlatabildiysem eğer... Hatam kusurum varsa lütfen beni bağışlayın.

Allah cümle Müslümanlara Kur'an ile yaşamayı ve son nefeste Kur'an ile ölmeyi nasip etsin. Sonra Allah korusun tuğlacı misali ölür, şeytanları sevindiririz.

HEMŞEHRİLERİMİZ

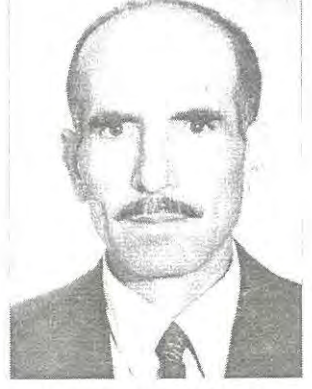
HASAN YENİ

HÜSEYİN ÜNAL

EYÜP AKBOĞA

YUSUF YERLİKAYA

AYŞE VAROL

AYŞENUR BALCI

YUNUS VE RABİA

'Çocuklar güle benzer' der şair. Solmasın güllerimiz...

İsmail Dere

Bana Bir Fıkra Anlat

Bursa

AH OĞLUM

Kimya dersinde öğretmen, elindeki metal parayı gösterdi:
Şimdi bu beş yüzlüğü aside batırıyorum. Ne dersiniz eriyecek mi?
Nuri parmak kaldırıp cevapladı:
Erimez, öğretmenim:
Evet erimez, neden erimez?
Eriyecek olsa aside atmazdınız da ondan...

Yenisi

Günün birinde Hoca'nın karısı ölür. Fakat Hoca'da ciddi bir üzüntü belirmez. Bir müddet sonra eşeğide ölünce hoca yas tutmaya başlar. Bu işe şaşırان komşuları sorar: **"Bu nasıl iş Hocam karın öldüğüne bu kadar üzülmedin, eşeğin öldü bir haftadır ağzını bıçak açmıyor?"**
"Karım öldüğünde hepiniz, üzülme daha genç ve güzel yeni bir hatun buluruz diye beni teselli ettiniz fakat hiç kimse yeni bir eşek alalım demiyor."

Anahtar

Hoca bir gün anahtarını kaybetmiş. Bahçede döne döne anahtarını arıyormuş. Hanımı sormuş:
"Hocam, anahtarı nerede düşürdün?",
"be kadın nerede düşürdüğümü bilsem, hiç arar mıyım?"

Gezgin

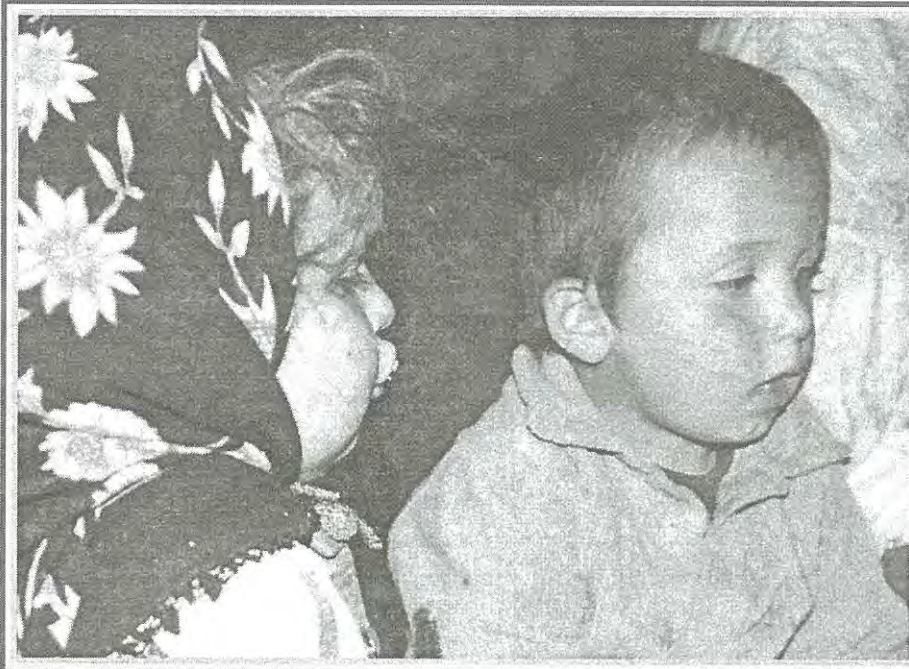
Arkadaşları Hoca'ya, takılırlar:
"Hoca, sizin hanım akşama kadar kapı kapı dolaşıyor."
"Olur mu canım dediğiniz kadar dolaşsaydı bize de bir ara uğrardı!"

Tarifi Bende

Günün birinde Hoca et yemeği yemek ister. Kasaptan bir kilo et satın alır. Tarifi kâğıda yazıp cebine koyar. Evine giderken, bir karga Hoca'ya doğru uçar, eti kapar ve kaçar. Hoca çaresizdir. Ama hemen elindeki tarifi hatırlar ve tarifi cebinden çıkartarak kuşa doğru bağırır:
"Hey, aptal karga tarifi unuttun!"

Ben Uyuyorum

Bir gün Nasreddin Hoca şehre gelip, bir arkadaşıyla birlikte handa kalmış. Gece yarısı arkadaşı sormuş:
"Hocam, uyudunuz mu?"
Buyurun bir şey mi var?"
Biraz borç para isteyeyim demiştim."
Nasreddin Hoca hemen horlamaya başlayıp:
"Ben uyuyorum!" demiş

Ahmet Akbulut

Türk Vatandaşı Osman Bey

Osman Bey, sabah saat 7.00'de Casio masa saatinin alarmıyla gözlerini açtı.

Puffy yorganını kaldırdı. Hugo Boss pijamalarını çıkarıp Adidas terliklerini giydi. WC'ye uğradıktan sonra banyoya geçti. Clear şampuan ve Protex sabunuyla duşunu aldı.

Colgate ile dişlerini fırçaladı. Rowenta ile saçlarını kuruttu.

Bill's gömleğini ve Pierre Cardin

takımını giydi. Lipton çayını içti. Sony televizyonda medya özetlerini ve flash haberleri izledi. Citizen kol saatine baktı. Aile fertlerine 'çav' deyip Hyundai otomobiline bindi. Blaupunkt radyosunu açarak, rock müziği buldu. Ağzına bir Polo şeker attı.

Şehrin göbeğindeki Mega Center'daki ofisine varınca, Fujitsu-Siemens bilgisayarını çalıştırdı. Microsoft Excel'e girdi. Ofis boy'dan Neskafe'sini istedi. Saat 10.00'a doğru açlığını yatıştırmak için Gressini yedi. Öğlen Wimpy's Fast Food kafeteryaya gitti. Ayaküstü, Coca Cola ve hamburgeri mideye indirdi. Camel sigarasını yakıp Star gazetesini karıştırdı.

Akşamüzeri iş çıkışı Image Bar'a uğrayıp JB'sini yudumladı, sonra köşedeki Shopping Center'a uğradı. Eşinin sipariş ettiği Persil Supra deterjan, Ace çamaşır suyu, Palmolive şampuan, Gala tuvalet kâğıdı, Sprite gazoz ve Johnson kolonyayı alarak kasaya yanaştı. Bonus kartıyla ödemeyi yaptı.

Hafta sonu eşi Münevver'le Galleria'ya giden Osman Bey, Showroom'ları dolaşıp Kinetix ayakkabı, Lee Cooper blue Jean satın aldı.

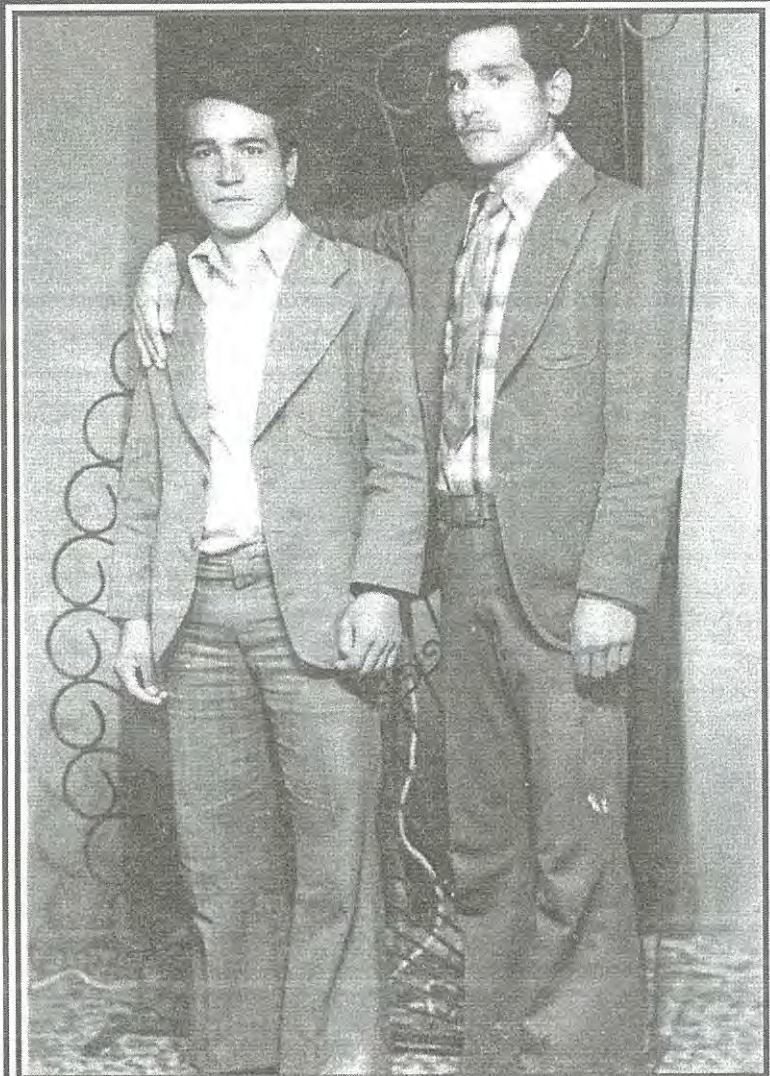
Akşam evde bir gazetenin verdiği TV Guide'a göz atan Osman Bey, kanallar arasında zapping yaparak, First Class, Top Secret, Paparazzi gibi programlar izledi.

Aynı anda Outdoor dergisini karıştırdı. Saat 22.00'ye doğru Show TV'de Türk dili üzerine bir panel başladı. Uykusu gelen Osman Bey, televizyonu kapatıp yatak odasına geçerken, kendini mutlu hissetti.

"Ne mutlu Türk'üm diyene!" diye gerindi ve uyudu.

Hâlâ da uyuyor. Ne zaman uyanacağı belli değil.

Geçmiş
Zaman...

Ahmet-Hüsnü GÜÇLÜ

Çetmi'yi düşününüsünü sevenler
Antalya iline siz'les geliniz
Geleceğimize karar veriniz
Bugün sözlerime kulak veriniz

Vakti karar aldık kurtluk birliktedir
Aynı kişilerle hizmet sürüyor
Katılım girişim yoktur gençlikte
Yaşlanan bizlerle işler yürüyor

Bu fani dünyadan gidince bizler
Çetmi sevdalısı kalmayacak mı?
Gönül genç kişiler görmeyi ister
Vakfa sahip çıkan olmayacak mı?

Çetmi için bir şey yapalım derken
Bence iş yapacak gençler bulalım
Boş durmakla olmaz hizmet sürerken
Gençlere bu aşkı aşılayalım

GENÇLER GÖREV ALSIN

Niğmetullah
Uçar

15 Ocak 2006
Antalya

Bizler Çetmi için yaşıyoruz da
Neleri düşünür çocuklarımız
Kabımıza sığmaz taşıyoruz da
Mayya versin artık çabalarımız

Dünü unutanın yarını olmaz
Dağlarımıza sahip çıkalım
Kap küçük olsa da akmazsa dolmaz
Besleyen kaynağı kurutmayalım

Çetmi sevdasını genç beyinlere
Şuurlu olarak aktarmalıyız
O zaman gelinir özlenen yere
Görevi gençlere bırakmalıyız

Kontrol bizde iken icraat olsun
Gençler görev alsın Çetmi vakfında
Kalplere sevgiler saygılar dolsun
Gönüm huzur bulsun son baharında.

FOTOGRAF: ZEKİ ÖZÜZ

Halis Yazıcı

GEL GİDELİM BİZİM KÖYE

Sılayı rahim niyeti
Gel gidelim bizim köye
Kırklar yediler himmeti
Gel gidelim bizim köye

Harmanın altı pelit
Atadan almışım öğüt
Gurbet ele düşen yiğit
Gel gidelim bizim köye

Gönüllerde sevgi dolu
Arz eyledim ben bu hali
Kılavuz gösterir yolu
Gel gidelim bizim köye

Mani yazan gönüldaşlar
Hasretini çeken dostlar
Gurbetteki tüm gardaşlar
Gel gidelim bizim köye

Hadim Taşkent bucağına
Torosların kucağına
Ana ata ocağına
Gel gidelim bizim köye

Baharda coşar selleri
Açar menekşe gülleri
Eylemeye gönülleri
Gel gidelim bizim köye

Gahi orda gahi burada
Aşık oldum ana yurda
Benim sevdiklerim orda
Gel gidelim bizim köye

Bak şu Huda'nın işine
Düşürdü gönül peşine
Yandırdı aşk ateşine
Gel gidelim bizim köye

Bitti ömürler tükendi
Dert üstüne dert yüklendi
Gurbette yüzüm gülmedi
Gel gidelim bizim köye

Ağlar bu gözlerim naçar
Bu günlerde gelir geçer
Dostlar bize kucak açar
Gel gidelim bizim köye

Hemi bahar hemi yazı
Dört mevsim çekilir nazı
Boğaz içinin yıldızı
Gel gidelim bizim köye

Toroslarda yaylası var
Hey hey ile çan sesi var
Özlemin tek çaresi var
Gel gidelim bizim köye

Aşka Bağdat uzak olmaz
Sıla gibi yar bulunmaz
Sevilmeden sevmek olmaz
Gel gidelim bizim köye

Beller geçit verir ise
Ömür kafi gelir ise
Nasip çeker götürürse
Gel gidelim bizim köye

Dur dedim gönül durmadı
Koşa koşa yorulmadı
Gurbet bize yar olmadı
Gel gidelim bizim köye

Yolumuz gurbete düştü
Ömrümüz hep böyle geçti
Gitti fırsat elden uçtu
Gel gidelim bizim köye

Mevla'nın işine bakın
Sıla sevmek benim hakkım
İnsanları cana yakın
Gel gidelim bizim köye

Hastadır bu gönlüm hasta
Daim kulaklarım seste
Selam olsun eşe dosta
Hep gidelim bizim köye

Gök Seki'nin sahrasına
Güllerinin rayihasına
Kuşlar bile yuvasına
Gel gidelim bizim köye

Dos bağının güllerine
Hayran oldum hallerine
Kapıldım aşk sellerine
Gel gidelim bizim köye

Sözümüz hatıra kalsın
Dostlar beni hatırlasın
Gurbet eller elin olsun
Biz gidelim bizim köye

Yürü hey sefil aşığım
Altmış üçe erdi yaşın
Nedir gurbet elde işin
Koş gidelim bizim köye

Yürü fani yalan dünya
Bir vefanı görmedim ya
Bir gün okunacak künye
Gel gidelim bizim köye

Yazıcıoğlu açtı sırrı
Mevla'dan dilerim hayrı
Kervan çıktı yola doğru
Gel gidelim bizim köye

Beytullah'tan gelen hacım
Yüreğimde çoktur acım
Gurbet ele düşen bacım
Hep gidelim bizim köye

Dertli bülbüllerin yolu
Gider gülistana doğru
Yürü Halis Yazıcıoğlu
Tez gidelim bizim köye

Selam hizmet erlerine
Yazdırmışlar kemerine
Hoş geldiniz, güle güle
Gel gidelim bizim köye

Cocukluğumun önemli bir bölümü köyümüz Avşar'dan yaya olarak bir buçuk saat uzaklıkta Çakal Deresi bahçelerinde geçti. Buranın kendine mahsus bir çok güzelliği olmasına rağmen köyden uzaklığı ve akranlarımla beraber olamamam canımı sıkkardı.. Buraya "Dut yaprağını açınca gelir, sararıp dökünce de köyümüze dönerdik. Rahmetli dedem

nemle birlikte küfeleri eşeğin dengine sararken ben ipi uzatır ve yüklü dengin altına girerek sırtımla onu dayardım. Meşeden kesilmiş dayaklar olsa da bu yük yumurta küfesi gibi çok hassastır. Çünkü kirazın yere dökülmesi demek, onun çöpe gitmesi anlamını taşır. İşte bu itina ile yük sarılmış, babaannemin ihtiyaç listesi dedemin kafasına yazılmıştı. Artık bayıra doğru yola koyulurduk. Kırk

Çetmili ve Bolaylıların bahçelerinin bulunduğu, Avşarlıların da bahçelerine su getiren arkların bendinin kurulduğu önemli bir nokta. Yolların kesiştiği bu noktada bu gün için Sallar Köprü yok, yerine beton direkler üzerine inşa edilen üç ayaklı ama sallanmayan bir yapı var. Benim yaşımdan küçükler, tarihe tanıklık eden çam ve ardıç kokulu, gıcırtilı sesler çıkaran, ağaçlar ve üzerinde yürürken bile zevk aldığımız Sallar Köprü'yü hatırladıkça dedelerimi ve onların tabiata karşı yiğitçe mücadelelerini hatırlıyorum. Zor koşullar altında ve bin bir güçlülükle hayatını idame ettiren bu insanları hayırla yâd etmek hepimizin görevi olsa gerek.

Evet, Sallar Köprü'de o bölge insanlarının her biri, birçok hikâye yaşamıştır. O hikâyeler, üzeri lehimli kutularda bekleye dursun biz yolumuza devam edelim zira eşeğin üzerinde kiraz küfeleri yüklü, hava ısınmadan Çetmi'ye varmamız gerekir. Köprüden hemen sonra makastan sola, Çetmi yoluna dönerek eşeğin hızını benim elimdeki sopa ile bir vites yükselterek Basıklı düzlüğüne yaklaşırız. Bu arada susuzluğumu gidermek için şosenin altındaki Böcü Pınarına iner kana kana suyum içirim. Çünkü Sabah erkenden yediğim yağda yumurta beni çoktan susatmıştı. Balıklı suları içtikçe kaynak suya hasret kalıyordum Tabi Biraz sonra Kaya'ya varınca oradaki çeşmelerden de su içmeye devam edeceğim. Hakikaten insana ürperti veren bu kayaların arasından geçerken düz ovada yaşamının ne kadar basit ve ruh yoksunu olduğunu düşünüyorum. O kanyon içinde şose yolu açılabilceği düşüncesi ancak orada yaşayan ve tırnağıyla kazıp avucu ile kürüyen insanlara mahsus olsa gerek. Sarp ve derin iki kayanın ortasından akan Göksu, durgun akarsa çocukların güle oynaya yüzdüklerine şahit oluruz. Ya boz bulanık akarsa o zaman uzak durmak gerek. Çünkü o mevsimlerde Göksu

Sallar Köprü'den Geçtin mi?

Kasım Yazıcı

beş dakika sonra Çetmi'de, **Balcı Memiş** Amcanın bakkalı önünde soluğumuzu alacağız.

Çakal Deresi vadisinden Çetmi yoluna düştük mü on beş dakika sonra Göksu'nun kollarından Balcılar Deresi ile Çetmi Deresi'nin birleştiği Sallar Köprü'ye geliriz. Sallar

Köprü, Bolaylılar tarafından yapılmış kalın ağaçlar üzerine tahtalar döşenmiş çok eski bir yapı. Derenin geniş yatağı içinde asma köprü gibi uzun olması, üzerinden geçerken sallanıp duruyor. Sallanan bu köprü, üzerinden ilk defa geçenlere ürperti veriyor. Kış ve bahar aylarında coşkun sulara, sellere yiğitçe direnç gösteren bu köprüden geçerken ayağı kırık tahtalardan boşluğa düşmemesi için dedem eşeği yularından tutardı. Beni de ortadan geçmem için uyarmayı ihmal etmezdi. Tabi bizim de çocukluk inadı içinde aşağısındaki derin bögette (bent) yüzen balıkları seyretmek âdetimizdendi.

Bu köprü, Boğaziçi'nde yaşayan dört kasabanın dışında birçok köyün ve köylülerin buluşma noktasıdır. **Balcılar** karayolunun geçtiği,

Veli Çavuş'un yazlık mekânı olan buradaki bağlar, bahçeler ve kavaklıkların kazılması, ekilmesi, dikilmesi ve dahi sulanması bahardan güze kadar tekerrür eden bir faaliyet idi. Tabi bu süre içinde haftalık Cuma tatillerimiz gelince kazmayı, küreği bırakır çamaşır selesinde dürürlü duran temiz elbiselerimizi giyer Çetmi'ye gitmeye hazırlanırdık. Perşembeden hazırlanmış kiraz küfelerinin üzerleri dökülmemesi için birer çıkınla bağlar, yıllarca bizim binitimiz olan kumral tüylü eşeğimize yüklerdik. Küçüklükten beri alıştığımın olsa gerek bu eşeğin tüm huylarını bilir ona göre davranırdım. Yularından bırakılmış vaziyette gündelik konutumuz üstü gilimelerle kaplı 33gecevin önündeki harmanda ona yük yüklerken önüne bir tutam ot atmayı ihmal etmezdim. Dedem babaan-

Ahmet Cengiz

Anamur

BU AŞK

Selam sana sultanım
Dizboyu olsa da günahım,
İşte senin kapındayım.
Ferman ver ki kölene köle olayım.

Rebiul evvelin on ikisiydi,
Doğumun kıtlığı giderdi,
Oldun kâinata efendi,
Yüzümüz güler oldu sevgili...

Beklenen, özlenen Leylasın sen.
Uyku girmeyen gözüme sabahsın sen.
Ruhumda açan en güzel gülsün sen,
Yaratılmışların en üstünüsün sen.

Şefkat deryasının pınarı,
Şeytanın en büyük zararı,
Allahü tealânın en çok andığı,
Sevgilimiz, efendimizsin...

Hicretini kasva ile yaptın,
Mirac'a Burak'la çıktın,
Bembeyaz atını aldın,
Gönüllerimize ismini yazdın.

Sana taş atanların elleri kırıla
Cibril-i emin dedi ki sana;
Sen iste Taif yok ola...
Ama sen rahmet saçtın onlara...

Mağara arkadaşın Eba Bekir
Kapatınca o'na âşık yılanın deliğini
Üç yüzyıl bekleyen yılan kızırır
Ve tüm zehrini Eba Bekir'e verir.

Rabbin emir verdi "gel" dedi yanıma
Gittin miraca bineğin Burakla,
Hz. Ali'yi koydun yatağında
Baktın rahmanına doya doya!

Cevşeni boynuna takardın
Allah'ın ismini anardın
Sözünü dinleseydi okçuların
Uhud olurdu yarın...

Göster artık gül yüzünü!!
Mesut et ağlayan şu gönlümü..
Sensiz göremiyorum önümü,
Senin yokluğun aşk'ın ölümü...

Yattığın ravzaya kurban olayım
Gittiğin yolda toprak olayım
Ashabından uzanan selamını aldım...
Ve aleykümselâm gönlümün sultanı.

Muhabbetinle doldu taştı sofiler
Sadece senin için canını verirler..
Dergâhlarıdır seni zikrettikleri yerler
Gözlerini yumar... seni beklerler...

Kalbime bir çiçek ekdim
Türü gül, kokusu gül..
Adına Muhammed dedim
Seni kokluyor her gün bu bülbül...

Olmadı senden habersiz anım
Senden başka yok tutunacak dalım
Sensiz geçen her gün zararım
Özleminden çatlayacak bu alnım.

Kan akıyor gözyaşlarım
Oldum ben bir divane
Hep seni arıyorum, ama biçare
Deli diyorlarmış bana..kime ne..?

Dünya karşı çıksın isterse,
Varmak istiyorum Medine'ye.
Eğer yaratanım da izin verirse;
Gelirim ravzana yüzüm sürmeye...!

su, bir çok ailenin genç yaşta bir ferdini götürerek ocağına ateş düşürebilir. Biz bu kayalıklardan geçerken insanlara hizmeti canından aziz bilmiş dedemin teyzesinin oğlu **Dede Ahmet**'i hatırlar ve bir

fatıha ile yâd ederdik. O yiğit insanı ben göremedim ancak kardeşi **Dede Kerim**'i tanıdım. Dedemle sohbet ederken 'ulan deyyoğlu' sözleri. O heybetli, gözünü bu daktan esirgemeyen hali hiç aklımdan

dan çıkmıyor. **Çetmi Kayası'nın** baharda şarıl şarıl akan suları, tath bir nağme olarak kulaklarımda. Fedakâr, cefakâr ve kalender insanları ile Çetmi, gözümün önünde... **Selam olsun.**

Araştırma

ÇETMİLİLER

Biz tarihten günümüze yaşadığımız topraklarda adımızdan söz ettirmesini bilmiş bir topluluğun adyız. 'Çetmi'yiz. Çetmiliyiz. Kökümüz Oğuz'lara dayanır. Oğuzların Çepni boyundandır. Tarihçi Faruk Sümer'e göre: "Çepniler gibi Anadolu'nun bir Türk Yurdu haline gelmesinde rol oynayan başka bir oymak az bulunur. Çepniler Anadolu'ya iki kol halinde girmişlerdir. Bir kolu Kuzey Karadeniz kıyılarına Sinop ve civarına

Bakdemirler

Yusuf Bakdemir
Emin Bakdemir
Mustafa Avcı
Hüseyin Bakdemir
Mehmet Bakdemir ve
Veli Karadeniz

çıkışlılardır. Buradaki Çepniler uzun bir süre Trabzon-Rum İmparatorluğu ile savaşmışlardır. Çepnilerin zaman zaman Trabzon-Rum İmparatorluğu'na üstünlük sağladıkları bile olmuştur. Çepnilerin 13.yy da bir takım siyasi olaylara karışıp tarih sahnesine çıktıklarını görmekteyiz. Bir yurt arayışı içinde olan Çepni'lerden ayrılan küçük bir kolun Güneye yani Kızılırmak kıyılarına indiklerini görmekteyiz. İşte bu küçük kolun Kızılırmak kıyısındaki yerleşim birimlerine isimlerini verdiklerini tahmin ediyoruz. Osmanlıların bölgeye egemen olmalarına

kadar Kuzey'de Trabzon-Rum İmparatorluğu ile Çepnililer arasındaki çekişmeler sürmüştür. Trabzon'un Güneyinde kalan Çepnililerin ise daha sonra buralara kadar gelen Akkoyunlu Hükümdarı Uzun Hasan'ın egemenliğine girdiklerini görmekteyiz. 16' yy da Çepnilileri Trabzon bölgesinde Dulgadirlî. Bozok, Adana, Şereflikoçhisar, Hamit, Çorum gibi oymak ve sancak gurupları içerisinde görmek mümkündür. Kuzeye çıkan Çepni'lilerin kısa tarihi budur. Çepni'lerin bir kolu da Güneye yani Suriye civarına inmişlerdir. İranda Çepni oymağı 'Safvi'lerinin dayandığı Türk gurupları içerisinde Çepni'ler 1691 yılında bu günkü Suriye sınırları içerisinde kalan Rakka'ya yerleştirilmek istenmişlerdir. Diğer bir Çepni oymağı ise Rum kaleye yerleşmiştir. Rakka'ya yerleştirilmek istenenlere Kantemürlü Çepnilileri denir. Gördükleri baskılar üzerine daha sonraları buralardan kaçan Çepnililer batıya yani Turgutlu ve Bergama yörelerine gitmişlerdir. Batıya giden Çepnililerin gidiş tarihi 1728 olarak bilinmektedir. Kollar halinde Batı Anadolu'ya dağılan Çepnililer, bugünkü Aydın, Balıkesir, İzmir yörelerinde yaşayan Çepnililerin atalarıdır. Anadolu'ya ilk geldiklerinde genellikle konar-göçer toplulukları halinde yaşamışlardır. Burada Kızılırmak kavisi içerisinde Kapadokya'ya inen Çepnililerin kuzeye çıkan koldan kopup geldikleri tahmin edilmektedir. Çepni'ler hakkında ilk tarihi bilgiyi Selçuklu tarihçisi İbn-i Bibi ele almıştır. Reşudittin'e göre Çepni'ler kelime anlamı "Nerede yağı görse hemen savaşır" Gyla Nemeth ise Çepni adının Kırızca Çep Kalkan ve Türkçe çeper kelimeleri ile ilgili olduğunu ileri sürer. Ona göre Çepni adı kök bakımından koruyucu ve özellikle sınır

koruyucusu olmalarındandır. Bugünkü tarihçiler Çepni'leri birtakım bölgelere ayırırlar. -Anadolu Çepni'leri -Halep Türkmen Çepni'leri -Zılı Çepni'leri -Trabzon bölgesi Çepni'leri -Dulgadırlı yönetimindeki Çepni'ler -At Çekenler Çepnileri -Çorum Çepnileri -Adana Çepnileri -Şereflikoçhisar Çepnileri -Hamit Çepnileri -Bozok Çepnileri -İran çepnileri En kalabalık Oguz boylarından olan Çepniler Anadolunun fethinde çok önemli roller oynamışlardır. Özellikle Trabzon bölgesi Çepnileri Trabzon Rum imparatorluğu ile uzun süre savaşmışlardır. Büyük bir olasılıkla 1240 yılında Baba İshak isyanına katılmışlardır. Malazgirt savaşından sonra Çepniler Anadolunun birçok yerinde çok önemli etkinliklerde bulunmuşlardır.

(*) **Dr. Ali Güler'in** "Yakın tarihimizde Pontus Meselesi ve Rum Yunan Terör Örgütleri" adlı kitabından alınmıştır.

Yukarıda zaman zaman işaret edildiği gibi, Anadolu'nun Türkleşmesinde yirmidört Oğuz Boyu'na mensup Türkmenler'in çok büyük rolü olmuştur. Bu çerçevede Karadeniz Bölgesi'ne de çok sayıda Oğuz Boylarına mensup Türkmenlerin yerleştiği görülmektedir. Bu Türk boyları bölgenin hem fetihlerle, hem de iskanlarla Türkleşmesini sağlamışlardır. **Prof. Dr. Faruk SÜMER'in** değerli araştırmasından yaptığımız tespitlere göre; XVI. Yüzyılda, Amasya, Canik (Samsun), Çorum, Karahisar-i Şarki, Kastamonu, Kengiri (Çankırı), Sivas ve Trabzon sancaklarındaki yer adları incelendiğinde, yirmidört oğuz boyunun yirmibiri yerleşmiştir. Bunlar; Kayı, Bayad, Kara-Evlu, Yazır, Döğer, Todurga, Afşar, Kızık, Beğ-Dili, Karkın, Bayındır, Çavundur, Çepni, Salur, Eymür, Ala-Yundlu, Yüreğir, İğdir, Büğdüz, Yıva ve Kınık boylarıdır. Bölgede bu boylara ait 268 yer adı bulunmaktadır.

Amasya'da bu boyların ondördü yerleşmiş olup, bunlara ait yirmialtı yer adı tespit edilmiştir. Canik (samsun)'e on boy yerleşmiş, ondokuz yer adı bunlara aittir. Çorum'a onüç boy yerleşmiş, bunlara ait yirmisekiz yer adı vardır. Kara-Hisar-i Şarki'de on boy bulunmakta olup, bunlara ait ondokuz yerleşim birimi tespit edilmiştir. Kastamonu, Sivas'tan sonra en fazla boy adının tespit edildiği sancaktır. Burada yerleşen toplam onbeş boya ait 68 yer adı vardır. Kengiri

(Çankırı)'da ise ondokuz boy yerleşmiş, bunlara ait otuzbeş yer adı tespit edilmiştir. Sivas, yirmidört Oğuz Boyu'nun adını en fazla taşıyan (yetmiş) sancaktır ve buraya yirmi boy yerleşmiştir. Trabzon'da iki boya ait üç yer adı tespit edilmiştir. (Not: "Araklı'nın Purnak (yeni adı Taştepe), Of'un Yorakar (yeni adı Serindere), Arsin'in Oğuzazana (yeni adı Oğuz) ve Yomra'nın Uzmesahor (yeni adı Özdi) köyleri Oğuzların izlerini adlarında taşımaktadır. (Oğuz, Uz, Burnak, Üreğir)" Kudret Emiroğlu, Trabzon Maçka Etimoloji Sözlüğü, Oğuz maddesinden -Hamsi.org)

Kıyı şeridi başta olmak üzere, Karadeniz Bölgesi'nin Türkleşmesinde buraya yerleşen yirmibir boydan özellikle ÇEPNİLER çok önemli roller oynamışlardır. Bölgede Hacı-Emiroğulları isimli bir beylik de kuran Çepniler'in faaliyetlerini **Prof. Dr. Faruk Sümer** şöyle anlatmaktadır:

"Çepni; Avşar gibi, adı zamanımıza kadar gelmiş bir boydur. Vilayet-nameye göre Kır-Şehir'in Sulucu Kara-Höyük köyüne gelen Hacı Bektaş-i Veli'nin ilk müridleri Çepni'den idiler. Çepniler'in mühim bir kısmı her halde 1240'daki baba İshak Türkmenleri'nin isyanına katılmıştır.

Onlardan mühim bir kümenin 1277 yılında Sinop yöresinde yaşadığı görülüyor. Aynı yılda Çepni Türkleri Sinop şehrine denizden hücum eden Trabzon Rum İmparatorunu mağlup ederek, şehrin onun eline geçmesini önlemişlerdir. Çepniler'in bu tarihten sonra Canit (Canik) denilen Samsun'un doğusunda Giresun yöresine kadar uzanan sık ormanlık bölgeye girerek orayı yavaş yavaş fethettikleri anlaşıyor. XIV.yüzyılın ortalarında bugünkü Ordu vilayetine Bayram-Oğlu Hacı Emir adlı bir Türk betinin hakim olduğunu görüyoruz. Hacı-Amir 1358 yılında kalabalık bir asker ile Trabzon'un batısındaki Maçka'ya gelerek bu bölgede yağma ve tahriplerde bulunduktan sonra bol ganimet (doyumluk) ile ülkesine dönmüştü. Bugün Ordu'nun merkez köylerinden Bayramlı eskiden yörenin merkezi olup, bu ada aynı zamanda bütün yöreyi de ifade ediyordu. Bayramlı adı Hacı-Emir Bey'in babası Bayram'dan gelmiş olabilir.

Aynı yılda Trabzon İmparatoru, Hacı-Emir'in akınlarını önlemek için diğer türk beylerine yaptığı gibi, kızını onunla evlendirdi. Aleksis

daha sonra (1381'de) bir kızını da Niksar beyi Tacuddin'e vermiş ve böylece üç Türk beyini kendisine güveyi edinmişti. Hacı-Emir 1361 yılında **Trabzon İmparatorlarının** elinde olan Giresun'a bir hücumda bulunmuştu. 1380 yılında ise Trabzon Rum İmparatoru'nun Çepniler üzerine yürüdüğünü görüyoruz. Trabzon vekayinamecisi Panaretos'e göre, İmparator 1000 kişilik bir yaya kuvvetini Tirebolu şehrine gönderdikten sonra atlılar ile de kendisi hareket etmiştir. İmparator, Philabonite ırmağı yatağını terkederek Cheimaiae'ye dek Çepniler'i kovalamış ve yurtlarını yakıp yıkmış, ayrıca Çepniler'in zaptettiği bazı hafif hemileri de kurtarmıştı. **İmparator bundan sonra Sthlabopiastis denilen yere gelmişti.** Tirebolu'ya gönderilmiş olan yayalara gelince, onlar Cotzanta'ya kadar her yeri yakıp yıkmışlardı. Fakat dönerken Çepniler tarafından kovalandılar. Panaretos'in bu sözleri, batıdan Tirebolu'ya kadar kıyı bölgesi ile bu kıyı bölgesinin güneyindeki toprakların Çepniler'in elinde bulunduğunu gösteriyor

Hacı-Emir Bey'in ölümü üzerine yerine oğlu Süleyman Bey geçti. Süleyman Bey 798 veya 799'da (1396-1397) Giresun şehrini zaptetti.

1404 yılında Timur'a giden İspanyol elçisi Clavijo, Ordu ve Giresun'un 10.000 kişilik bir orduya sahip bulunan Hacı-Emir'in elinde olduğunu söyler. Anlaşılabileceği üzere bu beylik Canik Bölgesi'nin fethinde mühim bir rol oynamış ve Hacı-Emir ailesinin buyruğundaki Türkler de bu bölgedeki **Türk halkının esasını teşkil etmişlerdir.** Bunlar arasında Çepniler'in ehemmiyetli bir yer tuttukları yukarıda kaydedilen olaylardan anlaşılıyor. Esasen Canik halkından bir kısmını Çepniler'in teşkil ettiği XIV.yüzyıla ait vesikalardan anlaşıldığı gibi, Trabzon'un güney ve batısındaki yörenin de Çepniler ile meskün bulunduğunu biliyoruz. İspanyol elçisi Clavijo, Trabzon'dan Erzincan'a gelirken yolda Çepniler'e ait bir kale görmüştü.

Çepniler'den bir bölük Uzun Hasan Bey zamanındaki Ak-Koyunlu hizmetine girmiştir. Bu Çepniler'in başında İl-Aldı Bey bulunuyordu. Hasan Bey'in 837 (1468-1469) yılında Bitlis'in fethine gönderdiği emirler arasında İl-Aldı Bey de vardı. İl-Aldı Bey'in dirliğinin Doğu Anadolu'da olduğu anlaşılıyor. 883 (1478)

yılında Yakub Bey, Uzun Hasan Bey'in ölümünden sonra Ak-Koyunlu tahtına geçen ağabeyi Sultan Halil'in üzerine yürüdüğü zaman, İl-Aldı Bey de ona katılmıştı. İki kardeş Hoy yakınında birbirlerine yaklaştıklarında Yakub Bey maiyetindeki emirlerden Bayındır Bey, İsfendiyar oğlu **Kızıl Ahmed Bey ile İl-Aldı Beyi** savaşın yapılacağı yeri seçmeğe memur etmişti. İl-Aldı bey Çepnilerinin Trabzon Bölgesi Çepnilerinden olmaları ve en kuvvetli ihtimaldir. Ak-Koyunluların halefi olan safeviler'in hizmetinde de Çepniler vardı.

XVI. Yüzyılda Anadolu'da Çepniler'e ait 43 yer adı görülebilmektedir."

XVI.yüzyılda Çepni Boyu'na mensup oymaklar; halep Türkmenleri, Ulu-Yörükler, Dulkadirli, Atçekenler, İran Türkmenleri arasında ve Adana, Trabzon, Koç-Hisar (Şerefli), Hamid Sancağı, Çorum ve Boz-Ok'ta yaşıyorlardı. Özellikle Trabzon Bölgesi Çepnileri konumuz bakımından önem taşımaktadır. Prof.Dr. Faruk SÜMER bunlar hakkında şu bilgileri vermektedir:

"Osmanlı coğrafyacılarından Mehmed Aşık'ın XVI. Yüzyılın sonlarında yazdığı Menazirul-evalim adlı eserinde trabzon yöresinde yaşayan Türk halkında ehemmiyetli bir kısmın Çepniler'den meydana geldiği, yörenin batı ve güney tarafındaki dağların da Çepni dağları adını taşıdığı yolunda bir kaydın bulunduğu malumdur. Tahrir defterlerinde bu Çepniler'le ilgili mühim kayıtlar elde edilmektedir.

I.Selim devrine ait (921-1515-1516 tarihli) bir defterde Çepniler'in yoğun bir şekilde yaşadıkları yer "vilayet-i Çepni" adı ile ayrı bir idari yöre olarak gösterilmiştir. Bu yörenin defterdeki yer adlarından, Giresun, Torul, ve Görele arasındaki saha olduğu anlaşılıyor. Bilhassa Kürtün kazası tamamen Çepniler ile meskündür. **Bununla beraber Çepniler Trabzon-Torul-Vakf-ı Kebir arasındaki sahada da yaşamaktadırlar.** Çepni yöresinde Ozgur, Kaya-Dibi, Kurtulmuş, yenice-Hisar, Seyyid, Çandarlı, Alını-Yuma, Engezlü, Firuzlu, Halkalı, Yakalkan, Kilise, Kul-Çukuru, Şaban, Dikmeci, Yamğurca, Emürlü, Sarban, Uzun-dere, Kara-Göcü, Mürsellü, tana deresi, derelü, Ak-Yuma, Karınca gibi büyük bir kısmı Türkçe adlar taşıyan kalabalık nüfuslu köyler görülmektedir. Buradaki Çepniler tamamıyla

toprağa bağlanmışlardır. Hristiyanlar ise sahil şehirlerinde oturuyorlardı. Çepni yöresi de tımar sistemine tabi olup dirlikler umumiyetle Çepni beylerine verilmiştir. Mesela Busatlı (her halde Ebu Saidlu'dan) adlı bir zeamet Çepni beylerinden Mehmed Bey oğlu Ali Yar Bey'in tasarrufunda idi. Mehmed Bey'in Halil, Ali Han, Himmət ve Nasuh adlı oğulları da tımar sahibi idiler. Yine Çepni beylerinden Aydın Bey oğlu Halil, Piri Bey oğlu Busad da tımara tasarruf ediyorlardı. Defterde tımar sahibi daha bir çok Çepni beyinin adı geçmektedir. Bu Çepni beylerinin yanında, bilhassa eski zamanlarda din ve tarikat adamlarının bulunduğu görülüyor. Mezkûr defterde Yakub halife adlı bir tarikat adamının cami, zaviye ve sarp yerlerde köprüler yaptırmış "ehl-i velayet ve sahib-i keramet" bir kimse olduğu ve Çepni Beylerinden Süleyman Bey'in, onun yaptırdığı cami ile ailesi için dört parça köy vakfettiği yazılıyor. Süleyman Halife adlı diğer bir Çepni tarikat adamının da sarp bir boğazda köprü yaptırmış olduğu aynı defterde kaydediliyor. Yine Çepnilere mensup bazı şahısların da Giresun, Ordu ve Tirebolu camilerinde imamlık, hatiplik ve cüzhanlık vazifelerinde bulundukları anlaşıyor. Trabzon'un doğusunda bulunan yerlerdeki dirliklerden bazılarının da Çepniler'in elinde olduğu görülüyor.

Yine Kanuni devrinde Doğu Anadolu'da, hatta Iraklı'tak, kalelerde gönüllü gediğinde vazife gören epeyce Çepni bulunduğu anlaşıyor. Bunların çoğu Trabzon ve Canik Çepnileri'nden idi. 975 (1567) yılında Bayburt Alaybeyinin de Çepniler'den olduğunu biliyoruz."

Karadeniz Bölgesi'nde böylesine önemli roller oynayan Çepni Boyu ile ilgili bilgiler XVIII. Yüzyıldaki belgelere de intikal etmiştir. Prof. Dr. Yusuf HALAÇOĞLU'nun tespitlerine göre mesela, "Trabzon'da Görele (Parabolü) Kazası reayalarından Çepni tائفesi, yerlerini terkederek, 1732 yılında Espiye madeni civarındaki mahallere yerleşmişlerdi. Bununla beraber, bir müddet sonra buradan kaldırılarak eski yerlerine iskan olunmuşlardır."

Makale Yazarı:

Kemal Tarih, gün ve saat :

03. Ocak 2002 23:12:11:

Prof.Dr. Faruk Sümer, bir araştırmasında şu

tesbiti ortaya koymaktadır: "Türkiye tarihinin yerli kaynaklarında adı ilk önce ortaya atılan Oğuz Boyu, muhtemelen Çepniler'dir." Diğer araştırmacılar tarafından da benimsenen bu görüşten anlaşıldığına göre; Anadolu'ya ayak basan ilk Türk Boyu, -veya ilk boylardan birisi- Çepniler'dir.

Hörsan'da 1040 yılında kurulan Selçuklu Devleti'nin büyük hükümdarı Alp Arslan'ın 1071 yılındaki Malazgirt zaferiyle Anadolu kapılarını müslüman Türkler'e açmasıyla, batıya doğru göç eden Türkler Anadolu'yu yurt edinmeye başlamışlardır. Bu Türkmen Boylarından Çepniler, ilk önce Sinop bölgesine yerleşmişlerdir.

Karadeniz Çepnileri'nin bu bölgeye ne zaman yerleştikleri kesin olarak bilinmese de, 13.yüzyılda buralara hakim oldukları ve Trabzon-Rum Devleti hükümdarı Giorgi'yi mağlup edecek güce sahip bulundukları bilinmektedir. Moğolların Anadolu'yu istilas ile ortaya çıkan bunalımdan istifade etmek isteyen Giorgi, Karadeniz ticareti için çok büyük önem taşıyan bir limana sahip olan Sinop'u almak istemiş ve bir donanma ile Sinop'a saldırmışsa da, kendisini gemilerle denizde karşılayan 'Türkân-ı Çepni(Çepni Türkler'i) tarafından mağlup edilerek geri püskürtülmüştür(1259).

Çepniler, 14.yüzyıldan itibaren Kürtün'den hareket ederek Harşit vadisi yoluyla Karadeniz'e ulaşmışlar ve bu vadinin iki yanındaki toprakları yurt edinmişlerdir

Tarihçi Osman Turan şöyle demektedir: "Bu havali(Doğu Karadeniz), daha ziyade Samsun'dan itibaren sahili takip eden Oğuz-Çepni boyu tarafından Türkleştirilmiş; Canik bölgesine adını veren Hristiyan Çan kavmi tedricen kaybolmuştur. Türkmenler 1302'de Giresun'a kadar ilerlemiş ve bir takım küçük beylikler kurmuşlardır."

Çepniler'in, 14.yüzyılın ortalarına doğru kuzeye doğru ilerleyerek Harşit Çayı civarında yurt edindikleri ve kışlaklarını yukarı Harşit'e kurdukları anlaşıyor.

15.yüzyıl müverrihlerinden Halkokondil, Trabzon'un doğusundan Amasra'ya kadar bütün Karadeniz kıyılarında Çepniler'in oturduğunu bildiriyor.

1461 yılında Fatih Sultan Mehmet, Trabzon'u

aldıktan sonra Görele, Tirebolu, Bedreme ve Giresun kaleleri de fethedilerek Canik yolu ile Tokat'a ulaşılmıştır. Daha sonraki senelerde, doğuda Gürcistan sınırındaki kalelerle birlikte Gümüşhane-Trabzon arasındaki Torul yöresi alınmış ve böylece Trabzon'un fethi tamamlanmıştır.

Osmanlıların Trabzon'u fethiyle birlikte bölgedeki Türkleştirme hareketi hız kazanmıştır. Yine tarihi kaynaklardan anlaşıldığına göre; Osmanlılardan çok önce Kürtün-Dereli-Giresun-Tirebolu-Eynesil arasındaki kırsal kesimde hakimiyet kuran Çepni Beyleri, fetih sırasında Osmanlılara önemli yardımlarda bulunmuş; fetihten sonra da Osmanlı Devleti, bunların hemen hepsine zeamet ve timar gibi dirlikler vermiş ayrıca Çepni halkının büyük bir kısmı müsellemler olarak hizmete alınmış, cami ve zaviyelerde vazifelendirilerek vergiden muaf tutulmuştur. Geri kalan halkın büyük bir çoğunluğu da muafın(vergi affına uğramış) sayılmışlardır.

15.asrın ikinci yarısında bütünüyle yerleşik hayata geçen Çepniler, köylerde oturmaya başlamışlardır. Bu bölgedeki köylerden hiçbiri Hristiyan köyü değildi. Hristiyanlar, kıyılardaki Giresun, Tirebolu ve Görele kalelerinde yaşamaktaydı. Bu yüzyılda köylerde ikamet eden Çepniler'in darı ettikleri, bal istihsal ettikleri, meyvecilik yaptıkları; köylerin çoğunda doğan, şahin, atmaca yuvalarının bulunduğu; palazlanan yuvaların satılarak gelir elde edildiği ve bu gelirlerden devlete vergi ödendiği; ilk zamanlarda köylerde fazla koyun bulunmadığı, daha sonraları bir çok köyün koyun vergisi ödendiği, otuz yıl kadar sonra buğday ekilmeye başlandığı kaydedilen bilgilerdendir.

Kimi Ermeni olan bazı maksatlı tarihçiler, Çepniler'i, 'Kızılbaş/Alevi/Rafizi' olarak niteleseler de büyük tarihçi Prof.Dr.Faruk Sümer aynı görüşte değildir. O da, Çepniler ve diğer Türk boyları içerisinde Alevi olanların bulunabileceğini kabul eder; ancak bu Çepniler'in Trabzon Çepnileri olamayacağı kanaatindedir:

16. ve daha sonraki yüzyıllarda, tabi gerek Çepniler arasında gerek komşuları olan diğer Türkler arasında Alevi inancını taşıyanlar bulunabilir. Fakat Ömer, Osman, Bekir isimleri, onlardan pek çoğunun Sünni olduğuna asla şüphe

birakmıyor. Diğer taraftan; 5-10 haneli Çepni köylerinde camiler bulunuyor. 15.yüzyılın ikinci yarısı 16.yüzyılın birinci yarısında Âşıkî'nin dediği gibi 'bîdin/dinsiz' insanlar değil bilakis dindar bir topluluktur. Bir taraftan Safevi propagandası, diğer taraftan Osmanlı'nın Anadolu'nun her tarafında yaptıkları gibitimarlarını ellerinden alıp kendi kullarına ve kul oğullarına(yani devşirme zümresine mensup olanlara) vermeleri yüzünden aralarında Alevilik belki daha az yayılmış olabilir”

Osmanlı Coğrafyacılarından Mehmet Âşıkî, XVI.y.y.ın sonlarından yazdığı Menazirü'l-Avâlim adlı eserinde, Trabzon bölgesinde yaşayan Türkler'in önemli bir kısmının Çepniler olduğunu ve Trabzon bölgesinin batı ve güney tarafındaki dağların “Çepni Dağları” adıyla anıldığını yazmıştır.(www.geyikli.org) adresinden alıntı yapılmıştır.)

SONUÇ OLARAK

Çepniler Anadolu'ya ilk önce yerleşmiş Türk boylarındandır hiç bir suretle Türk olmadıkları iddia edilemez.. Kimilerin haksız ve taraflı yorumlarına inat Anadolunun özellikle Karadeniz yöresinin Türkleştirilmesinde ve fethinde büyük yararlar sağlamışlardır. Yaklaşık 600 yıl belki daha öncesinden beri Karadeniz yöresinde yaşamaktadırlar. Çepnilerin hepsinin alevi olduğu yönünde kimileri tarafından taraflı görüşler öne sürülmekte. Çepnilerin bir kısmının zaman içinde etkileşimle alevi olmaları doğaldır. Kimse tarafından reddedilemez, fakat buna istinaden bütün Çepnilerin alevi olduğu söylenemez. Ayrıca Trabzon yöresine (Agasar bölgesine) yerleşmiş olan Çepniler de Aleviliğin halen varolduğu yönünde bir iddianın kanıtı yoktur. Yörenin Türkler tarafından yerleşim yeri olarak kullanılmasından beri camilerin varlığı tarihçiler tarafından bilinmekte.

Çepniler Hakkında

ÇEPNİLER HAKKINDA BİLGİ

ÇEPNİ'lerin anavatanı Asya Baykal Gölü civarıdır.

Oğuzhanın 24 oğuz boyundan 3 oklar koluna bağlı oğuzhanın 3. oğlu GÜNHANIN 4.çocuğu ÇEPNİDİR. Anlamı ise nerde yağı görürse savaşı. Gürbüz azak anlamında (yağ orta asya türkçesinde düşman anlamında) BAYINDIR, biçene çavuldur ÇEPNİNİN kardeşleridir.

BAYINDIR ege yöresinde çavuldur kastamonu, Çankırı, Bolu, Ankara civarında ağırlıklıdır. Biçene Ankara yöresinde bulunmaktadır. ÇEPNİLER Samsun Caniğ, Giresun, Ordu, Trabzon, Rize, Gümüşhane, Bayburt, Erzurum, Balıkesir, Konya, Manisa, Sanhanlı ve Turgutlu Salihli, Nazilli, Aydın, Kastamonu, Çorum'da bulunmaktadır. TEMUR oymağına bağlı ÇEPNİLER Selçuklular döneminde alevi mehsebine girmişlerdir. Kırşehir, Nevşehir, Balıkesir ve Bergama, Mustafa Kemal Paşa Ege yöresindeki ÇEPNİLER alevidir. Anadoludaki tüm ÇEPNİLERİN tek bir soydan geldikleri kesindir. Yapılan incelemede gerek alevi ÇEPNİ köyleri gerek hanefi ÇEPNİ köyleri sosyal yaşantılarının aynı olduğunu fiziki benzerlikliğin aynı olduğunu yemek düğün geleneklerinde hiç değişmediğini hemen hemen orta asyadan geldiği gibi öz türkçe konuştuklarını saptanmıştır. ÇEPNİLERİN tamamı yörüg olarak anadoluya gelmişlerdir. Genetik hastalıkları astım ve bronşittir.

Uzun boylu esmer olduklarını ve uzun ömürlü yaşadıklarını saptanmıştır. İnatçı kişiliğe sahip olduklarını bulundukları yerdeki şartlara göre geçindiklerini görülür. Doğu karadenizin sarp dağlarında hayvancılık yaparak geçimlerini temin etmeleri, pontus rumlarına bayram beyliğini orduda kurarak düzenli saldırımları, Selçuklu'dan yardım almadan doğu karadenizi bir Türk yurdu yapmaları inatçı ve mücadeleci kişiliklerinden kaynaklanmalarıdır. Zaviye müsellimlik mülazımlık ve zeametlik yaparak doğu karadenizde Türk devlet adabım yerleştirmişlerdir. GİRESUN merkez olmak üzere ordu, Rize, Trabzon, Gümüşhane, Bayburt, Erzurum'a kadar olan bölge VİLAYETİ ÇEPNİ olarak Selçuklu ve Osmanlı kayıtlarında geçmektedir. Tarihdeki Topal Osman bir ÇEPNİ Türküdür.

ANADOLU'DAKİ ÇEPNİ VE ÇETMİ İSMİNDEKİ KÖYLER

1. Kargı ÇETMİ
2. Boyabat Yaylacık ÇETMİ
3. Taşköprü ÇETMİ
4. Çatalzeytin ÇEPNİ
5. Tosya ÇEPNİ

6. İskilip ÇETMİ

7. Çorum merkez ÇEPNİ mahallesi

8. Gümüşhacıköy ÇETMİ

9. Samsun Yakakent ÇEPNİ

10. Giresun Espiye ÇEPNİ

11. Sivas Gemerek ÇEPNİ

12. Domanic ÇETMİ

13. Bilecik yeni ÇEPNİ

14. Bilecik Yörüg ÇEPNİ

15. Turgutlu ÇEPNİ Dere

16. Turgutlu ÇEPNİ Bektas

17. Balıkesir ÇEPNİ

18. Mustafa Kemal Paşa ÇEPNİ Harmanlığı

19. Mudanya ÇEPNİ

20. Ezine ÇETMİ

21. Edremit Büyük ÇETMİ

22. Edremit küçük ÇETMİ

23. Edremit ÇETMİ HAN

24. Edremit ÇETMİ Kaşı

25. Taşkent ÇETMİ Kasabası

26. Akçabelen ÇETMİ Kasabası

27. Doğanhisar ÇETMİ

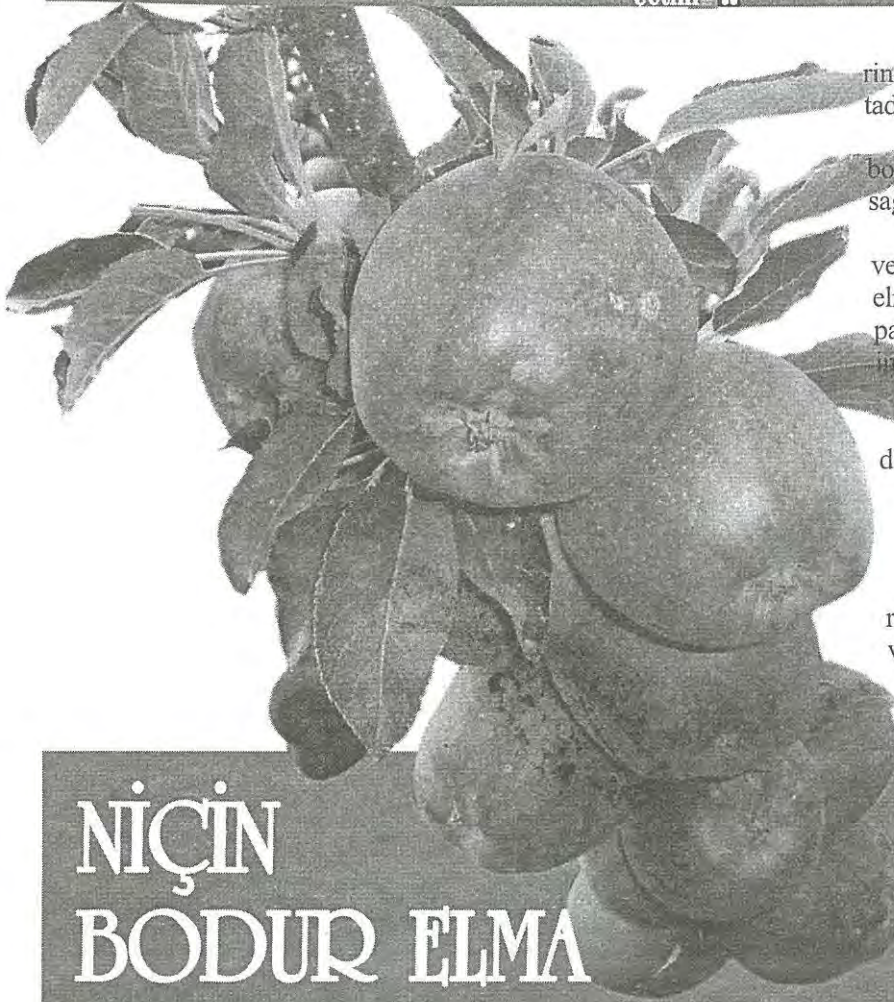
28. Bandırma ÇETMİ

29. Kırşehir Çiçekdağ Çepni

Olarak geçen ÇEPNİ ve ÇETMİ köyleri ÇEPNİ Türklerinin kurduğu köylerdir. Birbirlerine akrabadır. Konya yöresindeki (AT ÇEKEN ÇEPNİLERİ) Selçuklu ve Osmanlı ordusuna vergi karşılığı at yetiştirdikleri için at çeken ÇEPNİLERİ denmiştir. Balkanların fethedilmesinden sonra çok sayıda at çeken ÇEPNİLERİN Balkanlara iskân edilmiş halen balkanlarda bulunmaktadırlar. Rize merkez olmak üzere Kaadeniz bölgesinde ÇEPNİ soyadının çokluğu Trabzon'da ÇEPNİ dağları Karadeniz bölgesindeki meşhur kuyruksuz ÇEPNİ koyununun halen bulunması Faruk Sümer hocanın 24 Oğuz Boyunda Anadolu'nun Türkleşmesini sağlayan en büyük boy ÇEPNİLERDİR.

Tezini haklı çıkarmaktadır. Azerbaycan İran'daki doğu Azerbaycan ve Irak Balkanlarda ÇEPNİ Türkleri bulunmaktadır. Bu da gösteriyor ki Çorum kargı ÇETMİ köyünün tarihi ve kültürü ile büyük bir misyona sahip olduğunu köklü bir boydan ve gelenekten geldiği için günümüze kadar orta Asya'daki Türklük izlerini korumuştur.

Bilgiler: Salih Atabey Özcan

NIÇİN BODUR ELMA

TİCARİ DEĞERİ YÜKSEK ELMA ÇEŞİTLERİ

Jerseymac
Jonagold

Golden Reinders
Gala Elstar
Red Chief
Fuji Breaburn
Granny Smith

Bodur anaçlı elma yetiştiriciliğinden birim alandan daha fazla ürün alınır.

Bodur anaçlı meyve bahçesi tesisinde sık dikim yapılır. Bir dekar yere 150 300 arası meyve ağacı dikilir. Çöğür anaçlarında ise 4033 arası meyve ağacı diki-
lebilir.

Bir dekar bodur anaçlı meyve bahçesinden ilk 8 yılda çöğür anaçlı meyve bahçesine göre 3,5 kat daha fazla verim alınmaktadır. Yatırımın ilk yıllarda geriye dönüşümü vardır.

Bodur anaçlı elma bahçeleri ekonomik verime 3. ve 4. yaşlarında geldiği halde kuvvetli gelişen anaçlar üzerine kurulu bahçelerde 1215. yılda gelir.

Bodur anaçlı bahçelerde ürün maliyetinde ve işgücün tasarruf sağlanır.

Bodur anaçlı Bahçelerde ağaçların boyları 22,5m geçmediği için ilaçlama budama ve meyve hasatı kolay olmaktadır.

1 kg elmanın maliyeti bodur anaçlı bahçelerde klasik anaçlı meyve bahçele-

rine göre 5 kat daha ucuza mal olmaktadır.

Değişen şartlar ve Pazar isteklerine bodur elma anaçlı bahçelerde kolay uyum sağlamaktadır.

Bodur anaçlı bahçeler kısa sürede verime yattığı için moda olan yeni çeşit elma bahçeleri kurmak kolay olmakta, pazarın istediği çeşitlerde üretim yapma imkânı vermektedir.

KULLANILAN ANAÇLAR

İlimizde tam bodur elma bahçelerinde en çok kullanılan anaç M9 anaçtır

DİKİM SIKLIĞI

Tam bodur anaçlarda 11,5X3- 3,5 m'dir

DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR:

Bahçe kurulacak olan arazinin top-
rağı analiz yaptırılmalıdır. Arazinin tes-
viyesi yapıldıktan sonra toprak de-
rince (60-70cm derinliğinde) sürülmelidir.

Dikimden önce dekar 34 ton

yanmış çiftlik gübresi atılarak karıştırıl-
malıdır.

Çeşit seçimi uygun yapılmalıdır.
İlimizde tavsiye ettiğimiz elma çeşitleri:

Erkenci çeşitler:

Jerseymac, Summer Red

Orta dönem çeşitleri:

Mondial Gala, Red chief, Elstar,
Jonagored

Geççi Çeşitler: Breaburn, Fuji

FİDAN DİKİMİ

Dikim zamanı: İlimizde dikim za-
manı olarak fidanlarda su yürüme faaliyetinin
durduğu sonbahar mevsiminden
tomurcukların uyanmasına kadar geçen
erken ilkbahar dönemine kadar meyve
fidanı dikimi yapılabilir. Konya ilinde
kışları sert ve soğuk geçtiği için fidan
dikimi genel olarak erken ilkbahar
döneminde yapılmalıdır

Fidan çukuru açma: Yerleşim dü-
zenine göre fidanların yerleri işaretlenir. 60
cm genişliğinde 60 cm derinliğinde

çukurlar açılır. Fidanın kök kısmında yaralı kırılmış kökler kesilir. Dikimi yapılacak olan fidanların aşı yeri top-rak üstünde kalacak şekilde dikimi yapılır. Bodur anaçlı bahçelerde fi-danlar tellere bağlanmalıdır. Dikim-den sonra mutlaka fidanlara can suyu verilmelidir.

F)MEYVE BAHÇELERİNDE SULUMA VE GÜBRELEME

Bodur meyve bahçelerinde sulama ve gübreleme sistemleri damlama sulama sistemleri sayesinde yapılmaktadır.

Verime yatmış bir elma bahçesinde yılda dekara saf olarak 812 kg. Azot, 912 fosfor, 7-10kg potasyum önerilmektedir.

Yetiştiriciler bahçelerini ne kadar aralıklarla kaç saat sulama ve gübre atacaklarını toprak tahlil sonuçlarına göre Tarım il ve ilçe Müdürlüklerinin yapacakları programlara göre yapmalıdırlar.

BODUR ELMA BAHÇE TESİSİNDE UYGULANACAK DESTEK SİSTEMİ

Bodur anaçlı elma yetiştiriciliğinde ağaçların yıkılmasını önlemek, dalları eğmek ve meyve yükünü taşımak amacıyla her ağaca bir direk veya telli terbiye sistemi gereklidir. Bu amaç için sanayi borusu, empreylenmiş ağaç direk veya beton direkler kullanılmaktadır.

TİCARİ DEĞERİ YÜKSEK ELMAÇEŞİTLERİ

**Jerseymac
Jonagold
Golden Reinders
Gala Elstar
Red Chief
Fuji Breaburn
Granny Simith**

Kaynak:
Konya Tarım İl Müdürlüğü

**HAZIRLAYAN:
Mehmet Akif Avcı
ZİRAAT MÜHENDİSİ**

SIĞINDI

SIĞINDI PASTAHANESİ

Nışan - Düğün - Mevlüt ve Tüm
Özel Günlerinizde Hizmetinizdeyiz

Kerim ÜRE

Yeşilırmak Cad. No: 103
ANTALYA

Tel: 0 242 325 2281

GSM: 0 535 926 8754

Çetmiⁱⁿ

Geçmiş Zaman Olur ki...

1950'yi yıllar

